

சித்தகுமாரன்.

இடைக்காடர்.

Copyright Reserved. விலை ரூ. 1. 25 சதம்.

1925.

சித்தகுமாரன்.

ஆசிரியர்

இடைக்காடர்

எழுதியது.

Copy-right reserved.

விலை ரூ. க. உடு சதம்.

யாழ்ப்பாணம்,

நாவலர் அச்சக்கடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முசுஞ்சை,

இங்கத, சரியை, கீரியை, போகம், என்னும் மூன்று பாதங்களையும் ஒட்டி, மெழுசப்பட்ட நர்கற்பனூசரிதம். இதற்காணப்படும் பெயர்கள், உடம்பின் இந்திரியம், கரணம், தத்துவம் முதலியவற்றின் உருவகம். ஆகையால், அவைகளின் குன்றுகளங்கள் அப்பெயர்களையுடைய, ஆட்களுக்கும், ஊர், கருக்கும் அமையும்.

இதை வாசிக்கும் அன்பர்கள், ஒருமுறை வாசிப்பதோடுமையாது, பலமுறை வாசித்து, விஷயங்களை ஊன்றி யோசிக்கின், தகுர்தபயனை யடைவார்கள். சமயவாதிகள், சமயவாதனர் செய்வதை யொழித்து, தத்தஞ் சமயநால்களிற் காணப்படும் உண்ணைகளையறிவது, அவர்கள் மேற் பொறுத்த கடனாகுமென் பதை யுணர்த்தும் நோக்கமாக, இது எழுதப்பட்டமையால், சலவரும் இதற்காணப்படும் குற்றங்களை விடுத்துக், குணங்களையங்கிரிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

ஆக்கியோன்.

ஒன்றாயா செல்லாராவிளை
நீங்களுக்கு இருக்கும்.

ஏ-

சிவமயம்.

சித்தகுமாரன்.

க-ம் அத்தியாயம்.

இக்கதை ஆய்விக்குங் காலத்தை அறிய எவரும் ஆவ
அள்ளவர்களை மிருப்பது ஸாவம். கிருட்டி காலங் தொடக்கம்
சங்காச சாலம்வணையும் பஞ்சகிருத்தியங்கள் விசந்பமின்றி
நட்டது வரிதும், சாலமீவற்றுமையால், உணகவியல்பு மாறியாறி
வருவதை கீங்கள் காண்கிறோம். ஆகவே, சனங்கள் காலத்
துக்கேற்ற கோஸமாய்ந்தக்க எவ்படிக்கின்றார்கள்.

அன்றியும், அன்னிய தேசத்தவர்களுடன் சகவாசனு
செப்வதாலும், அவர்களுடைய கல்வியைக் கற்பதாலும், அவர்
களுடைய பழக்க வழக்கங்கள் சனங்களுக்குள் மெல்ல
நுழைந்து விடுகின்றன. அன்னிய ராதியாரின் கொள்கைகளும்
அபிப்பிராயங்களும், சனங்களின் மனதிற் பதிந்து, அவர்களின்
கொள்கைகளைக் கொள்ளவும், அவர்களைப்போல அபிப்பிராயங்
கொள்ளவும் சனங்கள் எவ்படிக்கின்றார்கள். அங்கீகரிக்க
வேண்டியவைகளை அங்கீகரித்து, கலிர்க்கவேண்டியவைகளைத்
தனிர்த்து, நடக்காது எவ்வகையும் அங்கீகரித்து, அனை
களின்படி நடப்பதால், சனங்கள் ஒழுங்கு தவறி நடக்கின்
ரூர்கள்.

இன்னும், சனங்கள் தங்கள் தங்கள் ராதியாசாரத்தையும்
சமயாசாரத்தையும் கைவிட்டு, தங்கள் முன்னோர் அனுசரித்த
வழிகளைக் கண்டிப்பதுமல்லாமல், அவர்கள் மிகவும் மூடத்தன
மான விலையில் இருந்தார்களென்றும் சாத்திர உணர்ச்சி சற்று
மில்லாதவர்களென்றும், பகிரங்கமாய்ப் பேசவுங் தலையுபடு
கின்றார்கள்.

இவ்விதமாகச் சனங்கள் தலைதுமோற்றங்கொண்டு பிதற்
நித்திரியுங் காலங்களில் காத்சர் கடவுள் உலகத்தைக் காக்கும்
நிமித்தமாக, அவதாரங்கு செய்து அதை நிலைநிறுத்துகின்ற

வென்று சைவ நூல்கள் கூறும். எப்பொழுது உலகத்தில் நிலை தவறுகின்றதோ அப்பொழுது ஒரு அவதாரம் ஏற்படுகின்ற தேவன் து சனமுகன் சாதாரணமாக நிலைக்கிண்டிருக்கான்.

அதுபோலவே, எக்காலத்துக்கு இச்சைத் தேற்றுமோ அக்காலத்தில் இது ஆர்ப்பாகின்றது.

பிரமபுரீஸ்வரன், மின்சென் ஸ்ரீதாஸ் வெளிக்கு அல்லத்தாக “ஞானோதயவித்தியாசார்மை” என்னும் பெய்கரையுடைய ஓர் தமிழ் வித்தியாசாரை பிரேரக்கின்றது. அவ்வித்தியாசாரை மக்களுக்கப்படி டிருக்கும் வகையிலேயே, ஆசிரியர் வசிப்புதற்கும் ஓர் விடு கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஓர் வாலிப் ஆசிரியர் அவ்விட்டில் வசித்துக்கொண்டு அவ்வித்தியாசாரையில் பழப்பித்து வந்தார். இவர் வித்திய சுருமக்களை முடித்து, ஒவ்வொரு கானும் கோவி தூக்குப்போம், சுவாமி தரிசனங் செய்வது வழக்கம்.

ஒருங்கள் குபியனுதிக்கூட ஒரு மூலிகைக்குமுன் தனது வாசஸ்தத்திலிருந்து, வழக்கம்போல, அந்தவாசியின் சவுறவு தமிசனஞ் செய்யும்படி வீதவழியிலே நடந்து போனார். அவருடன் உருவத்திலும் தோற்றுத்திடும் மற்றொவ்விதத்திலும் அவகாபொத்த இன்னென்றால் சம்பாவித்துக்கொண்டுபோனார். இருவரும் தோற்றுத்தில் ஒத்தவர்களாயிருந்தும், அபிப்பிராயத்தில் பேதப்பட்டவர்கள் போற் கூற்றினார்கள்.

அவர்களுடையசம்பாவினைப் போக்குமிடத்து, அவர்கள் சகோதரர்களேன்றும் ஆஸயத்துக்குப் போகும்பொழுதும், ஆஸயத்திலிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பும் பொழுதும் இங்கித மரகவே தினங்கோறும் சம்பாவித்துக்கொண்டு போவர்களேன்றும் ஊகிக்கவேண்டி யிருக்கின்றது.

தமிழ் அண்ணு' குரிபலுதிச்சலூஞ்து காழி கைக்குருவன் சித்திரை விட்டெடுக்கு, மலர்விமோசனங்கு செய்து, அதன்மின் ஸ்தானம், அதுட்டானம் முதலியவைகளை முடித்துக் கொண்டு நித்தமும் கோவிலுக்குப் போவதினால் என்ன பிரயோசனம்? ஒன்றுமில்லைபே. சித்திரைக்குப் பங்கஞ் செய்வதே பன்றி வேற்கும்றையுக் காணோன்.

தமையன். தம் பி. ஸிர படித்தது முழுதம் வினாகிறதே. எங்க எாசிரியர் எங்களுக்குக் கற்பித்து கவுத்தவைகளை அடியேற்று மறந்து விட்டதோ. “கற்றதனுலாய பயனென்கொல் வால்நிலன் கற்றுக்கொட்டாழாரெனின்” என்னும் தெய்வப் புஸ்வைத் திருவௌர்ஜூநாயனுர் கூற்றும் உம்முகடைய மனதை விட்டகண்றதே நாம் கற்கும் இலக்கண விலக்கி யங்கனும், பூதபெளதீச சாத்திரம், தந்துவ சாத்திரம், சோதிட சாத்திரம் முதலிய-சாத்திரங்களும், சமயநால் களிக்கற்றி, அவைகளைச் சுந்திக விபரத்தை விளக்கி, சேரல்லிய விதிப்படி டட்பகற்கு தேவையான கருவி நூல்களே யன்றி, அவைகளால் நாம் வேறு யாதும் பயன் கடையோம். ஆகையால் கடவுளுடைய பாதங்களில் நாம் சரண்டுவதே கமது விவிதத்தின் முக்கிய வேலைபாகும்.

தமிழ் ஸீர் சொல்லியவைகள் முழுவதும் உண்ணம். அவைகளை நான் மறுக்கவில்லை. இருந்தம், நீர் மேற்சொல்லிய கருவி நால்களின்றி, மனிதர் இப்பூவுலகத்தில்தங்கள் சீவியத்தை எவ்விதம் ஈடத்து முடியுமென்று உமது மனதிறப்படவில் ஜீயா? கருவிநால்கள் கமது தேகத்தைப் போவித்து, வளர்ப்பதற்கு இன்றியப்பமொதன. சுவரிருந்தாற்றுஞ் சித்திரபெழுதலை மென்ற சாதாரண சண்களும் அறி வர்களே. உடலின்றி உயிர் வாழ்வ தெங்கனம்? ஆகையால் உடலைப் போவிக்கவேண்டியது ஒவ்வொருவருடைய கடமையுமாகும். அதற்குத் தேவையான ஊன், உடை, நித்திரை, காலசீசுபம் முதலியவைகளை கூம் உடலுக்குத்தொடுக்காவிடின், அது சிகைத்து விற்றல் எங்களம்? உடல்நில்லாதுபோகவே, உயிரும் சில்லாது. அப்பொழுது நீர் உயிருக்கு என்ன உறுதிப்பயனைக் கொடுக்கப் போகின்றீ?

தமையன். தேசுமின்றித் தேசிகணமுந்தியரான் என்பது சர்வசன சம்மதம். அதை கான் ஒத்துக் கொள்ளுகின்றேன். ஆனால் தேசி, இவ்வித தேசமின் பலவற்றில் வசித்து, அவைகளைத் தனது மிடுதி விடுகளா பெண்ணீ மிருக்கின்றன். ஒரு தேசத்தை விட்டால், இன்னைப்பற்ற

சம்பாதித்துக் கொள்ளுவான். ஆகையால் தேகம்சிலையான தல்ல. ஆனால் தேகி என்றறங்கரக்கும் நிலையானவன். அன்றியும் தேகிக்காகத் தேகமுண்டாபதேயன்றித், தேசத் திற்காய்த் தேகியுண்டாகவில்லை. என்றாலும் தேசத்தைக் கவனியாது விட்டு விடும்படி நான் சொல்லவில்லை. அதற் குப்போதுமான, அண், உடை, நித்திரை முதலியவை கணைக் கொடுப்பதே மன்றி, மிதமிஞ்சிக் கொடுப்பது அநா வசியம். தேகியை விட்டுத் தேசத்தையே பொருளாக மதித்தி, அதற்காக இரவும் பகதும் காலத்தைச் செல விடுவது விவேகிகளின் இலட்சணமல்ல.

தமிப். அன்னு, தேகம் நிலையானதல்லவிட்டன், சில யோகிகள் தபசிகள் தங்கள் காயத்தை வச்சிர காயமாக்குவதைன் பிரபோசனம் யாது? நிலையில்லாத தேகத்தை எவ்விதம் வச்சிரகாயமாக்கலாம்?

தமையன். தம்ரி! இரக்குமிபல்புள்ள தேவர்களுக்கு அமர் (அ=இன்ஷயப்பொருள். மர்=மரிப்பவர், அமர்=மரியாதவர்) என்னும் பெயர் உபசராமாக வழங்கியடுவது போல, நிலையில்லாத தேசத்துக்கும் சாமானிய பனிதரின் தேசத்தைப் போலாகது, சேரின்றிக் கூடிய காலத் துக்கு உயிருடனிருப்பதால், உபசராமாக வச்சிரகாயம் என்னும் பெயர் கொடுப்பட்டிருக்கிறது. அதை விட்டு, வச்சிரகாயம் என்றெந்றைக்கும் இறவாது இருக்கு மென்று என்னுவது தவறு. இவ்வித விளக்கப் பேதத் தினால், அனேகர் மோசம் போகின்றார்கள்.

தமிப். நித்திய கர்மங்களை முடித்து, ஆலயத்துக்குப் போய், கவாமி தரிசனங்கு செய்வதினால் தேகி என்ன பயனை கின்றன.

தமையன். கல்ல் வினாவைக் கடவினர். சங்கோதமாக விடை தருகின்றேன். கவனமாய்க் கேள்று. தேகி, உடம்பின் எப்பகுதியிலும் விமாமித்திருப்பிலும் மனதிலேயே சுதா பிரதிமித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. நாம் மனதிற்குக் கொடுக்குஞ் சுதாங்கங்கள் தேகியை படைகின்றன.

ஆகையால் நாம் எவ்வளவு சுத்தமாய் மனதைவைத்திருக்கின்றோமோ, அவ்வளவு சுத்தமாய் தேகி மிருப்பான். அகச்சுத்தத்திற்குப் புரச்சுத்தம் அவசியம் வேண்டியது. ஸ்நானங்கு செய்து, சுத்தமான உடைகளை யணிவதால், மனதில் ஓர் சுருக்கேற்றுகின்றது. அன்றியும் நாம் ஆப்ரோக்கியா மிருப்பதற்கு, தேகம் சுந்தமா மிருக்க வேண்டும். ஆகையால் நித்திய கர்மம் அவசியமானது என்று அறிந்து மொள்ளும். மனம் சுத்தமாயிருக்கும் பொழுத அதிலிருந்து உதிர்க்கும் எண்ணங்களும் சுத்தமாயிருக்கும். அப்பொழுது கடவுளைத் தியானிப்பது இலகுவாயிருக்கும்.

மனமானது, குரங்காப்போலப் பலவெண்ணங்களிலும் பாய்ந்துதிரியும் இமல்புகையைது. அதை ஒருவழிப்படுத்துவதற்காகவே, சங்கள் கவாமிதரிசனங்குசெய்து, அவரைத் தியானிக்கின்றோம். இவ்விதமாக, நாங்கள் பழகிக்கொண்டால், காலாதித்தில், மனமானது அசையாது சந்தியானத்தில் உலகத்தை மறக்கும். மறக்கவே தேகி சுகமூட்டவான்.

இதற்கிடையில், இருவரும் கோபுரவாயிலையடைந்தார்கள். தமையன், ஹர், ஹர வென்று சொல்லிக்கொண்டு, சிருகின் மேற் கைக்கப்படி, முதல் கோபுரத்தையும், அதன்மீண் சுந்திதா எத்தைப்பும் பார்த்து வணக்கினார். தம்பியோ கடஞ்சிற தலையன் செய்வது போலசெய்தாலும், தன் மனதை வேறிடத்திற் செனுத்தினார். அவர்கோபுரத்தின் சித்திர வேலைகளையும், செய்யப்பட்டிருக்கும் பதுமைகளையும், அவைகளின் அளவு பிரமாணங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு இன்றார். தோற்றாத்தளவில், இருவரும் ஒரே கிரியைகளைச் செய்தாலும், ஒருவருடைய மனம் சரிகை கிரியைகளைடு படிந்தும், மற்றவருடைய மனம் புலண்களைவெறி-த்துக்குச்செறுத்திக்கொண்டுமிருந்தது. பூசையரம்பமாகும் வரையும் இருவரும் கோகிலைப் பண்முறை வலம் வர்தார்கள். கைவேதனமாகி, பூசை பராம்பமான பொழுது, தமையன் தேவார திருவாசகங்களை ஒதிக்கொண்டு, கடவுள் உடைய திருமேனியை மனதிற் பநித்து, திபாராதனையைத் தரி

சித்து இருங்களைபுக் தலைமேற் குவித்து, வணக்கினார். தமிழ் தமையளைப்போல, எவற்றையுஞ் செய்தாலும் மனதைக் கடவுளிற் பதிக்கவில்லை. பூசகர் தூபதீபங்களை எவ்விதமாகட்டு கிண்ணுரென்றும், சுவாமிக்கு என்னவிதமான வாவேதனம் படைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தென்றும், சந்திரானத்தில் சின்று கைகாட்டும், தாசிபானவள் எவ்விதமத்தன்னங்களையாசத்து அபிஷபுஞ் செய்கின்றுள்ளனற்றும் பார்த்து, அவைகளைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டு வின்றூர் குளத்தில்வசிக்கும் தவளை அதிற் புஷ்பிக்கும் தாமரைப்பூவின் மதுவை யுண்ண விருப்புவதீல்லை. அதிச் தூரத்திலே யுள்ள வண்டு அங்கு வந்து, அதிர் தானப் படும் மதுவை, பூவின்மேல் நின்றா ஒசைபுடன் உட்கார்ந்திருந்துகொண்டு உண்றும். அதுபோலேவே, சுவாமி ஈந்தி தானத்தில் வின்றும், சுவாமிஸீக் தீபானம் பண்ணுது சிலர் விற கிண்ணுர்கள். சிலர் மிகத் தூரத்தில் வசித்தும், தேக வருத்தம் பராரத ஆஸயக்துக்குப் போய், சுவாமி சங்கிதானத்தில் வின்று அவராத் திபானித்து அதி லானந்தமடைகிண்ணுர்கள்.

இருவரும் தரிசனையை முடித்துக் கொண்டு, வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போகும்பொழுது முன்போல்லே, சம்பாலதிக்கத் தொடங்கினார்கள்.

தமியி. அண்ணு! நீர் முன் சொல்லியபடி சுவாமிதரிசனஞ் செய்வது மனதை ஒரே விலையில் நிறுத்தும் போக்கமாகவே. அப்பிதம் மனதை நிறுத்துவதற்கு வேறுவழிகளில்லையா? அனேக வழிகளிருக்கின்றனவே. அவைகளை விடுத்து சுவாமி தரிசனஞ் செப்பதின் முக்கிய நிரயம் பாதோ? நிற்க, சுவாமி தரிசனஞ் செய்யும்பொழுது, பூசகர் தான் நினைத்தபடி தூபதீபங்களை ஏற்றுவதும் இறக்குவதுமா விருந்தார். அன்றியும் தாசிபானவள் வழிபடும் பக்த கோஷ்டகளை, சுவாமி தரிசனஞ் செப்பாதபடி, நடனஞ் செப்து கூகாட்டுக் கண்காட்டி வின்றுளோ. இவைகளும் மனதை யொருவழிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற வழிகளோ?

தமையன். தமியி, நீர் காரணம் விளங்காது காரியத்திற் குறை குறுகின்றோ. ஆரம்பத்தில், சுகலகிரிவைகளும் நிரயம் பற்றியே யெற்படுத்தப்பட்டன. நாள்கையில் சிலதிரிப்

டெந்து தவறுயும் செய்யப்படுகின்றன. எப்தவளிருக்க அம்பை கோவதுபோல, செய்கின்றவர்களின் குற்றச்சை விதியிலும், விதிவை ஏற்படுத்திய மகான்களின் மேலும் சுமத்துவது தகாதே, ஆஸயக்களிற் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு கிரியையும் ஒவ்வொன்றைக் குறித்தே விற்கும். பதி, பக, பாசம் முன்றும், ஒன்றற்கொன்று எவ்விதசம் பந்தமுள்ளவைகளை விருக்கின்றன வென்றும், மறுவண் பாசத்தை வறுத்து, பதியை மடைத்தற்குத் தங்கிவியத்தில் என்னவென்ன செய்து வாவேண்டு மென்றும், நாடகங்களில் அபிகயித்துக் காட்டுவதுபோல, ஆஸயக்களில் அறி வில்லாத காக்கள் பிரத்தியட்டமாய்க் கண்டு, அதன்படி நடக்க, அக்கிலியைகள் எங்களுக்கு வழிகாட்டுகின்றன. அவைகளைப்பற்றி கான் இவ்விடத்தில் விரித்துக்கூறமுடியாது. தற்காலத்திற் போலாகாது ஆரம்பத்தில் தாசிகள் அவர்களுடைய பெயர்களுக்கியை, தேவதாசிகளாகிறார்கள் தார்கள். நாள்கையில் அவர்கள் ஒழுங்கு தவறி நடக்கத் தொடக்கினார்கள். அவர்களுக்கு இக்காலத்தில், தாசிகள் என்றும் பெயர் தகாது. வேசிசன் என்றும் பெயரேதகும். வேசிசனை ஆஸயக்களில் ஈடுக்க விவிவது விவேகிகளுக்கு சமூகல்ல. அப்படிப்பு பட்டவைகளைத் தவிர்க்கவேண்டியது ஒவ்வொருவருடையவுக்கடமையாறும். அதையிட்டு, குறைக்கிறோன்டு. சமயத்தையும், அதன் ஆசாரங்களையும் அவைகளை யேற்படுத்திய மகான்களையும் துற்றிக்கொண்டும், சிக்கத் தெப்துகொண்டும் திரிவதுமாக்கர்க்கமகல்ல.

தமியி அண்ணு! நீர் சொல்லப்படுவாரில் அனேக உண்மைகளிருக்கின்றன. இருந்தும், உலகவிச்சைகளை அனுபவித்துக் கொண்டு, மது மனதைச் சமீப்பற்ற, அசையாது வைத் துக்கொள்ளப் பலவேதுக்களிருக்கும்பொழுது, கல்லிலே நாருபிப்பதுபோல, மது தேகத்துக்கும் மனதிற்கும் சஷ்டத்தைக் கொடுப்பது புத்திபாருமா? இலகுவான வழிகளை விட்டு, சுக்கங்களை பறுப்பவை கனியிருக்கக் காயடித்துக் கரியாக்குவதுபோல முடியுமல்லவா; ஆகையால், வழிவழியாப் மனதைத் திருத்திசெய்து, அதை

போருவழிப்படுத்தலே, உத்தயமென்று எண்மனதிற்படுகின்றது.

தமையன். முட்டுங்குக் கீட்டுவழி யென்றபடி, எல்லாம் இலகுவில் முடியுமென்று நினைக்கின்றீர். முருவன் எல்லா வற்றையும் தன் அனுபவத்தில் கண்டறிய வேண்டுமென்று நினைப்பது புத்திபவ்ஸ். ஏனெனில், அவ்விதம் அறிவுதற்கு மஹாவுடைய ஆயுள் போதிபதலே “கற்றது கைம்மன் ணனவு, கல்லாதுலைவு” என்பதே அதற்குப் போதிய சான்றாகும். பெற்றூர் ஒருபிள்ளையைப் பார்த்து, “கெருப் புச்சுடும்-அதைத்தின்டாசீத்” என்றால், பின்னொ அதை நம்பி அவர்கள் சொற்படி நடப்படுத்த முறை. அதைவிட்டு அப்பிள்ளை, “ஈன் நம்புமாட்டேன், தீண்டிர்பார்ட்டேபன்” என்ற சொல்லிக்கொண்டு கெருப்பைபத் தின்டினால் என்ன கடக்குப்; பின்னொயின் விரல் கொப்புளுக்கொண்டு, புண் னாகி, அனோக காட்சனாக்கு பின்னொக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கும் அதுபோலவே, சரியை சிரியைகளை சரியோ. பிழைபோ வென்று பாராது காரணம் பாராது, ஆண்டேர் சொல்லிவைத்திருக்கிறபடி டெட்டு கொண்டு, அவைகளைப் பற்றி விசாரணை புரியவேண்டும். அதனால் நாம் நன்மையை யடையலாம். இதை நீர் நன்றாய் யோசித்துப்பாரும். இப் பொழுத அது உமக்கு நழையாவிட னும், காலாதிதத் தில் அதைவிளக்கி கொள்ளுவிரீ. அப்பொழுதுதான் நீர் நினைத்தும், கடந்ததும் தவறுவனவு யென்று கண்டு கொள்ளுவிரீ.

தாசியானவள் சங்கிதானத்திலின்று ஈடுக்கும்பொழுது “உலகம் ஓர் காட்கசாலை; அசில் கடக்கும் செப்பைகள் சைத்தும் கடனங்கள்; அவைகள் தோற்றுமாத்திரைபையன்றி உண்மையானவைகளால்ல; அவைகளை நம்பி உலகத் தோரே மேசம் போகாதீர்” என்ற பக்தங்களுக்கு அன்றன்று குறிப்பிக்கின்றார். கடவுளும், கடராசாவள் திருவுருவைப் பற்றியும், தத் தீம் என்னும் வாக்கியதைப்பற்றியும், இன்னும் நலுக்கமாக அறிய மிகும்புகின்றேன்.

9
நிதமும் நடந்து வரும் பஞ்சகிருத்திப்பக்கானும் தனது நடனமே யென்று காட்டுகின்றார்ல்லவர்?

நாடகக்காரர், நாமறியாக்கால் தொடக்கம், நவீன நாகரிகம் படைத்த தற்காலம் வரையும், நாடகத்தை ஆரம்பிக்கும்பொழுது, தத் தீம் என்னும் தாளத்துடன் நாடகத்தை ஆரம்பித்து வந்தார்கள். தஃ ஒம் என்னும் வாக்கியத்தில் எவ்வளவு ஆழ்த சருத்து இருக்கின்றது. அதைவிளக்கியேர விளக்காதோ உய்யோகித்து வருவதால், தம்களுக்கு ஆத்ம ஸாபங்கினடக்கும். ஆத்மால் அதைவிடாது உடப்போகிப்பதே புத்திபென்று நினைக்கின்றார்களா? தற்காலத்தில் நடத்தப்படும் நாடகங்கள் சனங்களுக்குச் சர்புத்தி புட்டும் நாடகம்களால்ல. சரசால்லாபி, மதன கேள்விக்கையாக் பொலிந்த விலைகளே, பகிரக்கத்தில் காட்டப்படுகின்றன. நவீன நாகரிகம் படைத்த நீம்மவர்கள், சர்தூம் நாணமின்றிச் சமூசூரசகிதர்களாப் பாடகாலைகளுக்குப் போய், அவைகளைப் பார்த்துக் களிக்கின்றார்களே. நங்கள் யான்னி மக்களை வழி தப்பி நடக்க இயக்குபவர்கள் இவர்களைல்லவா? ஸதிரிகளுக்கும், மந்தபுத்தி யுன்னவர்களுக்கும், கல்வியறினில்லாதவர்களுக்கும், சர்பீராதனாஸௌப் புகட்டும் கோக்கத்துடன், நம்முன்னோரல் ஏற்படுத்தப்பட்ட நாடகம் தற்காலத்தில் இவ்விதமான சனஸ்திதிக்கு வந்துவிட்டதை நினைக்க நினைக்க விசனத்துங்கிடமா ஏருக்கின்றது.

தம்பி. அண்ணா! நீர் சொல்லியவைகளில் அனோக உண்மைகளிருக்கின்றன வென்பதை நம்புகின்றேன். தாசியின் நடனத் தைப் பற்றியும், நடராசாவின் திருவுருவைப் பற்றியும், தத் தீம் என்னும் வாக்கியதைப்பற்றியும், இன்னும் நலுக்கமாக அறிய மிகும்புகின்றேன்.

தமை. அவைகளின் தத்துவர்த்தமும், இரசியார்த்தமும், பக்குவிகளுக்கே நன்றாய் விளக்கும். நான் மேற்கூறிய அர்த்தம் சரியா கிரியா பாதங்களை அனுசரிப்பவர்களுக்குப் போது மானது, தத் தீம் என்பது சாமகேவத்தின் முடிபு. அதை நீர் அறிய விரும்பினால், மேற்கொல்லிய இரண்டுபாதங்களின்

படிக்டத்து, போகானானங்களுக்கு ஏற்பொழுது, கடவுளே ஆசாரிய முகர்த்தமெடுத்து வந்து, உயக்கு உபதேசிப்பர். அந்த நிலையை படைதற்கு நாம் பிரயாசப்படவேண்டும்.

நீர் கான் சொல்லியவைகளை ஒன்றி போசித்துப் பாரும். தோற்றத்தைப் பார்த்து அதனால் மயங்காது, உண்மையை உள்ளபடி யறிந்து, அதன்படி நடக்கத் தொடங்கினால், நீர் விரைவில் கடவுளை பறிந்து, அவரது பாதங்களைச் சுதாநியா என்று செய்வதில் உமது காலத்தைக் கழித்தால், அவர் உமக்கு அருள் செய்வார். அதைப் பெறுவதே நாம் நீந்தக தின்பயனுகும். “இப்பிரை தப்பினால், எப்பிறவியாப்க்குமோ” என்றார் ஆண்ணேரும்.

இவ்விதமாச, இருவரும் சம்பாஷிக்கும்பொழுது, தமையன் தனது செகோதரன் இவ்விதமான சம்பாஷணையினால் திருத்தமடைவாரன்று கம்பினார். ஆகையால், சமயம் ஏற்படுதல் காலங்களில், தன்னுடைய குடியானவு சற்போதனைகளைச் செய்து வந்தார்.

ஏ-ம் அத்தியாயம்.

படியினத்துக்குவட்பாகத்தில் ஓர்சமுத்திரமுண்டு. அதன் கரைபோரமாப் கரணக்காடு என்னும் தூ பெரிய சோலைக்காடு இருக்கின்றது. அக்காட்டில், மிகச் செழிப்பான நான்கு கிராமங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஒன்று மட்டு நிக்கிரக்கும். அக்கேசமுத்திரக்கரைக்கு மிகவுஞ் சமீபமாக ஹரி ஹர யோசிஸ்வர் வசித்து வந்தார். அவர் சகல சாஸ்திரங்களையும் நன்கு கற்றவர். அவைகளிலுள்ள சாதகை உள்ளபடி ஹறிந்தவர். சாத்திர ஆராய்ச்சியில், அவருக்கு மிக ராணவர்கள் ஒருவருமில்லை. கருவி நால்களையும், சமயநால்களையும் கற்றதுமண்டி, பேலைத்தேச நால்களையும் நன்றாய்க்கற்று, அவைகளுக்கும் இத்தேசத்து நால்களுக்கு மிடையிலுள்ள பேதா பேதங்களை நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்தவர். தர்க்கம், சோதிடம், இரசாயனம், பூதபெள்ளிகம், வைத்தியம், தத்துவம் யோகம், முதலியவைகளைப் பற்றிய சாத்திரங்களையும், சந்தேக விபரிதமாக கற்றவர். அவர் கரைதெரியாக் கல்விக்கடல். அவர்

தனது காலத்தை, யோசாப்பிவாசத்திலும், நாலாராய்ச்சி செய்வதிலும் கழிப்பவர். இவைகள் அவருக்குப் பொழுத போக்காணவே, ஆகவே, எவரும், இவரிடம் வந்து, தமது சந்தேகங்களை நிவிர்த்தி செய்வார்கள்.

யோசிஸ்வர், தான்னுட்டிக்கும் சைவசமய நால்களைக் கற்றதுமண்டி, பிறமதத்தவர்களுடைய சமய நால்களையும், அவரவர் மதக் கொள்கையின்படி சுற்றிருந்தார். ஆனபடியால், பிறமதங்களில் ரிகழும் ஆட்சேபங்களுக்கு, அவர்களின் மதக் கொள்கைகளின்படி தக்க சமாதானங்களுவர். ஒரு மதத்தையும் இருமாது அவைகளிற் கானும் குனுதுணக்களையும், இரகசியார்த்தங்களையும், நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்திருந்தார். பிறமதத்தவர்கள், தங்கள் மதங்களில் தங்களுக்குண்டாகும் சந்தேகங்களை அவரிடத்திற் கேட்டுத் தெளிவர்களானால், அவருடைய கல்வியறிவைப்பற்றிப்பேசலேண்டியதில்லை, அவருடைய பேரும் புகழும் செல்லாத இடமில்லை.

இவர் சடைபுபகரமாய், இவக்கனை விலக்கியப் பயிற்சியுள்ளவர்களுக்கு, சாத்திரங்களைக் கற்பித்து வந்தார். நாட்குதயவித்தியாக்களை ஆகிரியரும் அவர் செகோதரதும், இவரது மானுக்கர்கள். சித்தகுமாரன், மாணதாரசன் என்னும் இலக்கிரவரும் குருபத்தி, விவேகம், ஒழுக்கம், கூத்துக் குழலியவைகளில் மிகவுஞ் சிறந்தவர்களா மிருந்தபடியால், யோசிஸ்வர் இவர்களில் மிகவும் அன்பு கொண்டவராய் இசபாமிரண்டிருக்குமுரிய சகல சாத்திரங்களையும் இவர்களுக்குக் கற்பித்து வந்தார்.

யோசிஸ்வர் தனது கருமங்களை முன்னிட்டு, அடிக்கடி பிரமபுரிக்கு வருவார். அக்காலங்களில்சித்தகுமாரன் வசிக்கும் வீட்டில் தங்குவார். அப்பெருமூது அவர்களுடைய செய்வைகளைக் கண்டு, சொல்லவேண்டிய புத்திகளைக் கறவார். இருவருக்குமிடையில் உண்டாகும் அபிப்பிராய பேதங்களுக்குச் சமாதானங்கள், ஆசங்ககளை நிவிர்த்தி செய்து, அவர்கள் கேட்கும் வினாக்களுக்கு விடைப்பகர்ந்து, இருவராயும் திருப்பதி செய்வார். இவர் பிரமபுரியில் சஞ்சளிச்சுங் காலங்களில் சனங்

கள் சித்தகுமாரனுடைய கிரக்குதல்க்கு வந்து, அவருடன் வார்த்தையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். வித்தியார்த்திகள் தங்களுக்கெழும் சந்தேகத்தை அவரிடஞ் சொல்லி அவரால் தெளி வடைவார்கள். வைத்தியர் வைத்திய நூல்களில் தங்களுக்கு விளக்காதவைகளை அவரிடங் கேட்டு விளக்கிக் கொள்ளுவார்கள். சோதிடர் சோதிட நூலில் தங்களுக்குந்டாரும் மயக் கத்தை அவரால் தீர்ப்பித்துக் கொள்ளுவார். சமயவாதிகள் அவர் கமுகத்தில் தங்கள் வரதங்களைச் சொல்லி அவருடைய அபிப்பிராயத்தை வினாவுவார்கள்.

யோகிஸ்வரர், சித்தகுமாரனது வீட்டில் தங்கி நிற்கும் நாட்களில், சனங்கள் திரளாக அங்கு வந்து சேர்வார்கள். சகலரும் அங்காட்களைச் சந்தேகஷமாய்க் கழிப்பார்கள். எவ்வகை அங்கு யோகிஸ்வரர் எப்பொழுது பிரமபுரிக்கு வருவார் என்று எதிர்பார்த்திருப்பார்கள். “கந்தீருக்குச் சென்றவிடமல்லாது சிறப்பு” என்பதற்கு வேறு திருட்டாந்தமும் வேண்டுமா?

யோகிஸ்வரரை வகுது தரிசிப்பார்கள், தமிழில் வல்ல பண்டிதர்கள் மாத்திரமல்ல. ஆங்கில பாலையைக் கற்று, சர்வகலர் சாலைப் பரிட்சைகளிற் சித்தியடைந்து, கலாசாலைப் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களும் ஏனையோரும், அரசு சேவையில் அமர்ந்திருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களும், அவர்கள் தரிசிப்பார்கள்.

இவர்களிற் சிலர் காலக்கோபங்கு செய்யும் நோக்கமாக வருவார்கள். சிலர் தங்கள் அறிவை வளர்க்கும் நோக்கமாக வருவார்கள். சிலர் அவருடன்தங்களுக்கு செய்து, அவரைச் சோதனை செய்ய வருவார்கள். சிலர் குதர்க்கஞ் செய்ய வருவார்கள். சிலர் அவருடைய தரிசனையால், தங்கள் ஜென்ம சாபல்யமடையலா மென்றெண்ணி வருவார்கள். சிலர் “கும்பிடப் போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தது. இத்தகுணத்தை விடப் படாது” என்றெண்ணி அவரிடம் வருவார்கள்.

இவ்விதமாகப் பலபல யோசனைகளோடும், பலபல உத்தேசங்களோடும் வருபவர்களில், காமாதன், ஆனவாதன், என்னும் இருவர் இருந்தார்கள். இவர்கள் பிரமபுரியிலுள்ள ஓராக்கிலக் கல்லூரி ஆசிரியர்கள்.

கும் அத்தியாயம்.

பிரமபுரிக்கு வடக்கே இரண்டு காத நூரத்தில் கரணக்காட்டைச் சேர்ந்ததாய், காமபுரம் என இரண்டு கிராமங்களிருக்கின்றன. அவைகள் சிற்றார்கள். காமபுரம் நில வளமுள்ளது. சுறுமணம் விகம் செடிகளும் கொடிகளும் பல வகையான கீழங்கு வகைகளும் அங்கே செழிப்பாய் வளரும். அங்கு வசிக்கும் சனங்கள் தோற்றாத்தில் சுத்தமுள்ளவர்கள். சன்றும்த் தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்து, விழுதிழுசி, சமயாசாரப்படி நடக்கிறவர்களாய்த் தோற்றுவார்கள். எவ்வரையும் வசிகரிக்கும் பேச்சவல்லமை யுள்ளவர்கள். என்றுயுண்டுத்து கூலித்து வாழுவதே அவர்களியற்கை. தேகமே யாத்மன், போக மேழுத்தி பென்றெண்ணி, உலக விச்சைகளை யதுபவிப்பதிலே தங்கள் காலத்தைக் கழிப்பார். பாலோக விச்சை அவர்களுக்கு கணவினுங் கிடையாது.

இங்கே பேராமிருமுடைய பெருவள்ளல் வம்சத்தில் காமாதன் என்பவர் பிரந்திருந்தார். கண்றுப் பூருண்டு திரண்ட தேகமுள்ளவர். குண்டோதர்போற் குறுகியவர். காத்தவராயர் போற் கருநிறம் படைத்தவர். இவரைக் கண்டவர்கள் காளைமாடர் என்றும் காரணப் பெயரால் இவரை யழைப்பார். இவர் தன்னை யுபர்குலவீலாளரென்ற பக்ரசாற்றிக் கொண்டு திரிவார். காமபுரத்தில் வசிப்பவர்கள் தாம் வசிக்கும் ஊப்ப பெயருக்கிணவை, ஆணுமிகுந்தாலும் பெண்ணுமிகுந்தாலும், விபசர வாழுக்கைக்குட் பட்டவர்கள். ஆகையால் காமாதன ஹடைய ஒழுக்கத்தைப்பற்றி, இங்கு விரித்துக் கூறுவது அகாவசியகம்.

கள்ளீரை கம்பினுறும் குள்ளீரை கம்பாதேயென்று உலகத் தவர்கள் சொல்வதை யதுசரித்து, இக்காமாதனை பொருவரும் கம்புவதில்லை தன்னெண்ணப்படி நடக்கத் தடையாயிருப்ப பவர்களைக் காத்திருந்து கொலை செய்வார். சஞ்சிக்குப் பயறு போட்டது போல, அப்ப ஆங்கிலம் கற்றுக் கொண்டார். தன்னைக் கற்றவரென்று காட்டத்தக்க அளவு தமிழுக் கற்றவர். அதுமட்டோ, எங்கு சென்றுதும் அங்கே ஏற்ற மேற்கொள்

களைக் குரச் சிலபாக்களையும் மனம்பண்ணி யிருந்தார். விடே வெளப் பீவர் மனனம் பண்ணிய பாக்கள் பிரபுக்கள் ஸ்திரிகள் சமுகத்தில் சொல்லத்தக்கவைகளால்.

இவர் சதுரங்கம் விளையாடும் இடங்களில் ஸ்திரிகள் ஆடு அல் அங்குவின்ற வாய்க்காது,

“தங்கப்பலைகத் தனிப்பீட்டுமிதுசது
நங்களையாட்டுக் கழைப்பீரோ யாமாகில்
கால் பலக்கொண்டேற்றிழ்ரு காராண முட்டவிட்டு
நாலுமுகத்தக்கும் ஏடத்துபரி சுற்றவிட்டு
ஏட்டெட்டினுக்கு மினங்கச்சகடேற்றி

தொட்டதொட்டதுட்டமெல்லாம்தோராதுவெல்லேனே.”
என்னும் பாவையுடனே சொல்லுவார். அவ்விதமே சொர்கேட்டான் விளையாடு மிடங்களில்,

“காதோவரதாடு கண்மடலீர் ஒன்றியிலே
குதாடவென்னைவாச் சொல்லியதூமத்தீரே யாமாகில்
குங்குமக்காப்ச் சோடிரண்டும் கூட்டுக்கலந்தாடி
அங்கம் பாலைக்காப் அந்தனையும் போகவிட்டு
விஞ்சை தகும் சிகப்பை மெல்லவர நிறத்தி
அந்தக்கறுப்பையெல்லாம் பின்னே யகலவிட்டு
ஒருக்காலிருக்காலே டொப்பரதமாறம்
பெருக்காக எக்கம் பிசாமலேயாடி
கண்பார்த்துக்கூக்கிட்டிக் கூட்டுத் தொடர்க்கேறி
பண்பாக விட்டிற் பழுத்துவிளையாடேனே.”

என்னும் பாவைக் குறுவார். இன்னும் வேலியர் வீடுகளில் கால கேஷபுந் செப்து கொண்டிருக்கும் வேளைகளில், அதிகம்படித்த வரைப்போல விறலிலீடு தாநில்,

“அப்பன் வருவான் அதன்னின் மகன் வருவான்
தப்புமுறையென்ற தன்னாடேத்”

எனத் தாயானவள் தனது மகனுக்குச் சொல்லிய புத்தியை பெடுத்துக் கூறவர்.

இவருக்குக் கணிதவறிவு குனியமாயிருந்தாலும், பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போகும் பின்னைகளைக் கண்டவுடன், அவர்களைத்

தனக்கருடே பழைக்கு, “நன் உங்களுக்கு ஒரு வேடுக்கைக் கணக்கைத் தருகின்றேன். அதைச் செய்யுக்கள் பார்ப்போம் எனச் சொல்லி, பின் வருங் கணக்கைச் சொல்லுவார்.

“பதினெஞ்சுதுமிழரும் பதினெஞ்சு சோன்கரும், ஓர்சப்பலில் ஏற்ச சென்றுர்கள். நடுக்கடலில் புயற்காற்ற வீசியதால், ஏற்ப பேரனவர்களில் பாதிப்போரை கடலிற் ரண்ணேண்டி வந்தது. மிகாமன் தமிழனுயிருந்தமையால், முப்பது பேரையும் யிருத்த (வட்ட) வடிலாக நிறத்தி ஒன்பது பேரிலொருவரைக் கடலிற்றன்னுவதாகச் சகலரும் சம்மதிக்க, ஆம்மீகாமன், தன் சாகிப்தாராக காப்பர்றாக் கூடிபதாக அவர்களை நிறத்தினுன். அவன் எவ்விதம் நிறத்தினுன்.”

இக்கணக்கைக் கல்லூரிகளில் உயர்தா வகுப்பிற் படிக்கும் மாணவர்கள், இதைச் செய்வதற்கு எத்தின் பாகங்கில் வற்படுத்தப்பட்டிருக்கும்,

“Populea tu virginam mater regina ferebat.”

என்னும் வாக்கியத்தை பறிந்தால், அதனுதவியைக் கொண்டு செய்வார்கள். ஏனையேர் செய்யமாட்டார்கள். இதைச் செய்ய வியலாது பின்னைகள் விழிக்கும்பொழுது அவர்,

“வேதமே பூதஞ்சாதி மேலவன் குலமொன்று
ஆதியு மாணிக்கோடு மழுசிப தனமுழுன்று
நாதனும் நிரியின் கரதும் நயனமும் நாவுங்கேர்க்கு
பாகங்கில் வழிமறித்த பதகளரக் கடலிற்றன்னே.”

என்னும் பாட்டின்படி, இன்னவின்னலிதமாக ஆட்களைநிறத்த வேலூமென்ற சொல்லுவார். பின்னைகள் அவரை விரப்புடன் பார்த்து அவரொரு கணித விபுனரென்று என்னுவார்கள்.

சனங்கள் அவரை மிகவும் நன்றாக்கற்று, சகலகளைக்குரை வைக்கொடும் அறிந்தவரென்று என்னி, மநித்து வந்தார்கள். அதனால் தான் உள்ளாபடிகல்வியில் ஓர்சிபுணரென்று அவரும் விணைத்தக்கொண்டார். காலாதிதத்தில் தனக்கு சிகரானபண்டிதர் உலகத்திலிலையென்று கெருக்குக்கொண்டார். கணற்றுத் தவணைச்சு நாட்டு வளப்பம் எப்படித்தெரியும்?

இக்காலத்தில் பிரமபுரியிலுள்ள ஓராக்கிலக் கல்லூரிக்கு ஓராசிஸ்பர் தேவையாகிறுக்கிறது. கல்லூரியத்தினில்லை மற்றவர் கலோப்போல அவர் அதற்குத் தகுந்தவரென்று நினைத்து அவரை பிபமித்தார்கள். அவர்கள் பொக்குவாய்ச்சி பொரி மாவை பெச்சவதுபோலஅவரை மெச்சிடின்தப்பூச்சப்பொன்னை நிறைக்குவரக்கு நிற்குமென்று நினைத்தார்கள், விதியைவெல்லை வேதாவறும் ஆகாது என்பதற்கியை அவரிடங்கற்ற மாணவர்கள் தங்கள் விதியை வெந்து, தாழமுக் குருவும் தலைவிதிப் படியென்பதைச் சிந்தித்து தங்கள் காலத்தைப் போக்கினார்கள். இந்த மாணவர்களை யென்னவாகுமோவென்பதுசாலுக்குத்தான் தெரியும். குரு ஏப்படியோ சிஷ்டபழும் அப்படியே.

காமபுரத்துக்கு மிகவையித்தாக பிரமபுரிக்கு மூன்றுகால தூரத்தில் காட்டோத்தில் காரப்புமென்று கிராமமுன்னாது. அங்கே சகலவனங்களும் நிறைந்திருக்கும் குழியிருக்குஞ் சனங்கள் காப்பிட கந்தியென் நென்னுபவர்கள். வெட்டர்களைப்போல மிகவும் புத்திரைந்தவர்கள். தங்களைன்னைப்படி நடக்காத வர்களைச் சங்காராஞ் செய்வார்கள். அகங்காரத்தில் அவர்களுக்கு நிர்காரனவர்களைக் காண்பதற்கிறது.

இக்கிராமத்து மத்தியில் "கற்கேட்டடை" வென்றறைக்கப்படும் ஓர் கோட்டை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆபத்தான காலங்களில் சனங்கள் கோட்டையிலுள்ள நுழைந்து காவல் செய்து கொள்வார்கள். இந்தக் கோட்டை மிகப்பெலமானது. கார்க்கப்படக்கூடாத அரண்களையுள்ளது. உடைத்திற் பிரபோகிக்கப்படும் எவ்வித கருவிகளும் இக்கோட்டையை உடைக்கமாட்டா. மாயாபுரிச் சோட்டைமன்னன் விவேகாத இராசனையென்ற வேறொருவரும் இதையுடைக்க மாட்டார்கள், எனச் சனங்கள் கரண்பரம்பரையாப்ப பேசிக்கொள்வார்கள்.

இந்தக் காரப்புமென்றுங் கிராமத்திலுள்ள மாயக்கிறக்கி யென்பவன் காமபுரத்திலுள்ள ஓர் சோராயசனுடன் ஒடியூனாதன் பகட்டுப்போறி என்றுமிருவரையும் பெற்றுன். பகட்டுப்போறி குதுவனசில நாட்களில் விட்டை விட்டுப்போய்

விட்டான். ஆணவாதன் தாடுடன் வசித்து வந்தான். அவன் இனம்வயக் தெரட்கம், ஒருவரையும் நம்பமாட்டான். தான் கன்னன் பிறகர நம்பமாட்டான் என்னும் பழுமொழிக்கிணங்க, அவன் வந்திரி புருஷர்கள் எவர்களும் தூர்த்தர் என்னும் என்னைத்தினால், ஒருவரையும் நம்புவதில்லை.

ஆணவாதன் தமிழூ நக்குப்புக் கற்கவில்லை. ஆங்கில பராவூபைக் கற்று, ஸண்டன் சர்வாஶாஸ்திரப் பிர்த்சையிற் சித்தியடைக்குத் தி. வல்கி. பட்டம் பெற்றவர். இபற்கையில் கர்வம் படைத்த இவர் இப்பட்டம் பெற்றவின், மிகவும் இறுமாப்புக்கொண்டு ஒருவரையும் மறியாத திரிதார். பட்டம் பெற்ற சில மாசங்களுக்கிடையில், பிரமபுரியிலுள்ள ஆங்கிலக் கல்லூரியில் ஆகிரியானானு.

இந்த வாசியீர் சிவதினங்களுக்குக்குள், தன்னை மாணவர்கள் அளக்கக் கூடியதாய் நடந்தத்தினால், அவர்கள் அவருடைய குணந்தையும், கபாவத்தையுங்கண்டு விட்டார்கள். ஆகையால் அவரை அவர்கள் மதிப்பதில்லை. தற்புகழ்ச்சியில் கழுதைக்கு நிகரானவரானார். சிலவேள்ளாகவில் தன்னைப்பற்றிப் புகழ்த்து கொண்டிருக்கும் பொழுது கேட்டுக்கொண்டு ஒருப்பவர்கள் மனமாந்து ஒருவரொருவராய் இவரை விட்டைன்று விடுவார்கள். ஒருவருமில்லாமற் போன்றனவும் தன்னை மற்றுத் து அவர்கள் போன்றையும் மறியாத, பேசிக்கொண்டே யிருப்பார். அவரது பீரியா கண்பர் காமாதன் அவரது தோளிற்றடி அவரது சித்தப் பிரமையை நிக்கி, அவரை விட்டுக் கழைத்துச் செல்வார்.

ஆணவாதன் அரசினரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட, போதனு கல்லூரியிற் பயிற்றப்பட்டுத் தராதலப் பத்திரம் பெற்றவர். அக்கல்லூரியில், "இயற்கையாயில்லாவிட்டு நூம் செற்றகையால் அறிவை விர்த்தி பண்ணக்கூடும்." என்னும்விதியை யதுசிரித்து கல்வி கற்கிக்கப் படுகின்றது. (Herbert Spencer) கேர்பேட் ஸ்பெங்கர் என்னும் ஆங்கில பண்டிதர் இதற்கு முழுமாறுப்பத் தனது நூலில் என்ன எழுதியிருக்கின்றுரென்பதை மாணவர்கள் அறியார்போறும்.

கிறிஸ்துமத சார்பினாகை (Sulley) என்னி யென்றும் ஆங்கில பண்டிதரியற்றிய “மனவிடல் சாத்திரமும் கல்வி கற் பிக்கும் முறையும்” என்றும் நூலே மாணவர்கள் இக்கண்ணால் யில் கற்கின்றார்கள். ஒருமதச் சார்புமின்றி, தங்கள் புத்தி அனுபவங்களால் அறிந்த உண்மைகளை ஏழூதிய, (Herbert Spencer) கேர்பேட், ஸ்பென்சர் (Goethe) கேட்டி, (Kant) கென்ற என்றும் பண்டிதர்களியற்றிய நால்களை மாணவர்கள் கணவில் தாங்கள் கண்டிருக்கமாட்டார்கள். (Ethics) ஒழுக்க நூல்களை மாணவர்கள் படிப்பதாய்த் தோற்றின்டிலே. ஆசிரியராக விரும்பும் மாணவர்களுக்கு ஒழுக்க நூல்கள் மிக ஆவசியமானவை.

ஆசிரியர்களும், ஆசிரியராக விரும்புவர்களும் இந்தியத்துவ சாஸ்திரிகளியற்றி விருங்கும் சாத்திரங்களைக் கற்று, தங்களுக்கு வேண்டிய ஆசிரிய இறுத்தினங்களைச் சம்பாதிக்க வேண்டும்.

ஆங்கில வித்தியார்த்திகள் கிசேஷன் கிர்த்திபெற்ற பண்டிதர்களை, (Materialists) லோராயித்திளைன்றும், (Atheists) நிர்ச்சரவாதிகளைன்றும் என்னிட அயர்களியற்றிய நால்களை மாணவர்கள் கற்கவிடுவதில்லை. “கனவுங்கற்றுமரா” என்றும்பழு மொழிக்கிணக்க வந்த நால்களும் அதன் கார்த்தாகவை விசாரியாத கற்று ஆங்கிரிக்கவேண்டியவைகளை ஆங்கிரித்து, தன்ன வேண்டியவைகளைத் தவின்வேண்டும். இதை யொட்டியே பூர்வ ரோம விபாவராதியாகை (Cicero) கிடைக்கிற என்பவருக்கு கற்றிருக்கின்றார்.

மேற்கூறிய விதமான கல்விகைப்பக்கற்று, அதன்படியொரு கும் ஆணவாதன் தான் என்றும் கொட்டப் பல்லவரென்று கூறுவார். இவ்வதுப்புக்கொள்ளாது தன்னீரச்சிரிப்புக்கானாக்கி, தன்னை விட்டுப் போனவர்களைப் பிடித்துக் கசக்கித் துகளாக்கி எறிக்கு விடுகின்றன என்ற சொல்லித் துள்ளிக்குதிப்பார்.

காமராததும் ஆணவாததும் நெருங்கிய நண்பர்கள். சாதிக்கு முடிவாய்த்தது போல, ஒருவருக்கொருவர் வாய்த் தார்கள். அவர்களிருவரும் சித்தகுமாரன் வகிக்கும் விட்டிற்கு அடிக்கடி யருவர்கள். அவர்கள் கெட்ட நோக்கத்துடன் வரு

வது போவதாயிருந்தாலும், மெல்ல பெல்ல சித்தகுமாரனுடும் மாணதாசனுடும், கிழெப்பான்னம் கொண்டார்கள். ஆகையால், சிலகாலங்களில் சித்தகுமாரனுடைய பெற்றுர் வகிக்கும் கிராமத்துக்கும் போய்த் திரும்புவார்கள்.

அவர்கள் அங்கு சென்ற சாலைகளில், யோகிள்வரரிடத்தும் மற்றவர்களிடத்தும், சித்தகுமாரன், மாணதாசன் என்பவர்களின் சீரப்பு, வனரப்பு, முதலியவைகளைப்பற்றி விசாரணை செய்து அறிந்தார்கள். நன்றாய்ந்தும் அவர்கள் கிராமத்திற் பிறகு, கிராமத்திற் கற்றபடியால், கல்வியில் தங்களுக்கு கிராகார்கள் என்று என்னினுக்கள்.

க-ம் அத்தியாயம்.

பிரமபுரிக்கு சீர் வடக்கே, அசர்கு ஜங்க காத தூத்தில் சமுத்திரக் கலையேற்றமய், பக்தபுரமென்றும் நீர் கிராம முன்னடி. அஹ, முர்த்தி, தலை, நீர்த்தம், என்றும் முன்றும் ஒருங்கே யமையப்பெற்றத. அங்கே நீர் சிவாஸயம் இருக்கின்றத. அதிலெழுமுக்கதருளியிராசின்ற சகங்களவரைவர் எதையெதை விரும்பிக் கேட்கின்றார்களோ, அதையெதை அயரவர்க்கு விரும்பியவாறு அருளிக் கொய்வார். அப்படிப்பட்ட ஆலயம் அது கிருப்பதால், ஆங்கிராம வாசிகள் பக்தியுள்ளவர்களாயும் சன்மார்க்க முன்வளவர்களாயும் வகித்து வர்க்கார்கள். நெரிச்தாவது தெரியாமலாவது, பாலஞ்செப்பிய எவர்களுக்குளியர்கள். அவரூவர்கள் செய்த புனரியைப் பலத்தினால், அவ்வாலயம் அங்கே பொருந்தியதென்று சொல்வதற்கு எவரும் கிண்ணிர்க மாட்டார்கள்.

இந்தக்கிராமத்தில், விசாவாதயின்லை யென்றும் ஒர்க்கைவ வேளாளரும், விசாலாட்சி யம்மாள் என்றும் அவர் மனைவியும் சகல சம்பத்துக்களையும் வகித்து வர்க்கார்கள். இவ்வேளாளர் பெருங் தனவுக்கர, கொட்ட, அங்பு, தலை, இரக்கம், தரழ்மை முதலிய சற்குணங்களைப் பொருந்திப்பார் பிரபு அவர்பத்தினி யாரும் அவருக்கு ஒத்த குணமுள்ளவர். அவர்களுக்கு எல்லாக் செல்வமிருந்தும் மக்கட்பேறில்லாததினால், மிகவுங் தயரமடை

ந்த தான்தமக்களைச் செய்து வந்தார்கள். தங்கள்கிராமத்திற் கோயில்கொண் டெழுந்தருளி யிருக்கும் சிவபெருமானுடைய சங்கிதையை படைந்து, அனுதானமும் அவரை வணக்கி வேண்டிய தொண்டுகளைச் செய்து அதன் பின்பே, போசனஞ் செப்வர்கள். இவ்விதமாகிய அரிய தலத்தை ஆனேக வருஷங்களாய் ஒத்த மனத்துடன் இருவரும் செய்து வந்தார்கள். கடவுளும் அவர்களுக்கிரங்கி அவர்களுக்கருள் செய்தார்.

அவர்களுடைய மனம் மகப்பெற்றை யிரும்பியதில் ஒத்த தாயிருந்தாலும், சற்றாகவைகளிற் பேதப்பட்டிருந்தது. நாயகன் தானும் தன் சந்ததியாரும் உய்யுப்படி நற்குண நற்செப்பைக் களையுடைப் பூர் சுப்புத்திரளை யிரும்பினார். நாயகியோ அவை களைப்பற்றி யோசிடாத, இக்லோக வாழ்கில் பேரையும், புக ணையும் கீர்த்தியையும் வருவிக்கத்தக்க புத்திரளை யிரும்பினார். ஆகவே, இருவர் பனமும் பேதப்பட்டிருந்தது. புருஷதூடைய விருப்பத்தை பக்தியும் ஞானமுயுள்ள புத்திரனே, நிறைவேற்றுவான். பெண்சாதியின் விருப்பத்தை, செல்வம் கீர்த்தி முதலியைவகளையுடைய புத்திரனே விறை வேற்றுவான். ஒன்றிற் கொன்ற மூழ மாருகிய விருப்பத்தை சிறைவெற்றுவதற்கு ஈசன் அவர்களுக்கு இரண்டு புத்திரர்களை ஒரே முறையிற் கிடைக்கும்படி யருள் செய்தார்.

ஏவக்கொள்களும்கல்வதானம்பொருந்தி இற்க, சிசாலாட்சியம்மாள் இரட்டைப் பிள்ளைகளைப் பிரச்சித்தான். ஒருவன் தகப்பண் கோரிய குணமுள்ளவனுயும் மற்றவன் தாய் கோரிய குணமுள்ளவனுயும் இருவரும் பிறந்தார்கள். ஆனால் இரண்டு பிள்ளைகளும், பொருளையும் அதன் விம்பத்தையும் போலவும், உருவத்தையும் அதன் விம்பத்தையும் போலவும், உருவமைக்கிறந்தன. பார்ப்பவர்கள் ஒருவரை ஒருவராக வெண்ணி, பேரை மாறிக் கூப்பிடுவது முன்னு. ஒரு பிள்ளைக்குச் சித்தகுமாரனென்றும், மற்றப் பிள்ளைக்கு மானதாரசன் என்றும் நாமகரணாகு செய்யப்பட்டது.

இந்த இரண்டு பிள்ளைகளும், நடக்குங் காலத்தும் உலாவுங் காலத்தும், விளையாடுங் காலத்தும், போசன காலத்தும்

சபன் காலத்தும் ஒருவரை விட்டெருவர் பிரியார். இவ்வித மாக வளர்ந்து உரிய காலத்தில், சபதினங்களில் அட்சராமப்பமும், வித்தியாமப்பமுஞ் செய்யப்பெற்ற அங்குள்ள பாடசாலையிற் கற்று வந்தார்கள். அங்கே இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றபின், அயற்கிராமத்தில் வசித்து வந்த ஹரி ஹர யோசிஸ் வரரை படைந்து, அவரிடம் ஆராபத்தில் கருவி நூல்களைக் கற்று வந்தார்கள். அவருக்குப் பாத சேகவ செய்வதிலும், அவர் கற்பிப்பதைச் சரிவரக் கிரகிப்பதிலும் இவர்களுக்கு நிகரானவர்கள் முன்னேரு போதும் அவரிடம் பாடங் கேட்கவில்லை. ஆகவே யோசிஸ்வர், அவர்களுக்கு இப்பாரமானதிலுக்கும் வேண்டிய சகலசாத்திரங்களையும்கற்பித்து வலத்தார்.

சித்தகுமாரன் கேட்டவைகளை மனதிற் பதித்து, பின்னாவைகளைச் சிந்தித்து, தாரதம்பிபத்தை தனக்குள்ளாராய்ந்தறிந்து, அதன்படி ஒழுகி வந்தான். மாவதாசனே, சேட்டவைகளை மனமை பண்ணிக் கொள்வதே யன்றி, தன்னறிவுக்கு ஒத்தனையோ ஒவ்வாதனையோ வென்று சிந்திப்பத்திலே சித்தகுமாரன் தனது கஸ்விமினால் அறிவை வளர்த்தான். மானதாரமாரன் மனதை விர்த்தி செப்பான். இவ்விதமாக இருவரும் யோசிஸ்வரிடத்திற் கற்று வார்களும் மெச்சத்தக்க பிவலைகளாக வளர்ந்தார்கள். இவர்கள் இலக்கண விலக்கியங்களைக் கற்று மல்லாமல் சிவாகமங்களையும், தங்கை சாத்திரத்தையும் தத்துவ சாத்திரத்தையும், யோச சாத்திரங்களையும் ஜைபந்திரி பறங்குபோதி யுணர்ந்து பாண்டித்தைம் பெற்றார்கள். இவர்களுடைய ஆகிரியர் யோசப்பியாசத்தில் அதை அனுபவ முற்ற, அதனால் சித்தக்களைச் செப்பவும் வஸ்ஸவர் அதுவுமன்றி பாகாமப் பிரவேசங் செய்யவும் (ஒரு உடலைவிட்டு இவ்வென்று உடலீற் புகுதல்) ஆகாய கமனாக் செய்தல் முதலியமிக அரிய செய்கைகளைச் செப்பவும் வல்லவர். மானதாரசன் இவ்விதமான மனவெழுச்சிக்குரிய செப்கைகளைச் செய்யவும் அவர்களுக்கு வேண்டிய விதசௌயறியவும், ஆகைப்பட்டானேயன்றி, சித்தகுமாரனைப்போல மனதையறிவி வொடுக்கி, அறிவினால் தன்னையும் கடங்களையும் அறிந்து பிறவிக்கடலை நின்த

ஆகைகள் வில்லை. சித்தகுமாரன் பறலோக விச்சையுடையவனுடும், மானதாசன் இகலோக விச்சை யுடையவனுடும் வளர்ந்து வந்தார்கள்.

இவர்களிருவரும் கற்கவேண்டிய வைகளைக் கற்றபின் தத்தம் மனதிற்குங்கும் கருமங்களிற் கையிட வேண்டிய காலம் வந்தது. இயல்லூம், செய்கையிலூம் விருப்பத்திலும், இருவரும் பேதப்பட்டும், ஒருவரை விட்டொருவர் பிரியவில்லை இருவரையும் ஏதோ ஒர் சக்தி இழுத்தக் கொண்டிருக்கது.

சித்தகுமாரன் கடவுட்பச்சி, சன்மர்க்கம், அங்கு, பொறை, கொடை முதலிய சற்குணங்களைமந்தவர்களுடன் சகவாசஞ் செய்வதும், அவர்களுடைய கட்டபைப் பெறுவதுமே இயல்பாயுள்ளவன். கீழூராயிலூம் தாழுவரையென்றும் வாக்கியதிற்கிணங்க தன்னிற் குறைந்த அறவு, செலவும் உள்ள வர்களோடு மிக அனுப்பார்ட்டி, சபாதானமாய் வாழ்க்கு வருவான். வயராறும், அனுபவத்தாலும்தனக்கு மேம்பட்டவர் களைக் கண்டால், ஏற்ற உபசாரங்கு செய்து அவர்கள் சொல்ல வைத்த தன் சிரைமீற்கொண்டு ஒழுகுவான்.

மானதாசன் தனது ஏற்ற பணிகளைச் செய்ய, தனக்குக்கூங்காலாக தன்வசமாக்கி, தன் மனதிலெழும் எண்ணங்களின்படி செய்வான். சித்தக்கவைச் செய்ய அதிக விருப்புற்று அவைகளை அடிக்கடி பயிற்சிசெய்து வருவான். புலங்கர் என்றழைக்கப்படும் ஜிக்து எவ்வளர்களைத் தன்பணிகளைச் செய்வதற்கு, அமர்த்தி வைத்திருந்தான். பணி செய்வதில் புலங்கர் களுக்கு இனைபானவர்கள் கிடையாது. மாணதன் கிளைக்கக் குறிப்பற்று எவ்வளர்கள் செய்வார்கள் ஆகையால் அவன் அவர்களில் மிகவும் பிரீதி கொண்டு, அவர்களென்னைப்படி நடக்கத் தொடர்க்கினான். அவன் சிற்குமிடங்களில் அவர்களைக் காணலாம். அயர்கள் அவனை அவனது நிழும் போலத் தொடர்கள். பெற்ற தாயாவது கொண்ட மணியாவது, இவர்களைப்போல உற்ற சமயத்தில்நிருவனுக்கு உதவமாட்டார்கள். ஆகையால் மானதாசன் அவர்களென்னைப்படி நடப்பது அதிசயமல்ல, மானதாசனும் அவனது எவ்வளர்களும் கிலை

வருகங்களில் இருவருக்கொருவர் இன்றியமையாதவர்களா அர்கள். சித்தகுமாரன் இவர்களுடைய செய்கைகளைக் கண்டு மணம் நோன்று இவர்களைப் பிரித்து இவர்களை நன்றிலீக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தீர்மானித்தான்.

இவை கிகழுங் காலத்தில் சித்தகுமாரன் யாதாலிலு மொரு தொழில் செய்ய வேண்டுமென்று ஸினாத்து அதற்கு வேண்டிய முயற்சிரெய்தான். அவன்தர்ம வழிபாடுப் பொருள் சம்பாதிப்பதற்குக் கணக்குங்கத் தொழில் படிப்பித்தலே பென் ரெண்ணி அதைப்பெற எத்தனங்கள் செய்தான். பிரமபுரியில் ஜில்லா குடும்பதை வித்தியாசலையில் ஓர்சிரியாக ஸிபங்கும் பெற்று அங்கு போனான். மானதாசன் தனது மனதிற்குங்கத் வைகளை பனுபலிப்பதற்கு பட்டினங்கள் வசதியான ஸிடங்கள் என்று கண்டு தனது தக்கமயலுடன் கூடிக்கொண்டு பிரமபுரிக் குப்போய் அவனுடன் வசித்தான்.

இவர்களிருவரும் பிரமபுரியில் வசித்து வரும் காட்களில் காமாகதறும் ஆகையாதறும் அவர்களுடன் நன்பு கொண்டு அவர்கள் வசிக்கும் கிரகத்துக்கு அடிக்கடி வருவார்கள். இயல் பிலே துக்காரமயகாரங் கொண்டவர்கள் ஓரளபடியால் காமாகதறும் ஆகையாதறும் தாங்களே கஸ்லியறிமில் எவரிலும் மிக்க விசேஷம் பெற்றவர்களென்று மனக்கோட்டை கட்டியிருக்கார்கள். அதுவுமன்றி சாதாரணமாகச் சாலைகள் சித்தகுமாரனை விசேஷமாக மதித்தச் சுல்மானங்கு செப்பதைக் காறுநுந் தோறும் அவரில் மிகவும் பொருளும் வாதஞ் செய்து, அவரைத் தோல்வியடையப் பண்ணவேண்டுமென்ற மனதற் திட்டம் பண்ணிக் கொண்டார்கள். சித்தகுமாரன், குறிப்பாயித்தை நன்றியறித்தும், அறியாதவர் போலக் காட்டிக் கொண்டார். கௌரித்து அவர்கள் தன்னை வாதுக்கிழுக்கும் பொழுது அதிற் சிக்குப்படாது நழுவி விடுவார். பயனற்ற வாதத்தினால் காலம் விழுப்புபோவதே யன்றி ஒருவரும் நன்மைப் படாரென்று சித்தகுமாரனுக்கு நன்றியுப்பத் தெரியும்.

இ-ம் அத்திபாயம்,

சித்தகுமாரன் ஆசிரியருக்குரிய இலட்சணங்கள் முழுதும் ஒருங்கமைப்பு பெற்றவர். குணத்திலும்கடையிலும் அவருக்கு விகரான வாலிப்பரைக் காண்பதறிது ஆகையினால் அவர் எவ்வளர்தலும் மதிக்கப்பட்டுச் சன்மானம் பெற்றிருக்கார். இதைக் காலுங்கோதறும் காமாதாறும் ஆணவநாதாறும் பொருமையால் மனம் பொங்குவார்கள். ஆணவநாதன் லஸ்டன் பி. எஸ்கி. பரிட்சையிற் சித்திப்படைச்சவராகையால் அவருக்கு பூசபென்திச், ரசாயன சாத்திர அறிவுண்டு. அதில் ஆம்ர்த ஆராய்ச்சி யில்லாயிடிலும் தனக்கு விகரானவர்கள் யாவரிருக்கின்ற ரென்றும் அகங்காரம் கொண்டு எவர்களையும் அலட்சியமாய் கடத்துவார். இதனால் அவர் சனங்களின் மதிப்பையிழந்தது மல்லாமல் தன்னோர் பூச்சப்பொன்னுக்கியும் விட்டார். நிறைகுடம் தழும்பாது என்பது ஆஸ்தேர் வாக்கு.

அவரது ஏன்பர் காமாதன் மூன்னே கூறப்பட்டது, ஆம்ர்த கல்வியறிவில்லாதிருந்தும் ஆராய்ச்சி யில்லாதிருந்ததும் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லையென கடிப்பார்? கடவுட்பத்திப்பாவது சன்மார்க்கமாவது அவரிடத்து என்ன வேலுமில்லை. இருந்தும் திரிபுண்டராமாய் விழுதியை எங்கோரும் பூசிக்கொள்வார். கோவில்களுக்கு அடக்கம் போவார். துண்மார்க்கத்தின் பயஞுக், ஸோப்வாய்ப்பட்டார். இளவயகினராலிருக்கும் அவர்களுத்திரரோகம் பிடித்துக் கொண்டது.

இரண்டு ஏன்பர்களும் சரவுங்கால வேலோகளில், சித்தகுமாரன் விட்டுக்கு வந்து, அவருடன் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். சனத்திரளான கீரங்களில் தருணம் வாய்க்குக் கோதறும் சித்தகுமாரனைத் தர்க்கத்துக்கு வலிக்கிழுப்பார்கள். சித்தகுமாரனுக்கு ஆங்கிலைஷை நன்றாய்த் தெரியுமென்று அவர்களியார்கள். காமாதன் தமிழறிவில் சித்தகுமாரன் தனக்கு ஒப்பாயிருப்பாரென்றுகிணக்கவில்லை. சித்தகுமாரன் பொறுமை சாந்திரம், முதலிய குணங்களை யுடையவரா மிருந்தபடியால், அவர்களுடைப் பண்ணத்தை நன்றாயநிக்கும் அவர்களோடு தர்க்கஞ் செய்யாது கழுவி விடுவார்.

சித்தகுமாரனுடைப் பூசிரியர் போகிள்வர், தனது யோகானுபவத்தால், அண்டமின்ட சராசாங்களையும் அவை களின் உன்னம் விலைகளையும், கண்ணுமிக்கவர். அவரோர்ஜூன் பொக்கிலும். அப்படிப்பட்டவர் ஒரு நூலையும் வாசித்தறிய வேண்டியவர்கள். இருந்தும் தன்னிடங்கற்றசித்தகுமாரனுக்கு நூல்களை ஒழுங்காப்க் கற்றித்தார். வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் இரகசியர்க்கத்தங்களையும் சொல்லி வைத்திருக்கார். சித்தகுமாரனுக்கு அவர் கற்பித்த சங்களிற்கில் ஆங்கிலதால்கள். ஆங்கில நூல்களுக்கும், பாதகண்ட நூல்களுக்கு மிடையிலுள்ள தார தய்மியத்தை நல்லுப்பு புரட்டி னார். அவைகளில் விசேஷமான வை மின்னாற் கொடுப்பட்டிருக்கின்றன.

சித்தகுமாரன் தான் கற்ற சாத்திரங்களில், சாங்கியர்களாற் செய்யப்பட்ட கர்ப்க சாங்கிரத்துக்கும், தக்துவ சாங்கிரத்துக்கும் சிகரான சாத்திரங்கள் எத்தேசத்தாராலும் எச் சாதியினராலும் ஆங்கப்படவில்லை யென்றும், வேதநதிகளால் இயற்றப்பட்ட நத்துவ சாத்திரத்துக்கு இணையான சாத்திரமுமங்களை மே யென்றும், கைவசித்தாந்திகளாற் செய்யப்பட்ட ஒழுங்க நூலுக்குச் சம்மான ஒழுங்க நூல் எச்சமயத்தாராலும் செய்யப்படவில்லை யென்றும், சோதிட சாத்திரங்களில் இந்தியரே சிபுவெள்ளும், ஐரோப்பிய அமெரிக்க பண்டிதர்கள் வைத்திய சாத்திரத்தில் இன்னும் பூரண ஸ்திதிக்கு வரவில்லை யென்றும், ஐரோப்பா, அமெரிக்கா தேசங்களில், காடி சாத்திரம் சரசாத்திரம்முதலியகாணப்படவில்லையென்றும், அவைகளைப்பற்றிய என்னையே அத்தேசத்தவர்களுக்கு இன்னும்உத்திக்கவில்லை யென்றும் கண்டார். இன்னும் மஜுஷிருக்கு லெளக்கத்தில் தேவையான அனேக சாத்திரங்கள் பூர்வாக்கியர்களுக்குள்ளிருந்தன வென்றும், அவைகள் ஐரோப்பா அமெரிக்கா தேசங்களிலுள்ளவர்களுக்கு இன்னும் மனதிற் புலப்படவில்லை யென்றும் தெளிந்தார்.

ஆங்கில பாலையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் நூல்களைப் பரிட்சைக்காகவும், பொழுது போக்குக்காகவும் கற்றறிந்தறுண வாராதன், அவைகளை அறிவை விர்த்தி செய்யும் ஸோக்கமாகக்

கற்று, என்றும் ஆராய்ச்சி செய்த சித்தகுமாரனுடன் வாது புரிந்து, வெற்றியடைவது என்னையும்? ஆனாலாதன் கற்றறிக்கு நூல்களாலன:—

1. (Mathematics) கணிதசாஸ்திரம். 2. (Physics) பூத்திரங்கள் தீசு சாஸ்திரம் 3. (Chemistry) ரசாயன சாஸ்திரம் 4. (Logic) தர்க்கசாஸ்திரம், 5. (Psychology) மனவியல்சாத்திரம். 6. (Ethics) ஒழுக்கநூல். 7. (Metaphysics) தத்துவசாத்திரம். 8. (Physiology) உடல்நூல் 9. (Geology) நிலவியல் சாத்திரம். 10. (Biology). உயிர் நூல்.

சித்தகுமாரனும், மானதாராசனும், ஒரே யாசிரியரால், ஒரே வகையாய்க் கற்றிக்கப்பட்டும், இருவரும் அவர்கள் மனப் போக்குக்கு இயல்தனவைகளையே கவனித்து கொண்டார்கள். சித்தகுமாரன் தன் காலத்தை ஆயவழி பாட்டிலும், அறிவை வளர்க்கும் சப்பாடுகளையும், செலவழிக்கும் பொழுது, மானதாராசன் தனது தமையளிப் பின்பற்றி ஈடுவது, ஆடல் பாடல்களில் காலங்கழிக்கவும், நாடகங்கள் பார்த்துக் கண்களி க்கவும், பாட்டுக்கூசேரிகளுக்குப் போகவும் மனக்கொண்டார்.

ஆகையால் மானதாராசன் சித்தகுமாரனை சோக்கி நாடகம் பார்ப்பதற்கு தன்னுடன் கூடி வரும்படி கேட்டார். அப்பொழுது சித்தகுமாரன் “தற்காலத்தில் நடத்தப்படும் நாடகங்கள் அறிவை வளர்ப்பதற்குத் தவா. கேட்டெட்டேபேவருமிக்கும், அதை ஒருதரம் என்றும் ஆராய்வோம்” என்று சொன்னார்.

இல்காட்கள் கழிந்தன அவர்கள் முன் செய்த தீர்மானத் தின்படி சித்தகுமாரன் தனது சகோதாலுக்குப் பின் வருமாறு நாடகத்தைப்பற்றிப் பேசினார்.

நமது முன்னோர் பூர்வத்தில் ஒவ்வொன்றையும் என்றும் ஆராய்ந்து அதற்குத் தக்க வழிகளையும் ஏற்பாடுகளையும் செய்திருக்கின்றார்கள். என்றாலும் கற்பதற்கு இயல்பில்லாதவர்களுக்கும், மந்தபுத்தி யுள்ளவர்களுக்கும், ஸ்திரிகளுக்கும் அறிவு புகட்டவும், சற்போதனைகளைக் கற்பிக்கவும், நாடகத்தை பேற்படுத்தினார்கள். அதன் சோக்கத்தையும் அது தற்காலமைடா

திருக்கும் ஈன் ஸ்திதியையும் பார்க்கும்பொழுது எவரும் விசன மடைப் பேண்டிலிருக்கின்றது.

தமிழ்ப் பாண்டையை, இபல், இகை, நாடகமென்மூன்றுப் பிரித்து நாடகத்தை நாடக நடையில் செய்திருக்கின்றார்கள். மந்தபுத்தி யுள்ளவர்களுடைய மனதில் என்றும் பதியும்படி தாலம், இராகம் முதலியவைகளைய மைந்து, கேட்பவர்களின் புலனைக் கவரத்தக்க இனிப் பிரசத்துடன் பாடக்கடிய பாக்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள். சம்பவங்கள் அப்பொழுதே நடப்பது போல, அவைகளைச் செய்தும் காட்டி வந்தார்கள்.

இச்சாத்திரங்கள் ஆரம்பமானகாலத்தில், அவைகளையிபற்றிய ஆக்கியோன்களும், பண்டிதர்களும், புலவர்களுமே, கூத்தாடி களாயிருந்தார்கள். என்றாலும்கூற்ற அறிவாளிகளே, உலககள்கை கருதி, ஆடுபவர்களாயும், பாடுபவர்களாயும் மிருந்தார்கள். ஆகையால், அவர்களுடைய ஆட்டங்களும், பாட்டுகளும், அபிநயங்களும், சம்பாத்திரைகளும், எச்சபையிதழும், எவர்கள் சமுகத்திறும் செய்யப்படக்கடியவளவு மிருந்தன. அதைப் பிரடுக்கள், ஸ்திரிகள், பிள்ளைகள் கூசது போய்ப் பார்த்துக் களித்து அறிவை வளர்த்தார்கள்.

மேனுட்டார், பொழுது போக்குவதற்கும், சிரமபரிகாரஞ் செய்யும் பொருட்டும், சிரிப்பைகளினக்கும் நாடகங்களை இயற்றி அதை நடத்துவதைக் கண்டு, அதைப் பின்பற்றி தற்காலத்தி ஹன்னகம்மவர்கள் பார்க்கவாவது, கேட்கவாவது, தகாதாடல் களையும் பாடல்களையும் அபியைங்களையும் செய்கின்றார்கள். ஆகையால் அவ்வித நாடகங்கள் தீபவழிபிற் செலுத்துமே யன்றி வேறெந்த பயனையுள் தாரது. இவைகளை நடத்த விடாது நடுக்கவேண்டியது நம்முரப் பிரடுக்களின் சடஞாகும். நம்மவர்கள் தங்கள் ஸ்திரிகளையும் பிள்ளைகளையும், அதிற் சமுகமளிக்க விடுவது தவறு. பிரசைகளைத் திருத்துவதற்காக அரசினர் வரும்படியில் ஓர் பகுதியை, வித்தியாசாலைகளுக்கும் வாசித்தசாலைகளுக்கும் செலவிடும் அரசினர், இதனால் வருங் கேட்டை அறிவாரானால், நாடகங்களாவைத் திறத்தி விடுவார்கள். நமது தேசத்திலுள்ள பரோபகாரிகளும், தேசாமி

மானிகளும், பத்திரிகைகிரியர்களும், எனிபோரும் அதை யுன்றி போகித்துப் பார்ப்பார்களென்ற நம்புகின்றேன்.

ஆகையால், தற்காலத்து நாடகம் மனவெழுச்சிகைப்புண்டு பண்ணி காளையர்களைக் காமுகராக்கும் என்பதற்குச் சங்கீதக மில்லை. இங்காட்களில் நாடகம் கூடத்துபவர்கள் உர் கண்மை கருதியா, சுயங்கமை கருதியா வென்பதை நீரே கிடைத்துப் பாரும். குடிவகை விற்பவர்களுக்கும் நாடகம் நடத்துபவர்களுக்கும் யாதும் பேசுமிருக்கின்றதா? ஆர் கெட்டாலும் தாங்கள் பண்ணஞ்சம்பரதிக்க வேண்டுமென்பதே யிவர்களின் நோக்கம். இவர்கள் ஊருக்கு ஏன்மைசெய்பவர்களாயின், நாடகம் நடத்துவதையும், குடிவகை விற்பனை செய்வதையும் விடவேண்டும்.

இந்தியாயங்களிலும், நாடகம் பார்ப்பதினால் ஒருவரும் கண்மை யடையார்.

இவ்விதம் சித்தகுமாரன் சொல்லி முடிந்தவுடன், மாண்த ராசன் தக்கமயனை நோக்கி, “நாம் ஒருதாம் போய்ப் பார்த்த பின், நீர் உமது அபிப்பிராயத்தைக் கொல்வது நன்று. விசாரணையில் ஒன்றைப்பற்றி இசற்றுவது தகுதிபல்ல. ஆகையால் ஒரு முறை போய்ப் பார்த்து வருவோம்”. என்று சொல்லித் தமையனை அழைக்கார்.

அதற்குச் சம்மதித்து இருவரும் தீரிவு நாடகம் பார்க்கப் போனார்கள். நாடகம் முடிந்தபின், இருவரும் விட்டுக்குத் திரும்பி வரும்பொழுது,

மானதாரான். அன்ன! பார்த்திரா? என்னகாட்சி! காதுகள் என்ன விதமான இன்பத்தை யலுபயித்தன! இவைகளைப் பாராத கண்களும் கண்களா? கேட்காத காதுகளும் காதுகளா? இதைப் பாராதவன் அவனெடுத்த ஜென்மத்தால் என்னபயனை அடைவான். பாடல்கள் ஒவ்வொன்றம் செய்கிக் கமுகமாயிருந்ததே. இராகம், தாங்ம் முதலியவைகளின் கக மெப்படி? இவைகளால் நமதுமனம் சாங்கி பெறவில்லையா? புலங்கார்கள். பெரிய எசமானுக்கு இவைகளில் நாட்டமில்லை. அவருக்கு அவைகள் விளக்கா. காலஞ் செல்லச் செல்ல எல்லாம் விளக்கும்.

சித்தகுமாரன். கண்ணுக்கும் காதுக்கும் கைகண்ட வின்பம். மனதுக்கும் சுற்றுசேரச் சாங்கம். ஆனால், இவ்வின்பங்கள், ஆடல்பாடல்கள் ஓய, முடிவுக்கு வந்துவிடும். இவ்வின்பங்களை கண்ட கேட்டாரேங்கொடக்கம் ஒருவன் இடையிடாது அதுபயிற்பானுயின், அவைகளை விட மேலான வின்பம் இல்லை யென்று நான்கூகித்துக் கொள்ளுவேன். ஒருதாம் நாடகம்பார்த்தவன்பின்பும்காடகம் பார்க்கப்போகவேண்டிய அவசியமில்லாமற்போய்விடும். அங்கைமன்றி, மேறுமேறும் நாடகம் பார்க்க ஏவப்பட்டால், அடைந்த இன்பந்தான் என்ன? ஒன்றுமில்லையே! அன்றியும், நாடகம் பார்ப்பவர்கள் தத்தம் மனம்போன போகின்படிக்கும் அறிவுக்கெட்டினவரைக்கும் நாடகத்தில்ஒவ்வாண்றையே கிரகிப்பார்கள். தான்கூகியானமுள்ளனவன் அதையே கவனித்து அதிர்றன் புலன் முழுவதையும் செலுத்துவான். இராகத்தில் விருப்புள்ளவும் இராகத்திற்கொலைத்துவான். இலக்கணவித்துவான் பாக்களி லும் சம்பாஷினாக்களி அமூள்ள பிழைகளைக்கலனிப்பான். புலவன் பாக்களி லுள்ள அடி தளை முதலியவைகள் சரியானவைகளோ, தவறானவைகளோ வென்று கிடைப்பான். அதுவமஸ்ஸமற் சொற்களை, பொருட்சவை, மேலை எதுகை முதலியவைகளிற் றன் புலனைச் செலுத்துவான். அவைகளிலுள்ளகுனைதுணங்களைப்பார்ப்பான். சம்மார்க்கன் தான் நாடகத்தால் என்ன சம்மார்க்கத்தைக் கற்றக்கொள்ள எல்லென்று விளைத்துப் பார்ப்பான். துண்மர்க்கன், நாடகத்திற் காணப்படும் சிற்றிப்ப விஷயங்களிற் றன்னாதை விட்டு அதை யடைத்தற்கு ஏற்ற வழிகளைத் தேவேன்.

ஆகையால், அறிவு குறைந்தவர்களும் தம் மனதைக்கட்ட முடியாதவர்களும் நாடகத்தைப் பார்ப்பதினால் நீய வழி களிற் செல்லமனமேவப்பட்டு நீயவர்களாவார்கள். நீலையாத ஒடித்திரியும் மனம் இயற்கையாகத் நீயவைகளைப் பற்றங்குனமூள்ளது. அப்படிப்பட்ட மனம் சாந்தமடையுமென்று நீர் சொல்வது தசாது. நீத்த செமியாத ஒருவன் உயிர் தப்பிப் பிழைப்பேனுவென்ற பார்ப்பதற்கு ஆழமான நீரிற்

குதித்து, நீரிலமிழ்றதி உயிர் தறப்பது போல, கிரும் மன வைச் சாங்தப் படுத்துவதற்காக, இதிற் பிரவேசித்தால், ஒரு நண்மையையும் அடைய மாட்டார். இது நிச்சயம். மனதைச் சாந்தப்படுத்த வென்னிடி அம்மனதுக்கு மேலும் மேலும் இச்சையை விர்த்தி பண்ணும் வழிகளில் நீர் இறங்குவது புத்தியாகாது.

மா. அன்னு! ஒரு உணவை யுண்டு களித்தவன், பின்னதில் இச்சை வைப்பானு? அதிலுள்ள குசியையும் சுத்தையும் கண்ட ஒருவனுக்கு அதிலிச்சை வருவது சபாவமல்ல. அவ்விதமே வாயை பொழிந்த மற்றைய புலன்சுரும் தாங்கள் துகரவேண்டியவைகளை குகர்ந்தபின், புலன்கள். அவைகளைக் கருதா. அவைகளைக் கட்கின சோற்றுக்கு கிராக மதிக்கின்றன. அப்பொழுதுமனமானது, ஒன்றிதழும் பற்று வைக்காது ஆகையற்ற, அஷவற்று, ஒரே ஸிலையாய் நிர்கும்.

சி. தம்பி! நீர் சொல்வதைக் கேட்க எனக்கு விப்புண்டாகின்றது. சிற்றின்ப விஷபங்கள் அனுபயிக்க அனுபவிக்க வளர்ந்து கொண்டு வருவது சபாவம். அதைபறிபாது அனுபவத்திற் காவைண்டுமென்ற உமதுபுத்தியிற் படுகின்றது. ஆகையால், சிலகாலம் உமது என்னப்படி உம்மை நடக்க விட்டு அனுபவத்தில் அதைக் காணவிடுவது புத்தியாகும் என்று என் மனதிற் ரேஞ்சிறகின்றது.

இதைச் செய்திருதும் மானதராசன் அடங்காச் சந்தோஷங்கொண்டு, நூட்டார். ஆடினார். தனக்கிப்பேர்ப்பட்ட சாகோதரன் கிடைத்தது தனது பூர்வஜென்ம தபோவதைத்தினுலென்று கடவுளை வாழ்த்தினார். மின் தன் மனதில் எழும் இச்சைகளை யனுபவித்து அதனால் தனது விருப்பங்களைச் சாந்திசெய்து தானிடேற முடியுமென்று எண்ணினார். அப்படிவருங்ராஸத்தில் தனது சகோதரன் சித்தகுமாரன், மனமகிழ்ச்சி படைவாரன்றும் தானவர் மனதிற்குக்கூடிய நடக்க முடியுமென்றும் நினைத்தார்.

சித்தகுமாரன் கூறியவாறு, இவ்வுகைவிச்சைகள் மேலும் மேலும் விர்த்தியாவதை யறியாத மானதராசனைப் போல

அனேகர் மோசம் போகின்றார்கள். அவர்கள் சிற்றின்பத்தில் விருப்புற்று அதிலாழுந்த தேகங்குன்றிச் சுக்திகுன்றி, கோபாளர்களாய் வருக்காலத்து, “முத்தோர் சொன்ன வார்த்தையமிர்தம்” என்று அன்றேர் கூறியபடிகடவுதா, தங்கள் பெள்டிடகத்தால் அங்கிலைக்கு வந்தோமே யென்ற மனம் வருங்கி, அகால மரணத்துக் கானாகின்றனர்.

எ-ம் அத்தியாயம்.

சித்தகுமாரன் சுவாமி தரிசனங்கு செய்யப்போகும் ஆலயத்திற்கு மிகவுமனித்தாச சாநிகையார்வி தியிருக்கின்றது. அவ்விதிலிருமருங்கும், தாசிகளே வசிப்பார்கள். இவர்களுக்குள் சீர்த்தி பெற்றவனும் மிகவுமிகு படைத்தவனும் ஆகைத்தாசி யென்றும் சாமம் கூண்ட ஓர் தாசி.

அவன் வசிக்கும் வீடு எழுகிக்கு மெத்தை யுள்ளது. போசனமண்டபங்களும், சமனமண்டபங்களும் கச்சீரி மன்டபங்களும், கேளிக்கை மண்டபங்களும், ஈடன் மண்டபம் களும் உபசார மண்டபங்களும், ஒரு புறங் காணப்படும். ஒரு புறம் ஸ்வான அறைகளும் மடைப்பள்ளி யறைகளும் தானிய சேகர அறைகளும் மற்றும் வேண்டிய அறைகளும் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. மண்டபங்களில் தேவையான படுக்கைகளும் தாங்கு மஞ்சங்களும், பலவித ஆசனங்களும் பார்ப்பவர் கண்களைப் படிட்டத்தக்க விதமாய் கவுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மண்டபமும் அலங்கரிக்கப்பட்டு தேவேந்திரன் கொலு விருக்கும் தேவசபை போல் விளக்குகின்றது. எவ்வகைப்பட்ட ஆடவர்களும் ஷதிரிகளும் உலகவாழ்வில் தாங்காம் விரும்பும் போகங்களை அனுபவிக்கக் கூடியவிடம் இப்பூவுலகில் இதுதான் என்று சொல்ல எவருக் கூரார். அவ்விதமான மானிகையில் ஆகைத்தாசியும் அவளது எண்ணில்லாத சகிகளும், சேடியர்களும், பநிராங்களும் வசிக்கின்றார்கள்.

அங்க ஆகைத் தாசியின் அழுகைக் கண்கொண்டு பார்க்க முடியாது. பார்ப்பவர்கள் அவன் தேவ அரம்பபோ வென்ற ஜூதவர். அவளுக்கு அவளே கிரொழிய வேக்ருகுவரையும்

உவமை சொல்ல முடியாது. அவனுடைய நுவத்தையும் தோற் றத்தையும் பார்த்து அவனுடைய வயசைக்கணக்கிடவியலாது. பார்க்கவுக்கு இளங் கண்ணிகையை பொற்றிருப்பாரன். இவன் எங்கள் பாட்டன், பூட்டன் காலத்தும் இவ்வித தோற்றமுள்ள வளர் யிருந்தாலென்று அதிகம் முதிர்ந்தவர்கள் சொல்லிக் கொள்வார்கள். இவன் சிருட்டி காலத்திற் பிறந்தவளென்றும் சங்கரர் காலத்திலேயே இறப்பாலென்றும் சுகங்களுக்குள் ஒர் கர்ணபராம்பரை யுண்டு. தேவலேராகத்தில் வசிக்கும் இந்திராணி யைப் பேரன்றவள் போலும்.

எவ்வரவர் எதைபெதை விரும்புகின்றார்களோ அதை பகுதக் கொடுத்து, அவர்களைச் சுந்தரவீப்பதற்கு தேவையான பதார்த்தங்களும் பண்டங்களும், உபகரணங்களும், அங்கீக் கேமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுருக்கிச் சொல்லுகில் இப்பூவுலகத்தில் சகிக்கக் கூடிய சுலப பேரகங்களையும் அனுபவிப்பதற்குத் தகுந்தவிடம் அதுவேபெணவார். அவ்விடத்திற் குப்போகவும் அங்கீகாணப்படும் போகங்களை அறுபவிக்கவும், மானதாசன் மனமேவப்பட்டார். சித்தருமாரன் வரக்களித்த படி அவனுடன் கூடிப்போக உடன்பட்டார்.

இருவரும் கூடி ஒரு சர்யுங்காலம் அங்கிதிக்குப்போய் ஆசைத்தாசியின் மானிகைக்குள் நுழைந்தார்கள். சித்தகுமாரன் உபசார மன்டபத்திலிடப்பட்டிருக்கும் ஆசைமொன்றில் உடகார்த்திருந்து சாட்சிமாத்திரமாக் அங்கே நடக்கும் சம்பவங்களைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். மானதாசன் ஆசைத்தாசியைச் சந்தித்து அவனுடன் வார்த்தைபாடத் தொடக்கினார்.

குரியன்ஸ்தமித்ததும், ஆசைத்தாசியின் வவலாளர்கள் தீபமேற்றனர்கள். ஒவ்வொரு மன்டபத்திலும் பள்பளவென்ற ஓலிஜோலித்துக் கொண்டிருந்தது. இராபகல்போற்றின்றியது. தாண்டாமணி விளக்குகளும், விலையினக்குகளும் சட்ட விளக்குகளும், தாக்கு விளக்குகளும், குத்து விளக்குகளும், நெப்பெய்யப்பெற்று ஏரித்துகொண்டிருந்தன. அகில், சாம்பிராணி முதலைச்சுக்கந்த சரக்குகள் புகைக்கப்பட்டு வீடுமூலுதும்,

கமகமவென்று நறுமணம் வீசிக்கொண்டிருந்தன. மல்லிகை, முல்லை, இருவாட்சி முதலை புகைக்கள் தாவப்பட்டும் மாலைகளாகக் கொங்கலிடப்பட்டும், எவ்விடமும்சுக்கந்தமணம்வீசின.

இவ்வெளையில், நடனமண்டபத்தில் ஆடலும், சுசேநி மண்டபத்தில் பாடலும் ஆரம்பித்தன. இசைக்கருவிகள் மீட்கப்பட்டு, தத்தங் தொழில்களை ஆரம்பித்தன. உபசாரமண்டபத்தில் சிற்றுண்டிகள், பழவகைகள், பரங்வகைகள், தட்டுகளில் வந்து சேர்க்கின. கேளிக்கை மண்டபத்தில் காலசீத்தபத்திற்காச பலவித கேளிக்கைகளுக்கு தொடங்கின.

மானிகை முழுவதும் ஆங்காங்கே நடைபெற வேண்டியன நடைபெற்றன. ஆசைத்தாசியின் பணிப்பெண்கள், தங்கள் பணிகளைத் தவசுது ஒழுங்காய்ச் செய்தார்கள். ஆசைத்தாசியும் அவள் சகிகளும், பரிவாரங்களுடன், சுகலவிடக்களையும், சுற்றிப் பார்த்தார்கள். இராசாங்கவின் அரண்மனைகளிலும், இவ்விதமான ஒழுங்குடன் சுகலவேலைகளும் நடைபெறு.

எசபாட்டி ஆசைத்தாசி, மானதாசனை வரவேற்று தக்க உபசாரஞ் செய்து ஆசைம்பொடுத்து அதன்பின், அவனுடன் வார்த்தையாடிக் கொண்டிருந்தார்.

தாசி! ஜூபா! தாங்களிங்குவர இச்சிற்றில்லம் என்ன தவஞ் செய்ததோ? தங்கள் வரலினாமடையும் பெருமைக்கு அளவில்லை. அதற்காக அடியேலும் சகிகளும் பரிவாரங்களும், எங்கள் மாணவரியந்தம் தங்களுக்கு அடிமை டுண்டிருக்கின்றோம். இன்றையத்தினம் போலத் தங்கள் என்றென்றைக்கும் இவ்விடம் வந்து, இதைக் கனம்பண்ணிப் போகுமாறு மிகத்தாழ்மையாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம். தாங்கள் இச்சிற்றில்லத்தை தங்களுக்குரிய மானிகை வென்வென்னி, தங்களிங்டத்தின்படி கடந்து கொள்ளும் படி வேண்டுகின்றோம்.

மானதாசன், என்னை வரவேற்று, உபசாரஞ் செய்த நன்றியை ஒரு காலமும் மறக்கமாட்டேன். “எந்நன்றி கொண்டிருக்கு முப்புண்டுடைய்வில்லைச் செய்ன்றி கொண்டமகர்க்கு” என்றார்

தெப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாரும், ஆகையால், எனது மரணபியர்தம் உங்களுக்கு மிகக் கடமைப்பட்ட வனுயிருக்கின்றேன்.

தா. தங்களைப்பொன்ற பிரபுகள் தரிசனவால், நாம் கீடறு வது ஒன்றே எங்களுக்குப் போதுமானது. தங்களிடைம் போல இங்கிருந்து வேண்டிய போகங்களை யனுபவித்து, சங்கோஷ மடையுங்கள். இங்கின்பங்களைதுகர்வதால், ஒருவன் தானேட்டத் ஜென்மத்தின் பயனை யடைகின்றான். மற்றவர்கள் பிறக்கும் பிறவரதவர்களைக்குறிர்கள். இதற்கு மேலான விண்பம் வேறேன்ன விருக்கின்றது.

ஏவ்வாளர்கள். சரிதான். சரிதான். சொல்லது முழுவதும் உண்மை.

மா. (தமாசாப்) எவ்விதமாய்ப் புகழ்ந்து பேசினும், இவ்வின்பம் சிற்றின்பந்தானே. ஸதிரி புருஷர்கள் பேரினபத்தையல்லவர் காடவேண்டும், சிற்றின்பம் தோல்நியறியும். கிழவில்லாதது. பேரின்பமே அழியாதது. என்றாம் கிழவானது. அங்கின்பமாவது கடவுளோடுடைகிப்பட்டு அவருடனிருத்தலாம்.

தா. பேரின்பம் என்று ஒன்றிருப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்வார். அதைக் கண்டவர் யாவர்? மனிதர்முதலை சொல்கின்றாலும் மன்மதனே கடவுள். அவனை யன்றிச் சிருட்டித் தொழில் நடை பெறுமா? அவனை அழித்தற்கடவுளும் அதைமறக்க யார் வள்ளவர். மிக அரிய தவங்களை வருஷக்கணக்காய் செப்பவர்களும் அவனைக் கண்டவுடன் தவத்தை விட்டு, அவனின்னப்படி கடகின்றார்களே. தவாசிரோட்டாகிய காசிபமுனிவர் முதலை இருடிகள், அவன் வசானார்களென பதை எவருமில்லாரே. இப்பூவுகில் மாத்திரமா! தேவலோ கத்திறும் அதற்குபோகியால்கங்களிலும், அவனதானியே செல்லுகின்றதெனில், அவனது சக்தியைப்பற்றிப் பேசவும் வேண்டுமோ? கிங்கள் பெரிய கடவுள் என்ற சொல்லும் சில பெருமானும் அவனுக்குப் பயந்து, அம்மையை யருகில்

வைத்திருக்கின்றாரே. விட்டனுவும், பிரமதேவதும் தங்கள் பாரியர்களாக இலக்குமிதேவியையும், சரஸ்வதி தேவியையும் வைத்திருக்கின்றார்களோ.

மா. சிருட்டித்தொழில் மன்மதன் செப்கின்றான் என்று ஒரு வரத ஒத்துக் கொள்ளினும், அவன் அழித்தற் கொழிக்கூட பெவ்வாறு செப்கின்றான்?

தா. மிதமிஞ்சிச் சிற்றின்பத்தை பறுபவிப்பவர்கள் தங்கள் தேகத்தைக் கெடுத்து இறப்பதைச் சாணவில்லையா? இவ்வுலகவாழ்வில் ஈமஜுபகிக்கு மின்பங்கள் அனைத்தும் சிற்றின்பமாயினும், சாமதுகர்ச்சியையே, சிற்றின்பமென்று விசேஷித்துக் கூறவர். இதை முறையாக அனுபவித்தற்கும் அதன் சுதந்தை உள்ளபடி அறிதற்கும், இருடிகள் அனைக் காத்திரங்களை யிர்த்தியிருக்கின்றார்கள். இவ்வாளில் விசேஷமானவை, கொக்கோகம், மதனநால், விலை முதலியனவே. இவைகளைக் கற்று, அவைகளிற் சொல்லியபடி, ஒருவன் ஒழுகினால், எல்ல பலனைப்பெறுவான். அன்றித் தன்மனம் போன போக்கின்படி நடந்தால், தேகத்தை யிழுந்து விடுவான். திரிபு விளக்கத்தாலும் பேத விளக்கத்தாலும் அச்சாத்திரங்கள் மறுஷக்குக்கு உதவாத சாத்திரங்களென்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் விலக்கப்பட்டதனால் மறுஷக்குள் சம்மார்க்கம் விருத்தியாகி விட்டதா? ஒன்றைபொன்றுக்கக் காலும் கண்களை வைத்திருப்பதிலும் கட்பார்வை யில்லாதிருப்பது உத்தமம். அதுபோல், சாத்திரங்களை வாசித்து அவைகளின் உண்மைகளை ஆராய்தறியாது பேதமாய் விளங்குவதிலும், அந்தால்களைக் கற்காத விடுவது புத்தியாகும். கற்ற விளக்கக் கூடிய கவ்வியறிவில்லாதவர்கள் தங்கள் குற்றத்தைச் சாத்திரங்களிற் சுமத்துவது தர்மமாகாது. இன்னும் சில வருஷங்களில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருக்கோவையாரும் வின்தனைக்குள்ளாகி, மேற்சொல்லப்பட்ட சதியை யடைந்து விடுமேர வென்று அறிஞர்கள் ஐயுறகின்றனர். கறுமண முள்ள பூமாலையை குருக்கின் கையிற் கொடுத்தால் என்ன கடக்கும்?

சாத்திர ஆராய்ச்சி செப்பாதும், அதன்படி நடக்காதும் விட்டபடியால், ஸ்திரி புருஷர்கள் வாவரத் தேவையில் குற்றி, அகால மரணத்துக்குள்ளாகின்றனர். காலத்துக்கு முன் கோம்யாறி, பிஞ்சிலே பழுத்த வெம்பற்பழும்போல, அவர்கள் தெருக்கள் தோறும் திரிவதை எவருக் காணலாம். ஒருவன் விவேகமில்லாது பிறக்கு கற்காதுகிடுதல் அவனுக்கு நன்மையாரும். என்னில், அவன் அறிவாளிகள் சொல்ல வதைக் கேட்டு அதன்படி நடப்பான். அற்ப விசீஷகமும் அற்பகல்வியுமின்னவன்தான்எல்லாமறிவேணன்று என்னி அனேக தீவைகளைச் செய்து விடுகின்றான். ஆனால் சாத்திரங்களைக்கற்று அவைகளின் உண்மைக் கருத்தையற்றவர்கள், ஒருக்காலும் மோசம்போக மாட்டார்கள்.

மா. தீழேதுலகம், மேலேமூலகங்கள் இருப்பதாகச் சொல்வார்கள். அவைகளில், மேலேமூலகங்களில் மேலான போகங்களை மறுபவிக்கலாமென்று சாத்திரங்கள் கூறும். அவைகளைவிட இவ்விடத்தில் அனுபவிக்கும் போகங்கள் மேலான வைகளா?

தா அவைகள் உண்மையாக இருக்கின்றனவா என்று ஆர் கண்டார்? வாதமுறையில் இருப்பதாக ஒத்துக் கொள்ளினும், அவைகளை இவ்விடத்திலேயே மறுபவிக்கலாம். நான் சாத்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கும் விதமாக, ஏறு மெத்தை விடுகள் கட்டுவித்து, ஒவ்வொரு மெத்தையிலும் அவ்வுலகபோகத்தை மறுபவிக்கக் கூடிய சகல பண்டங்களையும், பதார்த்தங்களையும் தருவித்து, ஒவ்வொரு மெத்தையையும் ஒவ்வொரு உலகமாகப் பரவித்து அத்திலுள்ள போகங்களை அனுபவிக்க ஏற்ற உபாயங்களையும், ஏற்பாடுகளையும் செய்வித்திருக்கின்றேன். இப்பூவுலகத்திலேயே அவைகளை மறுபவிக்கக் கூடிய வசதிகளிருக்கும் பொழுது மற்றொன்றும் வரைக்கும்காத்திருப்பானேன். உறியிலே தயிரிருக்க வைரெல்லாம் வென்னெய்க்குத் திரியும் வீணர்களும் இருக்கின்றார்களா? கையிற் புண்ணுக்கு கண்ணுடி வேண்டுமா? கையிற் பொருளை விட்டுக் கலங்கித் திரிவானேன்?

புல. தாங்கத்தைத்திடுவன்னில் விருத்துக்கள், பலவிடங்களையும் பார்த்தபின் தூக்கங்களின் கண்ணம் தீவிரமானாக சொல்லவாடும் யன்றி, அதற்கு முன் சொல்லது புக்கியாகுமா? எஜான் வரீருக்கள். தங்களுக்கு வேண்டிய போகங்களைப் புச்சிப்பிக்கின்றோம். தடைசொல்ல வேண்டாம். காட்டிலிருந்து சுறுக்கையும், காலனியும் பிரதிகாத்தி, உடபடு துரிக்கி, “நாங்கள் தவஞ் செப்பிக்கின்றோம்” என்பவர்கள், காட்டிக்கிரையாவதன்றி வேறென்ன பயனையடைகின்றார்கள்? அப்படிப்பட்டவர்களுடைய தேகம் எடுத்துப் புதைப்பாரின்றி, மன்னைற்றிட்டும், கறையாண் புற்றுறுத்தும், அங்கங்களில் செத்தக் குளைத்தும், காடுகளிலும் மலைகளிலும்கிடப்பதைக் காணவில்லையா? நாடு கார்களில் வசித்து, எல்லபோக வாஞ்சலைச் செய்து, கக்கீவியஞ் செய்வதே நாம் செய்ய வேண்டிய முறையாகும். அதைவிட்டு, காடுகளில் மிருகங்களைப்போலச் சஞ்சியிப்பவர்களிலும் பெரிய பைத்தியகாரர் உலகத்தில் யாரிருக்கின்றார்கள்? அவர்கள் தங்கள் வானுணை வீண்காளாகக் கழிக்கின்றவர்களாகின்றார்கள்.

மானதாரசன் எவ்வளவர்கள் வசப்பட்டு, அவர்களிடத்தே தண்ணீ யெரப்புக் கொடுத்தார்.

சித்தகுமாரன், இவைகளொன்றிலும் தோயாது சாட்சியாயிருந்து அவர்களுடைய கொள்கைகளையும் செயல்களையும் கண்டு தன் சகோதரருடைய நிலையில் துக்கப்பட்டு “இவர், என்னுடன் பிறப்பு. இவரை விட்டுப்போவது தர்மமல்ல. இவரையென் வசமாக்கும் வரைக்கும் இவரைக் கைவிடப்படாது. இவரை யெனவிதமாயும் நல்வழிப்படுத்தி எனக்கு உயிர்த்துளையாக்கவேண்டும். இவரையின்றி, நான் ஒரு கதியையும் அடைய முடியாது. எங்களிருவருக்கும் உரிய உடைமைகள் பாகம் பிரிக்கப்படக்கூடியவைகளைவிட இருவரும் அவைகளைக்குமித்தே ஆளுவேண்டும். அவைகள் பாகமாககப்பட்டால் ஒருவருக்கும் உதவா” என என்னினார்.

அட்ம் அத்தியாயம்.

மானதராசன், தன் மனம் விரும்பிய போகங்களை யதுப விப்பதற்கு தனது ஏவலாளர்களுடன் செல்லும்பொழுது சித்த குமாரன் கூடத் தொடர்ந்தாலும் தனது நித்திய கர்மங்களை யும், ஆஸப தரிசனத்தையும் மற்றைய கடமைகளையும் தவறுத செய்த வந்தார். மானதராசனும் தனது தமையன் சித்தகுமா ரனுக்கு ஒருவிதமான சங்கடத்தையும் கொடுப்பதில்லை. அவருக்கு வசதியான கேரங்களில் மாத்திரம் அவரைச் சூட்டிச் செல்வர். தருமை வரப்பக்கும் வேளைகளில் சித்தகுமாரன் மானதராசனுக்கு வேண்டிய புத்திகளைச் சொல்லுவார்.

இவர்களிருவரும் கேள்விதானுக்குப் போகும்பொழுது இவர்களுக்குப் பின் இவ்வென்று வாலிபர் பலமுறைகளிலும் இவர்களைப் பின்தொடர்ந்து அவர்களுடைய பேச்கவர்த்தத்தைகள் தன் செவியிற் படக்கூடிய தூரத்தில் இவர்களுக்குப் பின் செல்வர்.

அந்த வாலிபர் தோற்றத்தில் சமார் முப்பது வயதன்ஸ வர். கல்ல தேவபுஷ்டியுள்ளவர். முகத்தில்பிரமதீசன் என்றும் சொலித்துக் கொண்டிருக்கும் மனதில் ஆண்ததம் தர்ண்டவம் புரியும். உலகத்தில் அவருக்கு எதேனும் சவலையிருப்பதாகத் தோற்றவில்லை. அகாயில் காரண்குமுன் வேட்டிக்கித்துக் கொள்ளுவார். தோயில் ஒரு சிறுதுண்டுபோட்டிருப்பார். தலை முன் டிதமானவர். அவரெல்லாவர், அவர் பெற்றார் யாவர், என்ற ஒருவருக்கும் தெரியவாது. அவர் வீடுகளில் வசிப்பதில்லை. புறத்தின்னோவிலும் மடங்களிலும் வேண்டிய காலங்களில் படுத்துத் தாங்குவர். பசிகொண்ட காலங்களில் வீடுகளுக்குப் போய் யாசித்துப் பெறும் அன்னத்தைப் புசிப்பார். அவருக்குக் கூட்டாளிகளில்லை. தன் காலத்தை யேகாந்தத்தில் செலவழிப் பார். அவர் பலமுறைகளிலும் சித்தகுமாரன் வசிக்கும்வீட்டுக்கு முற்பக்கத்தில் நிற்கும் ஓர் மாநிழலிற் கீட்க்கும் கல்லின்மேல் படுத்திருப்பார். சித்தகுமாரனும், மானதராசனும் வீதியால் நடந்து செல்லும்பொழுது கூல சமயங்களில் அவர்கள் பின் தொடர்ந்து செல்வர். தோற்றத்தில் கடை யுடைகளில் ஓர் பாலிய சங்கிபாசி பென்று யாகிக்க வேண்டியது.

சித்தகுமாரன், இப்பாலிய சங்கிபாசி பலமுறைகளிலும் தங்களுக்குப் பின் வருவதைக் கண்டு ஒருங்கள் அவருடன் வார்த்தையாடினார்.

சி (கமல்காரங்குசெய்து) கவாமி! தங்கள் எவ்விடம் செல்ல கின்றீர்கள்;

இடத்திற்குச் செல்லுகின்றேன்.

தி. (ஒன்றும் விளங்காது திகைத்து நின்ற) தங்கள் ஜெனன் தேசம், தாங்களுவட்டிக்கும் மார்க்கம், முதலியவைகளை அறிய மிகவும் ஆவதுள்ளவனு ஏருங்கின்றேன்.

பா. ச. கருஜிற் பிறந்து சும்மார்க்கத்தை யனுட்டித்து வருகின் ரேன்.

சி. (அவருடைய விடைகளில் மிகவியப்படைத்து) தங்கள் நாம தேவத்தை யறிய விரும்புகின்றன்.

பா. ச. பெற்றார் இந்த நாய்க்கு குருவாமியென்று நாமகரணாக செய்தார்கள். இப்பொழுதுசக்கரும் கவாமியென்று கூப்பிடுகின்றார்கள்.

இவ்விதமாகச் சுவாமியாரும் சித்தகுமாரனும் சம்பாஷித் துக்கொண்டு போவதற்கிடையில் ஆஸயத்துக்குக் கிட்டத் வந்து கிட்டார்கள். சித்தகுமாரன் சுவாமியாரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு ஆஸயத்தினுட்பிரேகேசித்துச் சுவாமி தரிசனங்கு செய்தார். சுவாமியார் வீதிகளில் உலர்வித் தீரிக்கார். மானதராசன் சுவாமியாரும் தமையனும் சம்பாஷிக்கும் பொழுது அதற்குச் செலி கொடுத்தேயன்றி, சம்பந்தப்படவில்லை. இருந்தும் சுவாமியாரிடத்தில் அவருக்கு ஓர் கவர்ச்சி யுண்டாயது.

கோவிற்புசை முடிந்தவுடன் சித்தகுமாரனும் மானதராசனும் வெளியே வந்து சுவாமியாராக்கண்டு, கமல்காரங்குசெய்து தங்களுடன் அவரை யழைத்துக்கொண்டு வீடு வந்து சேந்தார்கள். அங்ற தொடக்கம் இருவரும் அவரில் அங்கு வைக்கத் தொடங்கினார்கள். சுவாமியாராச் சங்கிக்குஞ் தோறும் அவரை வணங்கி வீட்டுக்கழைத்துப்போய், அன்னம்படைத்து, அமுது

செய்யும்படி இருந்து கேட்பார்கள். அவருடன் வார்த்தையாடி தங்களிலை வளர்க்க விரும்பினார்கள். சுவாமியாரும் இவர்களுடைய பக்தி சிற்கதைப்பக்க கண்டு அவர்களுக்கு அறிவு புகட்டுவார். சித்தகுமாரன் தனது சீகோதரன் மானதாராசன், சுவாமியாருடைய பேரதனைகளால் ஸெலக்கிட போகக்கூடில் இச்சை வையாது பாத்திரப் பிரும்புங்காலம் விரைவில் வரு மென்று எண்ணினார். சல்வரனே தன்னிடத்துக்கு சுவாமியாரை அனுப்பியிருக்கின்றார் என்று சிரைத்தார். தான் பக்தி மோடு சுவாமிதரிசனங்கு செய்து வரும்பயனிதுதா ரோன்று முழும்பிக்கை கொண்டார். மனம் பூரித்தார். மானதாராசன் இவ்விதமான எண்ணமில்லாசிடிலும், தன்னை யறிபாது சுவாமியாரில் அன்பு வைத்தார். சுவாமியாருக்கும் இவர்களுக்கு மிகைபே, பூர்வஜெனம்ப் பயனாக எதோ தொடர்பிருக்க வேண்டும்.

க-ம் அத்தியாயம்.

ஈம் முற்காலிய ஆசிரியர்கள் * காமநாதனும் ஆணவாதனும், சாயுங்கால வேளைகளில், சித்தகுமாரனுடைய கிரகத்துக்கு வந்து வார்த்தையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுதாசம்பாஷணையால் அவர்களாவது எளியோராவது ஒருபயனையுடையார்கள். கேட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள், தங்களைமிக ஏங்க கற்றவர்களென்று பநிக்கும்படி குத்தகை செல்வதே அவர்களின் வழக்கம். ஆசிரியர் சித்தகுமாரனிலும் கல்வியில் தாங்கள் விசேஷம் பெற்றவர்களென்று காட்டி, அதனால் சனங்களுக்குள் தாங்கள் பீபர், புகழை காட்டவேண்டுமென்பதே அவர்களின் உட்கருத்து. சித்தகுமாரனுடைய வீட்டில் அனேக சனங்கள் வந்து கூடுவதால், அந்தவிடமே தங்கள் கோக்கத்தை சிறைவேற்றத் தகுந்ததிடமென்றெண்ணி அவரை யடிக்கடி தர்க்கத்துக்கு வளிந்திமுப்பார்கள். சித்தகுமாரன் இலகுவில் இடக்கொடுக்கவில்லை.

அவர்கள் எவ்விதமும் சித்தகுமாரனை வாதுக்கிழுக்கும் போகுட்டு, அங்கே வாத்திருப்பவர்களுடன் வாது புரிவார்கள். பெரும்பாலும் அவர்கள் ஜெபமடைத்து, தோல்வி யடைந்த

வர்களை அவமரியாதைக்குள்ளாக்குவார்கள். இதைப் பலமுறை கண்டும் சித்தகுமாரன் பொறுக்கவியாடு மென்னஞ் சாதிப்பார். இதனால், அவர்கள், அவர்த்தகோடு வாது செய்ப் முடியாத படியால், மென்னஞ் சாதிக்கின்றார்வன்றெண்ணி, முன்னிருந்த திறும் காவுமகட்டார்கள்.

சித்தகுமாரன், வர்வாங்களும் செய்து அவர்களைத் திருத்து வது உலக நன்மையாகும் என்றும், தங்கள் வாதத்தினாலே, தனது சீகோதரன் மானதாரான் தேர்ச்சி யடைவான் என்றும் அதுவுமின்றி, தங்கள் தர்க்கங் செய்யும்பொழுது, அங்கு கூடியிருப்பவர்கள், அதைக்கீட்டு அறிவை வளர்ப்பார்களென்றும் எண்ணி, இடைக்கிடை அவர்களுடன் சனங்களுக்குப்போகமான விஷயங்களைப் பற்றிப் போகவதற்கு உடன் பட்டார்.

காமநாதனும், ஆணவாதனும் தங்களுக்கு நல்லவானம் பிறக்கப் போகின்றதென்றெண்ணி, மனதிலே மிகவுமக்களிப் புக்கொண்டார்கள். பரிசுரப் பெட்டுபெற்று, மாம்புப் பெட்டுக்குள் எலி குத்தது போல தங்களுக்கு ஸேரிடப்போகும் கொட்டத்தை யறிப்பதவர்களைய், ஒரு கால் தர்க்கத்தை யாரம் பித்தார்கள். அப்பொழுது, கற்றவர்களும், கல்லாதவர்களும் அனேகர் கூடியிருந்தார்கள். காமநாதன் சித்தகுமாரனை கேள்கி, ஆசிரியரே,

“ஆபின்னேஷ்ரையும்பூர்தாஷ்கழுதைப்பையும்
தேடித்திரியுதை பென்னாஞ்சம்”

என்னும் பாரின் பொறுள் என்ன? தகைசெய்து சொல்ல வேண்டும் என்றார்.

சி. இவ்விதமான சம்பாஷணையினுல் ஒருவரும் ஒரு பயணை முடையார். எல்லாருக்கு முபபொகமான விஷயங்களைப்பற்றி பேசினால் நன்மையாகிறுக்குமே.

கா. ஒருவர் ஒன்றிறந் தெரியாது வினாவினால், தெரிக்கவர்கள் அதைச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். தெரியாதுபோனால், பக்ரங்கமாய்த் தெரியவில்லைபென்றுதொல்லுவதே கற்றீர்க்

கழுது. அதைவிட்டு விஷயத்துக்கு வேறாக பேச்சுகளைப் பேசுவது முறையா? தெரியாதென்ற சொன்னால் அவரானா?

சி. (சிரித்துக்கொண்டு) தமிழூர் நன்குரத்து, பாண்டி நதிய மடையாது, அதிலோரு மாட்டு இதிலோரு பாட்டாய்ப் பாடமாகக்கொண்டு குத்தகை செய்யும் கோக்கத்துடன் கேள்கிள் கேட்பது கற்றிருக்கிறதால்ல.

கா. (கோபக்கொண்டு) ஸீர் என்றால்கூட கற்ற பண்டிதான், இந்தப்பாட்டுக்கு மாந்திரம் பொருள் தெரியகில்லைப்போலும்.

சி. தபவு செய்து கோபக் கோள்ள வேண்டாம். கந்தோடி மாப்சு சம்பாஷிக்கனாமே, கோபக் தோல்வித் தாவுத்துக்குரிய குறி.

ஸீர் சொல்லிய பாட்டுக்குப் பொருள் கொல்ல வழக்கமான பாக்கி யுதவாது. அதற்குப் பொருள் யுத்தாவத்தைப் பொருள் கொண்டு சொல்ல வேண்டும். தமிழ் கெடுக்கணக்கிலுள்ள ஒவ்வொரு விரிக்கும் ஒவ்வொரு பெயருண்டு. சாவலரிக்கு ஆடு என்றும், நாசரவிக்கு கழுத்து பென்றும் யேயர். ஆடு பண்ணுன்று—சாவலரில் பதிஞ்சூராம் எழுத்து—சோ; ஜாங் கழுத்து—நாசரவிலில் ஐங்காம் எழுத்து—று. ஆகவே, ஆடு பண்ணுன்றையும் ஜாங்காம் எழுத்தையும் என்பது (சோ+று=சோறு) சோறாறு, தேடுத்தியிடுதே பெண்ணான் சம் (வெளிப்பட்ட) என்று பொருள்ளும்.

அங்கே கூடியிருத்தவர்கள் காகோட்டான்து செய்து சிரித்தார்கள். கரமாச்சுத்துக்கு வெட்கத்தினால் முதம் வேறுபட்டது. அவர் சித்தகுமாரன் அதன் பொருளைச் சொல்லவால்ல வரேங்க நினைத்திருக்கவில்லை. சித்தகுமாரனைத் தோல்வியடையப்பண்ணித் தனக்குப் புச்சமாட்ட என்னியிருந்த காமாதன் தான் நினைத்ததற்கு முழுமாறுப்பு சம்பவித்த தைக் கண்டபொழுத் கோபக்கொண்டு பேசுவது இன்னது பேசப்படாதது இன்னது என்று தெரியாது மறுபடியும் பேசத் தொடங்கினார்.

கா. ஆகிரியரே! தமிழழுங்கு சற்றத குக்கங்கு செய்வது சுற்றிருக்கமுகல் வென்றீர். அது எனக்கு முடிஸ்பாடே. ஆகையால் இங்கே சிருப்பவர்கள் அணைவருக்கும் பயன்படும் பொருட்டு காங்களிருவரும் வினாவிடப்பட்டு பேசுவது நன்மையாகும். தலைசெய்து ஆரம்பிப்பிரோக.

சி. ஆகியில் தமிழ்ப்பாளையிலுள்ள எழுத்துக்கள் ஒவ்வொரு யிருந்தன. ஏவாற்றத்தில் வரிவடிவாயின். அவ்விருவகை பெழுத்துக்கங்கும் அரசர்த்து முதலாய்க் கொண்டன. இது உமக்கு ஒம்பா?

கா. ஆம்.

சி. அதை பொத்துக்கொள்ளும் பட்சத்தில் அந்த முதலேழுத் துக்கு “அ” என்ற ஒவ்வொரு கொடுத்ததின் காரணத்தையும் யின் “அ” என இவ்வித வடிவோடு எழுதப்பட்டு வந்த காரணத்தையும், தலைசெய்து, சுபையார் அறியும்படி சொல்விராக.

கா. இதென்ன முருட்டுக்கேள்வி. தமிழ் எழுத்துக்கள் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்டன. ஆகையால் உம் முறையைக் கேள்வியைச் சமஸ்கிருத பண்டிதர்களிடங் கேட்க வேண்டும்.

சி. கரிக்குட்டி களோடு வளர்ந்த, சிங்கக்குட்டி தாலும் நியென் றெண்ணி, மற்றைய காட்டு மிருகங்களைக் கண்டவுடன் பயந்து ஒட்டெடுப்பது பேரவு, கிரும் சமஸ்கிருத பண்டிதர் களோடுறவு பூண்டு அவர்களைப் போல நடக்கின்றீர். ஸீர் தமிழ் மாதாவை வைத்திருந்தம், அவளை விட்டு, இரவற்புட வைப்பத் தமிழென்றென்றும்சமஸ்கிருத கித்துவான்களைக் கதியரசிக்க கொண்டார். தக்க ஆகிரியரிடங் கற்று, சரியான ஆரம்பசி செய்திருப்பிரோகில், இத்தலைய வினட பகங்கிருக்க மாட்டார்.

உண்ண உடுக்கவறியில்லாது, இரங்கு உண்டுடுப்பவனிடம் மாராவது கடன்வாங்க முடியுமா? கடன் வாங்கிவதென்று சொன்னால், அதை நம்பவாயா? உமதுபேசு, உடையவனிற்

கைப்பற்றினவன் மிகுசன் என்றதைப் போலவிருக்கின்றது. தன்னிப் புசுராத கப்மாளன் இல்லையென் நலிதமாக சமஸ்கிருத வித்துவாண்கள் தங்களைப்பற்றிப்புக்கும்த்தைக் கேட்டு சிர் நம்பினாதைப் போன்ற மூடத்தனம் வேறொன்ன விருக்கின்றது.

கா. என்ன! தமிழ்ப்பாக்ஷி, சமஸ்கிருத பாக்ஷியிலும் உயர்ந்ததா? என்ன வினாது? கான் இன்றத்தேனே கேள்விப் படுகின்றேன்.

சி. நானிலவிடம் உயர்வு தாழ்வுவிளப் பற்றிப் பேசுகில்லை. சமஸ்கிருத பாக்ஷியில் அடைக உபயோகமான நூல்கள் இப்பற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் முதல்களே, காப்பு நூல்களே, அன்ற வேறு பாக்ஷிகளிலிருந்து மொழிபெயர்த்து எழுதப்பட்டனவோ கொிபாது.

காலத்துக்குருக் காலம் தமிழ்காட்டி நூல்கள் ஆவேக நூல்கள் நீராலும், செருப்பாலும், அன்னியிரேசத்துவர்களின் அக்கரமங்களாலும் அழிந்து ஒழிந்து போயின. தற்காலத்தில் அவைகள் என்னாதைப் பற்றியவைக் கொன்றும் எவ்வளக்யானவைகளென்றும் ஒருவரும் மறியார்.

இல்லாத நூல்களை, மறுபாக்ஷிகளிற் கண்டால் அவைகளை அப்பாக்ஷிகளிலைது மொழிபெயர்த்தாவது, காம் கற்க வேண்டியது ஆவசியகம். ஆகையால் எங்கள் பாக்ஷியில் வாத உபயோகபாள நூல்களைச் சமஸ்கிருதபாக்ஷியில் கற்க வேண்டியதே. அதை நாம் எண்டிக்கவில்லை.

கமது நாட்டில் முன்னிருந்தும் இப்போ வில்லாததுமாகிய அங்ககளிதம் (Algebra) முதலியநூல்களை ஆங்கிலத்தில் நாக்கள் கற்கவேண்டியது கடமை. ஆனால், ஆராய்ச்சிசெய்த வர்கள் அவைகள் ஆங்கில நூல்களென்று சொல்லமாட்டார்கள். சிறுத்தது பருப்பதும், பருத்தது சிறப்பதும் உலகவிப்பல்கு.

நாம் எடுத்துக்கொண்ட விஷயம், எழுத்தைப் பற்றியதே. அதைப்பற்றிச் சொல்லமுன் அவ்வளமுக்குத்தக்கள் தமிழ்

பாக்ஷிக்குரியனவோ, அஞ்சிச் சபஸ்கிருத பாக்ஷினின்று கடன் வாங்கப்பட்டனவோ வென்று அவசியமாய்றிய வேண்டியது.

கா. தபை செய்து, அதைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லும்.

சி. நீரும் உய்கமப் போன்றவர்களும், பாக்ஷிகளைக்கற்ற அவைகளை யொன்றுதெட்டனற ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதெல்லை. அப்படிச்செய்ய, எவ்வாறு மியலாது என்றாலும் அவ்விதமங்கற்ற வர்கள் தமிழ் சபஸ்கிருத பாக்ஷிகளைப்பற்றி, என்னவிதயான அபிப்பிராயக்களை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள் வென்று வாசித்தறியப்படாதா?

கா. பாஷா பண்டிதர்கள் இவ்விரு பாக்ஷிகளையும் பற்றி என்ன எழுதிவிருக்கின்றார்கள்?

சி. அவர்களில்கொர் கூறியவைகளின் சாரம் பின்வருமாறு.

தீராகிட்டகள் பரவையிலும், அறிவிலும், காகரிகத்திலும் மற்றெல்லாத்திலும் மிருஉன்னத சிலையிலிருந்து, பரதசன்டம் முழுவதும் பரவியிருந்தார்கள். இவர்கள் தான் பரதாண்டத்தின் மிகப் பூர்வ சனங்கள். (பரதன், தீராகிடன்) இவர்கள் ஒரே பாக்ஷினராயும், ஒரே விதமான கூட்ட, யூட்ட, பாவீன் களுள்ளவர்களாயும் மிருந்தார்கள். கானால் செல்லச் செல்ல அவர்களது பாக்ஷி, கடைகளில் விபரித மகடந்தது. அவ்வண்ணமே நகட, யுடட, பாவீனகளும் மாறின. தமிழ்ப்பாளை ஒன்றுமிருந்தும், அதன் கிளைகள் காலாநிதத்தில் வேறுபாட்டைக்கு, வேறு வேறு பெயர்களைக் கொண்டன. பரதகண்டமாகிய இந்தியாவில் வடபாகத்திலிருந்த தீராகிடர்களுடைய பரவையும், தென்பாகத்திற் குட்யேறிய தீராகிடர்களுடைய பரவையும், ஆரம்பத்தில் ஒன்றுமிருந்தும், நாள்கையில் பல பாக்ஷினராய்ப் பல பெயர்களோடு வளக்கி வந்தன. தமிழ், தெலுங்களையெல்லாம் முதலிய பாக்ஷிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இதனுண்மையை எவரும் தினங்கிக் கொள்வார்.

வடபாகத்தில் வசித்த தீராகிடாகிய பள்ளச்சாதியார் பள்ளி என்றும் பாக்ஷியபூப்போகித்துவர்தார்கள் (சிங்களர்

அதைப் பாலி (Pali) என்றழைப்பார்.) நாகர் என்னும் சாதியார் தங்கள் பாணங்கு நாகரம் என்ற பெயரிட்டார்கள். இவ்விரு பாணங்களும் திராவிட பாணங்கள். வடபாகத்தில் இன்னும் அனேக திராவிட பாணங்களினால் ஆங்காங்குவளங்கி வந்தன. ஆனால் நாம் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திற்கு மேற் சொல்லப் பட்டிருக்கும் இரு பாணங்களுமே சம்பந்தப்பட்டனவே. பாலி பாணங்களும் சமஸ்கிருத பாணங்களுமிடையெடுப்புள்ள செருங்கிய சம்பந்தத்தை பாணாபிமானிகள் ஆயுப்பசி செய்வதேல் அவர்களுக்கு அது என்கு புலப்படும்.

திராவிடர்கள் இவ்விதமான நாகரிகம் படைத்து, இலக்கண விலக்கியக்களில் உண்ணத் திலைப்படுத்து, சகலவித சாதி தொக்களையும் இப்பற்றி, தங்களுக்குத்தொருமிக்காருமில்லாத வர்களைய், ஆயிரக்கணக்கால வருஷங்கள் கழித்தபின், ஆரியர் என்னும் ஓர் காட்டுச்சாதியார் புல் நிலக் கண்டவிடங்களில் குடில்லவுத்து, தங்களாடூபாடுகளைமீப்பத்து, ஆவைகளினுடைய பால், இறைச்சி முதலியவைகளை யுன்று, தங்கள் காலத்தைக் கழித்து வந்தார்கள். அவர்கள் பரதகண்டத்துக்கு வடமேற்கு பாகத்திலூள் தேங்களில் தங்கள் ஆமோடுகளுக்குப்போகிய உணவு கிடையாது, உணவு தேடிப் பரதகண்டத்துக்கு வக்காரர்கள். அங்கே பஞ்சாதி நீரத்தில், ஏராளமான புல்லிலக்களைக் கண்டு, அங்கே கங்கை காலங்காரத்தில் குடியேறினார்கள். அக்காலத்தில் அவர்களுடைய பேசுப்பாலை மிகவும் குறைந்த சொற்களுள்ளவைகளையும், நாகரிகம் படைத்த சாதியாரின் பாணங்கையப்போல, பல்லிதமான அபிப்பிராயங்களையும் வெளியிடக்கூடிய பாணங்களாயுமிருங்கின்றன. அவர்களிடத்துள்ளுத் துப்பாலையை கிடையாது. அப்படிப்பட்ட சாதியாரிடம் எவ்விதமாய், சாத்திரங்கள் எற்பட்டிருக்கும்?

காட்டு மிருகங்களைப்போல, வரிற்றப்பசியான்றே அவர்களையியக்குவதாயிருந்த காலத்தில், பஞ்சாதி யோரத்திலும் அதைச்சுற்றிருக்கும் நிலக்களிலும் குடியேற்ப சிவநூலுடைய அளிநித்தாய்க் குடியிருந்த நாகர்களிடம், எழுத்துக்களைக் கடன் வாங்கினார்கள். பள்ளி

சாதியாரிடம் தேவையான பதங்களையும், வாக்கியங்களையும், பெற்றுக்கொள்கிட்டு பெற்றபடியால் ஆரியர்களுடைய பாணங்களுடைய பெயரிடக்கப்படும் எழுத்துக்கள் சமஸ்கிருத வெழுத தென்ற சொல்லப்படாத நாகரவெழுத்துக்கள் என்ற இப்பெற்றுத் தம் சொல்லப்படுகின்றன. பள்ளி பாணங்களிலிருந்து பெரும்பால்கமையாம் பதம், வாக்கையும் முதலியவைகளை எடுத்த படியால் சமஸ்கிருதத்துக்கும் பாலிக்கும் மிக செருங்கிய ஒரு ருமை யுண்டு.

நம் மேற்கூறியபடி சமஸ்கிருதம் திராவிட பாணங்களிலிருந்து கடன்வாக்கிடிருக்க, திராவிடபாணங்களையும் தமிழ் சமஸ்கிருத பாணங்களிலிருந்து கடன் வாங்கியதென்ற சொல்வது, தகுதியான்று. காரியம் இங்கனமாக, காமநாதன் சொல்லியது அங்கெரிக்கப்பட்டத்தக்கீதை வென்று சுப்பொர்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களாக.

கம்மவர்கள், தமிழ்ப்பாலையுள்ள அட்சரங்களைச் சுதானும் அறியாத சமஸ்கிருத பாணாபிமானிகள் கட்டி வைத்திருக்கும் காலத்தை சமஸ்கிருதம் போகின்றுக்கொள்கின்றன. அதுமட்டே ஆரியர்களுடைய சாதியிடிவைகளைத் தாங்களும் சந்தேகங்களுமாய் எற்றுக் கொண்டார்கள். தாங்கள் ஆரியர்கள் செய்யாத அன்னியசாதியாரைப் பில்லப்பற்றப் பதமிற்க சாதியாருக்கு சாதியமிருந்தும் சமயாபிமானம் எவ்விதம் உதிக்கும். இவர்கள் சட்டீனுபகராமாய் ஒன்றையும் செய்யவல்லவராகார.

இதுபிரிக், சமஸ்கிருத பாணங்களையும் தமிழ்ப்பாலையையும் கண்டார்க்கற்ற அவைகளின் தாாதமியக்களை கால்குயராய்க்கி செய்த ஒரேப்பை ஆமெரிக்க பண்டிதர்களின் அபிப்பிராயங்கள் கிலவற்றை இங்கு கூறவேண். இப்பண்டிதர்கள் சமஸ்கிருதபாணங்களைவது தமிழ்ப் பாணங்களைவது ஒரு விதமான அபிமானமும் மூலவர்கள்லை. ஆகையால் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை எவ்வும் ஜட்சேபமின்றி அங்கீரிப்பார்களென்ற அம்புகின்றேன்.

நமது நலைப் பாமநாதனும் ஆட்சேபமின்றி யகவகளை அங்கீரிப்பாரென்ற நினைக்கின்றேன். அவைகளைக்கூறிமுடிந்த

இன் “அ” என்று ஒலித்தற்கும் “அ” என்று எழுதுவதற்கும் ஏற்பட்ட காரணத்தைச் சொல்ல வேண்டும்.

கா.(மிக்க விவப்புடன்) அப்படி இருந்தால் அதைப்பற்றி வறிய விரும்புவின்றேன்.

Dr. Caldwell writes “Grammatical gender has been more fully and systematically developed in the Dravidian Tongues than in perhaps any other languages in the world. Properly speaking there is no such thing as gender in the Scythian language. Gender appears in the Indo-European Languages, in the pro-nouns and pronominals but not in the verb. In the Semitic languages, the verb distinguishes from the masculine and feminine in the singular; but in the plural as in the verb of the Indo-European Languages, gender is ignored. In the Dravidian Languages on the other hand, not only is there a full equipment set of denoting pro-nouns, but there is the same development of gender in the verb also. We have verbal forms without the necessity of using the separate pro-nouns as nominative for expressing, he is, she is, it is; they (persons) are, they (things) are. This is refinement of expressiveness, in which the Dravidian languages appear to stand alone. Sanskrit is less highly developed in this particular so that if there were any borrowing, the Dravidian family must have been the lender, not the borrower.”

The Rev. P. Percival in his book ‘The land of the Vedas’ says, “Perhaps, no other language than Tamil combines greater force with equal brevity, and it may be asserted that no human speech is more close and philosophic in its expression as an exponent of the mind. The language, thus specific, gives to the mind a readiness and clearness of conception, whilst terseness and philosophic idioms afford equal means of lucid utterance.” The Rev. W. Taylor (Raisonnee of Oriental MSS.) thus says, “It is desirable that the polish of the Telugu and Tamil poetry should be better known in Europe so that competent judges might determine, whether the high distinction accorded to Greek, and Latin Poetry, as if there were nothing like it in the world is perfectly just.”

Dr. Winslow says “It is not extravagant to say that in its poetic form, the Tamil is more polished and neat than the Greek and more copious than the Latin. In its fulness and power, it more resembles English and German than any other living language.”

Charles E. Gover says “The Tamilians possess one of the noblest literatures the world has seen.”

போதுமான நூல்களை, ஆசிரியர்ச்சித்தருமான எதிர்த்துக்கொள்ள விஷயைக்குத், அங்கே நக்கவர்களில், அங்கிலங்கள் வாதவர்கள் கம்மனுக்கு அவைகளை மொழித்தொட்டதுக்கூட காற வேண்டுமென்று, பயனித்துக்கொட்டார்கள். அதற்கிணங்கி ஆசிரியர் அவ்வாறு சொல்கிறார்.

கல்லூரியில் பார்வை கர்த்துவமான வெள்ளைகளை கவி ஆகி தீர்விட பாகை என்றேயே, இலக்கணத்தில், பால் பூர்வமாயும் ஒழுக்கங்கள் கிரித்துக்கூடியபட்டிருக்கின்றன. சிதியன் பாகை என்றே, பாற்புதுப்பே கூடுமாறு. இந்த ஒரேராப்பே பாகை கவிகள், பால்வெற்றுமை, உட்டுப் பொருக்களிலே கணப்படுகின்றன. விளைவில் அப்பாதுபாடு வாய்ப்பட்டிருக்கவில்லை. சேமெற்றிக் காலங்களில் ஆணமான், பெண்பாலுக்கிடையில் உள்ள வேற்றுமை ஒரு வாய்வில்லையே காணப்படும். பண்ணமாற்ற கூடுமாறு. தீர்விட பாகைகளிலே, உட்டுப் பொருக்களில் மாத்திரமல்ல, விளைவில் ஆம் பார்வைக்குமே கணப்படும். “அவர்கிருக்கின்றன, அவனிருக்கின்றன, அதற்கிருக்கின்றன, அவர்களிருக்கின்றனகள், அவனானிருக்கின்றன அவனாக்குவது கட்டுப் போடாது எழுங்காய்வுப்போகிக்கொண்டிய அவசியமின்றி பார்வைக்காடு விளைவிலே சேவியாய்த் தோற்றுகின்றது. தீர்விட பாகைகள் இது விஷயங்களில் சிகார்ந்த உண்வத கிழவியிலிருக்கின்றன சமஸ்கிருத பாகையோஅவ்வளவுநிலையைடையவில்லை. ஆகவே தீர்விடபாகைகளே சமஸ்கிருத பாகைக்கு ஆதாரமாயுள்ள தன்றி சமஸ்கிருதபாகைவையின்ஆதாரத்தைப் பேறவில்லை.

கிறீஸ்தானியர், பி. பொர்டிஸ் அவர்கள்: தமிழ்ப்பாட்டு மைத் தலை கேள்விக்கப் பாக்ஷபாவது, மனதிற் பதிப்பக்குடிய தூய்ச்சருக்கிக் கோல்லும் இப்புதைத்தானதல்ல, மணிக்குச் சிகை வினாக்கப்பட்டதுவதற்கு மனதிற்கும், அறவிற்குப் போய் உரைப்பதில் உத்திரவும் ஒரு பாக்ஷபுக் கீழ்மூர்க்கு விகில்லை. இவ்விதவிசேஷமாக பெற்றாலும், மனதுக்கு உடலிருப்புக்கு பையும் தனிக்கையுமின்மேப்பதுமன்ற, அவைகளை விளக்கவரைப்பதற்கு இனிய மேளாபதுமினையுமுடைத்தாயிருக்கின்றது.

பொர்ப்பேற்ற திருவிட பண்ட தாரும் கிறீஸ்தானியர் செயிலாட்சியேறா, எக்டீஸ் பாக்ஷபாவிலுள்ள செம்புள்ளுக்கு நிகரான செய்யுள்கள், பூவுலகத்திற் காண்பதறிது என்று அவைகளை மதமின்கீப் புழுவது கிடையாமோ வேண மந்தியட்சர் தீர்க்கும்படி, தமிழ் தெலுங்கு, முகலை திருவிட பாக்ஷபாவிலுள்ள செய்யுள்களை, ஜெடைப்பியர் ஏற்க வேண்டியது, அவர்கள் மேற் பொறுத்த வட்டமும்.

பண்ட கிளிலோ:- செம்புள்ளுடையில், கீர்க்காங்கை விறும், தமிழ்ப்பாக்ஷம் அவைகளாமானதும், சோதனாம் என்றும், ஒன்றை கிரிப்பதில், எத்தீச் பாக்ஷமிலும் மின்சீவாவதென்றும், கோல்வது மிகக்படாது. அவைகள் (மத்து தென்கு) பொலித்தும், சுத்தித்தும், சுற்காலத்தில் வழக்கும் பாக்ஷங்களுள், ஆங்கிலபாக்ஷக்கும், ஜெர்மன் பாக்ஷக்கும் நிகராயிருக்கும்.

சால்லி இங்கோவர்: உத்திரவு கீழ்மிய பாக்ஷங்கள் எவ்விததும் மிக மேளான இலக்கியம் தமிழ்லேபை காணப்படுகின்றது.

இந்த பேர்மீகாள்வின் எடுத்துக் கூட்டியான், “அ” என்றும் அட்சாத்தின் துவிக்கும், விவைஷங்க்கும், வியாயங் குறவுதற்கு அகாமையானதால், இன்னொரு தருணம் அதைப்பற்றிச் கோல்லுவேண் என்ற சொல்லை சிந்தகுமான் பேச்சை முடிந்தார். அங்கிருந்த சுங்கங்கள் காங்கள் முன்னாரு போதும் சேட்டிராத அபீய விளைவங்களோ, தாம் அன்ற வேட்டதாகச்

சொல்லுகின்றன. அவர்கள் மிகவும் சுத்தோத்துடைக்க, சுனாக்குஞ்சு கன்னம் பயக்கக் கூடிய, அபீய விளைவங்களை அவர்களைத்துக்கூக்க, காலை சொல்லி வருவது, பேருத்தியாயிருக்கும் என்ற கிளைத்து அய்விதம் செம்பும்படி அய்விடத்தில் விளைவுப்பஞ்ச செம்பதார்கள்.

ஒன்றால் இச்சும்பலத்தில்லை சித்தகுமாரனின்மீதுநாக்க திறும், பண்மட்டகாப் பாக்கிக்கூடித்தாட்டுக்கிணர்கள். நாமோன்றை விளைக்கத் தெய்வம் நூன்றை விளைத்து போன, முடிந்தது. காமாநாதனும் ஆணவர்தனும், காந்திருந்தந்தற்கு முழுமாசுப்பக் காரியம் கூட்டபெற்றதைக் கண்டு, முன்னிறும் அதிகம் பொருளம் கொண்டு எதுவிதமும் ஆசிரிபர் சித்தகுமாரனை அவைங்கப்படுத்த வேண்டும் என்று மனதிற் திட்டம் பண்ணினார்கள். ஆங்கிலம், தருணம், எப்பொழுது வாய்க்கும் என்று பார்த்திருந்தார்கள்.

யான்தாசன் இந்தச் சப்பாக்ஷனிலிருந்து; ஒரு கன்னமையும் அவையாகிட்டாலும், அவருடைய மாங்கானது வேறு புலவர்களிற் கொல்வாத சம்பாக்ஷனையிலீபோரென்றது. அப்பொழுது அவர் காட்கம் கட்டிக்கும் இடத்துக்காவறு, பாட்டுக்கச்சேரி கடக்கும் இடத்துக்காவறு பொரு விளைக்கவில்லை. அவரது ஏவ்வளவாகவை புலவர்கள், அன்ற சமயங்காம் ஒர்மித சுத்தோதமுமின்றி, அவருக்குப் பக்கத்திலே உட்கார்ச்சிருக்க்கார்கள். அவர்கள் இவ்விதம் எப்பொழுதம் கட்டுவத்தால் மானதாசன் அங்கிடத்திலேயே தங்கிவிடவர். அதைத் தடுப்பதற்கு மாதும் ஒரு வழிதேட வேண்டுமென்று தங்களுக்குள் யோசித்தார்கள்.

காந்தி அந்தியாயம்.

இலை சிகழூக் காலத்தில், புலாந்தாசனாகியதுவானர்கள் ஐவரும் தங்கள் எசுமானமானதாசன், முன்போல், கான்முழுவனதையும் தங்களுடன் கமிக்கவில்லை என்றும், தமபன் சித்தகுமாரனுடைய சொல்லைக் கேட்டு, அதன்படி கட்டுவாந்தால், தங்களுக்குக் கேடாப் முடியும் என்ற விளைத்து, எவ்விதமும் மானதாசனைத் தங்கள் வசப்படுத்தத் தெண்டித்தார்கள்.

மாணதராசன் தனது வவ்வளர்களுடைய எண்ணப்படி டெக்காவிட்டாலும், அவர்களுடன் இன்னும் அல்புள்ளவராயிருக்கார். வவ்வளர்கள் திருப்பிப்படைது, எச்சாலுக்குத் தீவை செய்தும், அவனாத் தங்கள் வசப்படுத்த யென்னி, அவருக்கு உண்ண, ஏற்கான், முதலிப்பவைசுன்காலாராவங்களிற் கிடையோமாற் பண்ணினார்கள் ஆக்காலங்களில், அவர்கள், எச்சாலை யானுகீ “காங்கள் சொல்லும் விதமாப் கடந்தங்கால், தங்களுக்கு ஒரு சங்கடமூழ் வர்தா. இனிமேலாகுது எம்கள் எண்ணப்படி கடவுங்கள்” என்ற ஒருவர் ஒருவராப் அவருக்குக் கொல்ளுகின்றனர்.

மாணதராசன் என்ன செப்பவர்? தனமயன் சித்தகுமாரன் ஒருபூரமூழ், புலங்கர்கள் இங்கெனு பூரமூழ், அவனா இமுத துக்கொண்டியுதார்கள், நூல்நீர்தொன்று, மாருன கொள்கைகளையும், அப்பிராவக்களையும், சொல்லிக்கொண்டு வருவதால், என்ன சொல்லுதலைத்து தெரிபாது, மன்னங்களுக்குத் தத்து வித்தார், மனப் பூரை கீலையில் கீல்வது, ஜபங் சொல்லுதல் காலத்து, எவரும் இவ்விசைங்கட்டத்தை அபைப்பட்டார். காங்கி யோசித்து, கலை வழியில் மனதைத் திருப்பி, அதில் சிலைப்படுத்தலே ஒத்தமான வரி. ஆனால் நூல்வீரித்தல் இருந்தான் காரியமல்ல. சேற்றில் காட்டப்பட்ட கம்பம்போல, மாணதரா எப்பக்கழும் அனுமதி இரவுப்படைத் து அத்தின் உதவியைக் கொண்டு, படிப்படியாய் மனதை ஸ்திரப்புத்தலுக்கத் தவிர, சடுகியாய் ஸ்திரப்புத்தலுக்கிப்பது புத்தியினம். ஆகிரியர் சித்தகுமாரன், மாணதராசன் காங்குக்கு கான் தன்வசப்படுத்துவது போல, ஒவ்வொருவரும் தங்கள் மனதை, அறிவு வசப் படுத்தத் தெண்டிக்க வேண்டும்.

* ஆகிரியர் சித்தகுமாரன், இயல்மிகே இரக்கம், தயப, பொறை முதலீப ஏற்குண்டான் பொருந்தியவரானதால், மாணதராசனுடன் அவன் வவ்வளர்களையும் எல்லழிப்புடுத்தல் தர்ம மாருப் பங்கு கிளைத்து, ஒருங்கள் கவுயியார் அங்குத்து அந்த அவர்களுக்கு சர்புச்சிபுகட்டுமாறு மனங்களிடையிடப்பட்டார்

கவுயியார், அசுற்கிசைக்கத், அவர்கள் கிளைக்குக் கடுக்காதெயும் அவர்களுடைய விவேகத்துக்கு ஏற்றவாறும், அவர்களுடன் சம்பாவிக்கத் தொடக்கினர். அந்வரவிகள் எப்பொழுதும் ஒருவனுடைய பக்குவத்தை யறித்து; அசுற்குந் கடுக்காதெப்புமித்தரம் செய்வார்கள்.

க காங்கள் ஒவ்வொருவரும், “நம்பார்? என் இங்குவங்கோம்? இந்தகீல் எவ்விடம் போவோம்?” என்கிறாலேன் செப்ப வேல்லுயது எடுக்க, ஆகையால், “நின் வரி?” என்னும் கேள்வியைச் சீக்கிக்கேறன்.

புலங்கார்கள் காங்கள் கை, கால்மூலதீவை உறப்புக்கொண்டு தேங்குகின் இதையும் கறிபாது, ஆகை இருக்கின்குர் கடை?

க, அப்படியானும் தேகம் எப்படி வந்தது?

பு தேகம் பஞ்சபூதக்கல்பியானது.

க தேகமே, நாயானும், காம் மனம் கேள்கூறி படத்து கடக்கி டப்பியாரது, செப்ப விரும்பியங்கறுக் கெப்த இந்தும் பேலையில் இந்தகளாலே, காங்கள் மிரவியில் ஆப்பமாகி, மாணத்தில் முடிந்து கட்கிக்கூறு. ஆகையால், மிரப்புக்கு மூலதை இதப்புக்குப் பேல்லும் கம்பஞ்சும் உடைத்துக் கும் ஒரு கொடுப்பும் இல்லாயற்போகின்றதே.

பு அசுற்கும் ஆட்சேபமார்? காப்புண்பவைகளை உண்டு, உபை வைகளை உடுத்து, அனுபவிக்கவிரும்பியவையை அனுபவித்து, உலகத்தில் இருக்கும் வகரக்கும்காங்களுக்குச் சங்கீதா வயரப்பக்கமிக்க வேண்டியதே கடவும்.

க ஒருவனுடைய வாழ்வு மீறகில் ஆம்பமாகி, மாணத்தில் முடிவதாயிருந்தால் என்னெனும் ஒரைவிதமானவர்களைப்ப மீறக் கவேண்டும், ஒரைவிதமானவர்களைப்ப மீறக்கவேண்டும் அதான் இயல்பு. அங்கு சொமாகாது, சிலர் குருடாயும், சிலர் முடவரையும், சிலர் செவிடாயும் மிரக்கின்குர்மனே, இன்னும் சிலர்களையும் சிலர் தரித்திரையும், சிலர் கட்டுக்கிடையும், சிலர் சேவாள

பாயும், சிகிச்சீஸ்ருக்ஷன். இயற்கை ஒரே தன்மைத்தாம், சிகாரமில்லாத இருக்க வேண்டியது முறை. இயற்கையில் காரணமில்லாமல் சிகாரம் உண்டாகவேது. பூர்ச்சுக்கீர்த்தி? அல்லமதும் தேகம் நூர்மாறிருக்கால், தேகம் ஒப்பது கிடக்குப்பொழுது, அது அந்தோத்தில் கடக்கும் சம்பவங்களை அறிய இவ்வுமொ? இயலாதே. சில காலங்களில் நாம் காலாக காணகின்றோம். அங்கெலைக் காணபது தேவோ? அங்கி வேறேரு வல்லுவா? சித்திரை விட்ட தெழுந்தலில், அதை கிணாக்கின்றோம். அது யாருடைய செய்கூடு?

பு. தேவே அதைக் கண்டதென்று சொல்லுதே பன்றி, வேறு சியாபங் கூறமுடியாது.

சு. தேவேமே கணவைக் கண்டதென்று சொல்லமுடியாது. எனவே வில், சித்திரையாறிருக்கும்பொழுது, தண்ட்கு மேல் ஏறிச் செல்லும் சம்பத்தை, பரிசு உணர்ச்சிபோல் அறிபக்கடாத தேவேம், அதற்கு ஒரு விதமான சம்பந்தமுமில்லாத ஒன்றை எப்படி அறியும்? அறியாது. ஆகவே, தேகத்தூஷிட, வேறேரு என்று அதற்குள் இருக்க கொண்டு, அதை அறி கிண்ணதென்பது மறுக்கானுடன்றும். அந்தவல்லுமையாதா?

பு. தேகத்தேல்லை ஓர் என்து. அது அறிவு. அது தேவேம் எப்பொழுது உண்டாயகோ, அப்பொழுது அதனும் உண்டாகி தேவே கழியும்பொழுது அதனும் அழியும். ஆகையால் தேகத்திற்கும் அதற்கும் பேதமில்லை.

சு. தேகத்தோடு உண்டாகி, தேகத்தோடு அழியும் அதியானது தேவே தொழில் அற்று, ஒடும்பொழுது, சாலூயதொழில்லற்று ஒப்பேன்டேபே. ஒடும்பொழுது கணவைக் கண்டார்தே.

பு. அறிவு தேகத்துக்குப் புறம்பானது என்ற வைத்துக்கொள்ள ரூபோம். என்றாலும் தேவேமில்லாத அறிவுஇருக்குமா?

சு. அறிவு ஒன்றின் குணமா? அங்கி அது ஒரு குணியா?

பு. அதைக் குணம் என்றை சொல்லவேண்டும்

சு. அந்தக்குணம் யாருடைய குணம்? அது தேகத்திற்குணமா?

அங்கி வேறேரு வல்லுவின் குணமா? இதுத்தின் குணமல்ல என்று முன்னாலோ அறிவுது கொண்டோம்.

பு. அது யாருடைய குணம் என்ற கொல்ல முடியவில்லை.

சு. அறிவுவின்னால் ஓர் வல்லு தேகத்தேல்லையிருக்கவேறது. அக்கினிக்கும் குட்டுக்கும் என்னிட தொடர்பு இருக்கின்றதோ, அவ்விடத் தொடர்பு அந்த வல்லுவுக்கும் அறிவுக்கும் இருக்கின்றது.

பு. இப்பொழுது அறிவு, தேகத்துக்குப் புறம்பான ஒன்றின் குணம் என்று கண்ணுப் பிளக்குகின்றது? ஆனால், தேகத்துக் குணம் அதற்கும் என்ன தொடர்பிருக்கின்றது. அது என் தேகத்திற்குவிருக்கின்றது?

சு. தேகத்திற்குப் புறம்பான அந்த வல்லு பூர் அருபவும்து. அது எங்களுடைய பிழைகளால் அறியப்படக் கூடாதது. அது இந்தக்கேதந்தத்திற்குள்வகிக்கின்றது. தேவே அதன்யூடு. தேவேம் உத்திரவுக்குப் பொழுது அகூர் ஸபத்தியாவதில்லை. தேவேம் தமிழ்பொழுது அது அழிவில்லை. ஒரு தேகத்துக்கும் அழிவு தால் அது இக்களேரு தேகத்தில் விசிக்கும். அததான்கரம்.

பு. அது தேகத்தின் எப்புறுதிலில் குட்டிருக்கின்றது?

சு. இந்த இடத்தில் மாத்திரம் குட்டிருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. தேவே முழுதும் சியாபித்து சுகல அங்கங்களை எப்பியக்கி கொண்டிருக்கின்றது. அது ஆதமன் என்ற அங்குக்கப்படுகிறது. அது இக் தேவே கொ விடு பழுத வடைதல் ஆகதவிட்டு, கேள்வுரு தேகத்தில் குட்டிருக்கும். அது தேகத்தூஷிட்டுப்போய்கிட்டால் இத்தேகம் உண்ணல் உடுத்தல் முதலியவைகளைச் சொல்ல முடியாது.

பு. அதின்றி தேவே ஒன்றையும் அனுபவிக்க இயலவிட்டால், எவ்வும் அதைக் காப்பாற்ற முயல்வது அவர்களுடைய கடவும்.

சு. கிங்கள் சொல்வது காரி. ஈங்கள் நன்மையான வைகளைச் செப்பதால், தேகமும் பழுதடையாது. ஆகத்தும் சுகத்தை அனுபவிப்பன்.

4. தெருப்பாடினைக்காக உண்பது எடுப்பது முசுலியவைகள் கன்றுமானங்களுக்கு வேலை செய்து வருகிறார்களால் கேடு?
5. உண்பாடியில் நிலையுமிழ் எந்தப் பொருளிலும் உண்டு. ஒன்று நிலையங்கள், மற்றுது செட்டுவள்ளு என்ற கூறுவதுபடி கூடுதலாக ஒன்று வருவது என்றால் நிலையங்களை ஒன்று வருவதும், செட்டுக்கூடுவதும், செட்டுக்கூடுவதும், சொல்கிறோம்.
6. விரைவதமான இரண்டு குணக்கள் ஒரு வள்ளுவில் இருக்கின்றனவா?
7. காம் முன்கூறியபடி ஒரு வள்ளுவில் குணத்தில் கன்றும், நிலைம் கிடையாது. அதன் குணத்தைப் பேதப்படித்திட்டு என்ன குறிப்பும்.
8. சில பொருள்களை கல்லெப்பாறுத், தீப பொருள் என்று வேறு பிரித்தும் கூறுவது என்ன மியாயம்பற்றி?
9. அப்படிச் சொற்று நாமோ? அன்றிதழ்வுள்ளதுக்களோ?
10. காமே அப்படிச் சொற்றியாம்.
11. என்களுடைய குற்றநிலை பொருள்கள் மேல் ஏற்றுவது, அவிவிடவும்; அந்த அதர்மம். அவிவாளிகள் அவிவிதமாய் பொருள்களின் மேல் குற்றமீழ்த்துவதை காம் ஒருப்பதம் கண்டதுமில்லை, செட்டுதுமில்லை.
12. அது எங்களுக்கு எங்குப்பு புலப்படவில்லை. தலை செய்து என்றுப் பின்னாய்வுபடித்தும்படி கொருகின்றோம்.
13. பொருளத்திலிப்பன்ற வயிற்றிற் குத்தலாமா? குத்திலூல் காயப் படுத்தாதா? கத்தி குத்தும்படி சொன்னாதா? குற்றம் கத்தி யிலா? குத்திவைவனிலா? என்றுப் போகித்துப் பாருக்கள். ஒரு பொருளை அளவாய் உபயோகித்தால் அவிவதமாயும் மத்துச் சுபடியேகித்தால் கஞ்சாயும் முடியுமோ. காக்கல் உடன்றும் உண்டே அதற்குத் தாட்சி பாரும். காம் அளவுக் குடியிடுதல், பசி அடங்கி கைமகடுகின்றோம். மிதமின்சிப் படித்தால், நூலில் குத்தடியாகபடுக்கக்கூடியாது அவுள்கையில் படித்தாலும். அப்படிச் சொல்வாரு வள்ளுவேடும் ஒவ்வொரு பொருத்தமாகவே தட்டிப்பாத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

ஆகையால், சிங்கஞ்சு உங்கள் எச்சரானும், மனம் போன வாறு எடவாது, அளவு பிரமாணத்தோடு உடன்து உங்களைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மற்றவிஷயங்களைப்பற்றி இக்கணார்தான் நாங்கள் சம்பா வித்துக்களாம்.

இல்லிதமாக, சுவாமியார், தத்துவ சாக்திரத்தையாவது குரான்போதனைகளையாவது, அவர்களுக்கு உட்படேதெயாது, அவர்களுடைய அறிவுக்கும், நிலைக்கும், இபைந்த விஷயங்களைப் பற்றி, அவர்களுக்குக் கூறினார். சிலேகிகளின் மர்க்கம் இது வே. சிலேகிகள் அவர்களுக்கேற்ற போதனைகளைக்கூறின்பிப் படியாய் அவர்களை மேல்கிலைக்குக் கொண்டு வருவார்கள். அவர்களுக்கு ஆக்மிகிச்சயத்தை உண்டாக்கியபின் அவர்களை நன்னிலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு, அவர்கள் சம்கிஷை செய்து வரவேண்டும் ஏன்பதை வற்புறுத்தினார்.

மனதராசன இனங்களை நன்றாய் அறிவார். இருங்கம், அதில் தன் புத்தியைச் செலுத்தாது, மனம் போன போக்கின் படி உடன்து வந்தார். ஏவ்வளர்ந்தையை போக்குக் கிணங்கத் துற்கிறியைகளை கீடுத்து, சம்கிஷையைகளைப் புரிந்து வந்தால், காலாதிதத்தில் இவர்களைப்பயடுவார் என்றே சுவாமியார் அவைகளைப் போதித்தார்.

இருங்கம் மனதராசனும், அவனாது எவ்வளர்களும், வெளக்க விஷயங்களில், இன்னும் மனதைச் செலுத்தி வந்தார்கள். போக்கினை அறுபடித்துக் கொண்டு வந்தால், அவைகளின் ஹன்ஸ ஆசைகள் குறைந்து குறைந்து, கடைசியாய் மூழுதும் அற்றப் போகுப் பண்று, மனதராசன் நினைத்திருக்கார். அவருடைய எண்ணம் பலிக்கவில்லை.

நாம் மூன் கூறியபடி, உலகவிச்சைகள் அதுபயிக்குந்தோறம் குறைந்து வருவதற்குப் பதிலாக கூடிக் கூடி வருவது சபாவும் ஆகவே மானதராசனுக்கு மேலும் மேலும் போகக் களில் இச்சூச கடிக்கொண்டே வந்தது. அவைகளைப் புகிக்க வற்ற வசதிகளைச் செய்வதற்கு ஏவ்வளர்கள் உடன்து ஆணைவர்

களா யிருந்தார்கள். மாண்தராசன் அவர்களுடைக்கொண்டு மதனேந்தவம் முதலிய விழுத்களில் காலத்தைக் கழிப்பதம் அவைகளைப்பற்றிச் சுதா தியாவிப்பதமா யிருந்தார். இங்கிடமாப் மாண்தராசன் தன் காலத்தைப் போக்கி வரும்பொழுது அவருக்கு இச்சா யியாதி என்றும் நேரும் உண்டுபட்டு அதை கரிக்கத் தொடக்கியது. சித்தகுமாரன் மனங்கலங்கி ஆரயபத் திலேயே அங்கேராயைக் கலைஞர்களுக்கு வேண்டும். அன்றேல் காலாநீதத்தில் அது அவரை அகாலமானத்துக்கு ஆளாக்கும் என்று நினைத்து வேண்டிய கிளிர்ச்சாலோச்செய்ய வேஷித்தார்.

கக்ம் அந்தியாயம்.

வைத்தியா அஸுரத்த மாண்தராசனுக்குச் சிகிர்மத செய்விப்பதற்கு முன் சோதிடாயும் சுவாபியாவரயும் தனது ஜூசிரியர் ஏறி ஹர யோகில்வராயும் போகிக்கவேண்டும் என்றெண்ணி சித்தகுமாரன் மாயரபுரியில் வகிக்கும் வரதையா என்றும் சோதிடகர அழைத்து எலும்படி ஓர் ஆளை அதுபடி என்றும் சோதிடகர அழைத்து எலும்படி சோதிடங்கள் வர்களாலும் அதுபவ சோதிடர்களே கிரகபலன்களைக் கூற வதின், பிபுனர் என்ற சித்தகுமாரன் அந்திவார்.

அதைக்கூற்பிப்பான ஆனாடன், அடுத்தால் சோதிடர்வாத சேந்தார். அவ்து சாயுங்காலம் வழக்கம்போலைச் சனங்கள் தெளை விருந்தார்கள். ஜூசிரியர் கருமாதலைம், அவருடைய கண்பார்த்துவாததும், அங்கை விருந்தார்களே.

அப்பொழுது சோதிடரிடம் சாதகம் கொடுப்பட்டது. அவர் அதை வாங்கி ஒர் ஏந்பலைக்கிற குறிக்க வேண்டியவைவகளைக் குறித்தார். சீன், கிரகபுடஞ் செப்து கிரகபாவங்களை நன்றாக்கி சோதனை செய்து, உரிப இடங்களில் அவைகளைக் குறித்தபின் சோதனை செய்து, உரிப இடங்களில் அவைகளைக் குறித்தபின் நிரிமாணம், மரணக்கூரி, மாரங்கி, தத்தி, முதலியவைகளை எண்ணி, அவைகளின் தற்கால பல்ளையும் எழுதினார். அதன் பின் காலநினை, மகாதீசை, பிரதானதீசை, முதலியவைகளை புத்தி, சித்தரங்களாகப் பிரித்து, அவைகளின் பலன்களையும் வேறு வேறுய் எழுதினார். அதன்பின், பின்வருமாறுபலன்களைக் கொல்லத் தொடக்கினார்.

“கோக சிலைப்படி, ஆயுங்காரகனும், ஆயுட்டானுகிபதியுமா கெ களி, இரண்டாமிடத்தில் பெலங்கற இருந்தனமையால், சாதகற்கு தீர்க்க வயது என்ற சொல்லவேண்டியது. தீக்க பொகிப்புகளின்படி, ஆரூம் ஒப்பைதாம் வீடுகளுக்குடைய வியாமன் திரையில் ஜூநாம பத்தாம் வீடுகளுக்க் கெப்புகிப்பை செவ்வாயின்புத்தியில், செவ்வாயிடன் கூடவீருந்தசந்திரன்பொசிப்பு நடக்கின்றது. தந்தாலம் வியாமனுக்கு ஆரூம் வீட்டுப்பலன் நடக்கின்றது. தந்தாலம் வியாமனுக்கு ஆரூம் வீட்டுப்பலன் நடக்கின்றது. கோகத்தாலந்தாலுடைய திரையில் மரகத்தாலாத்தாலுடைய புத்தியில் சந்திரன் பொசிப்பு நடப்பதால், சாதகற்கு, பதக, குடி, தாகம், மனவியாலைம் முதலியன் காட்டும். அன்றியும் சந்திரனும் செவ்வாயம் கூடியிருக்கையாலும் அந்தச் செவ்வாயப் புத்தியில் சந்திரன் பொசிப்பு நடப்பதாலும் சந்திரன் மனது சம்பந்தப்பட்டவனுகையாலும் இவருக்கு மனது சம்பந்தப்பட்ட சோலை எனவிப்பதவேண்டியது. அன்றியும் இப்புத்தியிலுமுடியமுன், இவருடைய “உடையமை”களிலும் வாதம் கேள்வும். மரகத, மிருக்கு, கால திரைகளில் நன்மையான காலம் நடப்பதாலும் மரகாக்கவிறு, மரகம், தத்து முதலிபன எல்லாம் ஒருங்கே சந்திரகாலமையாலும் சுதாற்கு ஒரு விதமான அபாயமுமில்லை. செவ்வாய, கோகாங்கி முதலியன் செய்யச் சாந்தியாரும். கிசெவ்யாம் புண்ணிய தலங்களைத் தரிக்கித்தலும் புண்ணிய நிர்த்தங்களில் நிர்த்தயாடுதலும் கல்லபலனைக் கொடுக்கும். சுபம்.”

சோதிடருடைய பலனைக் கேட்டதும், சித்தகுமாரன் மனத் தேற்றினார். அவருக்கு முன்விருந்த வியாகலம்பறுதிக்கைக் கண்ட பனிபோல், பறத்து ஈட்டத்.

இல்லை இப்படி ஒருக்க, கயாதலைம், ஆணவாதலைம், தங்கள் சபாவத்தின்படி சோதிடகர வரதுக்கிழுத்தார்கள். “ஜூபா, சோதிடரே, கிரகங்களுக்கும் மனுகங்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? கிரகங்கள் குரியளைச் சுற்றித் திரியுதை விட, வேறு தொழில்களையும் பார்த்துக்கொண்டு தீரிகின்றவையா? சோதிடசாத்திரம் பிழைப்புக்கால ஸ்டாக்கிப் புதையென்றி, வேறென்றிற்கும் உபயோகப்படாது. சந்திரனுக்கும் மனதிற்கும் என்ன

சம்பந்த மிருக்கின்றது?" என்று சொல்லித் தர்க்கத்தை ஆரம் பேற்றார்கள்.

சோதிடர். சாஸ்திரம் ஒருபுறமிருக்க, கிரகங்களின் பலன் என்க என்கு சரியாக நடக்கும்பொழுத கிரகங்களுக்கும் மனுக்கும் ஒருவிதமான சம்பந்தமும் மில்லைபெற்று எப்படிச் சொல்வது?

ஆணவநாதன். காகம் இருக்கப் பணம்பழும் விழுந்தது போல, சில பலன்கள் சரியாக கடங்கிறுக்கலாம். அதனால் தொடர்புப் பாதிக்க முடியாது. அன்றியும் மனிதருக்கு கூபழும் கட்டமும் மாறி மாறி வருவது இயல்பு. அவைகளிற் சில, சோதிடர் குறுபலவகளுக்கு, ஒத்துவருவது முன்னுடைய ஆகையால் கிரகபலன்களே ஒருவனுடைய விவியத்தை நடத்துகின்றன என்று சொல்வது சாஸ்திரங்களுக்கு கிரோதமாகும்.

அதுவுமன்றி, உங்களுடைய சாஸ்திரங்களில் மூழிதட்டுடைய பெற்றும் அதைக்கற்றி, சந்தீர குரியர் முதலிய வானசோதிகள் திரிகின்றன வென்றும், கட்டச்திரங்கள் தக்க வுடைப் புத்திரிகளென்றும், அவர்களைவுறையும் சந்தீரன் மனம் புரிந்தான் என்றும் அப்பெண்களில் போகினி என்றும் பெண்ணே அவறுடைய ஆகை காபகி என்றும் சொல்லி விருக்கின்றதே. இவ்விதமாகச் சொல்லும் சாஸ்திரங்களை கம்பலாயா?

சித்தகுமாரன். ஆசிரிபரே! இவைகளுக்கு விடைக்குற எனக்கு உத்தரவு கரும்படி கேட்கின்றேன். ஒருவனை அழைத்து நமது விட்டில் வைத்துக்கொண்டு வாது புரிவது அழைல்ல. அந்த வாதை நடத்தவேண்டியதான் ஆடைபடைமொராகும்.

ஆ. உமக்கும் சோதிடம் போகுமா? சோதிடம் கற்றிருக்கின்றோ? அங்கனமிருக்கையில் சோதிடனா அழைத்த காரணம் என்னேயா? ஆர் குத்தியும் அரிசிபாக வேண்டும். ஆகையால் கிடை விடையைப் பகரலாம்.

சி. கிரகங்களுக்கும் அவைகளைப் போன்ற மூமிக்கும் ஒருசொட்டபுமில்லையென்ற (Physical Science)பூதபெளத்தகாவித்திரம் படித்த ஸிர் சௌல்வது விக்கதமிலும் விந்தை. நவ்கு கற்றவர்கள் இவ்வித குதர்க்கம் பேசினால் கள்ள மூடங்கள் என்ன தான் செய்ய மாட்டார்கள். தஸ்காலத்திற் சுறபிக்கப்படும் ஆக்கிலக்கல்வி, சவங்களுக்கு நானமை செய்வதாகத்தோற்ற வில்லை. கற்றகள்வியும் தேவியட்டிக்காரனும் பெயரனவேயன்றி உபவேரசமற்றவைகளை விருக்கின்றன. ஆக்கிலம் கற்பிக்கப்படாது விடுன் பிள்ளைகள் கெட்டபேபோக மாட்டார்கள் என்று நம்பவேண்டி விருக்கின்றது. நன்விருளில் விளக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு கணற்றில் விழுபவணைப் போல, சிலர் படித்தும் படியாத மூடங்களைப்போல கடக்கின்றார்கள்.

ஆ. சில்லாம். நில்லும். கேட்ட கேள்விக்கு விடைப்பகாத கல்வி வையும் ஆட்களையும் தாவித்தல் தர்க்க முறையல்ல. விடை கெரியாதவர்கள் தாங்களையிற் கூடுத்துவது இயல்பு.

சி. கிடையைச் கேட்கமுன் ஆக்கரப் படுகின்றீர். "கொட்ட அரசிலேவு போறுது" என்றபடி, உமக்கேன் பொறுமை மில்லை உதவு கல்வியைப் பற்றி இங்கிருக்கும் பிரபுக்களுக்கு அறிவிச்தபின், விஷயத்தை ஆரம்பிக்க உத்திரவித்தின். அதற்கூடாகவில் நீர் அவசரப்படுகின்றீர்.

ஆ. எனது கல்வித் திறைக்கமையைப்பற்றி, இவர்கள் தாமர அறிய வல்லவர்கள். எவ்டன் கலரசாலை அதிகார சபையார் அதைப் பற்றி எனக்குத் தராதலைப் பத்திரம் தந்திருக்கின்றார்கள். அந்தக் கேள்வி பத்திரந்தை நிராவது, இங்கிருப்பவர்களாவது, தரக்கூடியவர்களோ?

சி. கட்டுச் சுரைக்காப் சுரிக்குதலாதது போல, அறிவைக் கொடாத உமது கல்வியும் உமச்காலது பிரகுக்காவது உதவாத.

ஆ. பிரசங்கத்தை, இவ்வளவில் விறத்தி, விடையைக் கூறும்.

சி. ஸிர் ஏற்ற பூதபெளத்திக் காஸ்திரத்தில், (Atmosphere) பரிமாணம், (Light) ஒளி, முதலியலவணைப்பற்றி என்றுபக்கறி

ருக்கின்றீர். பரிசாதூசில், (Motion) ஓர் சலவைம் உண்டானால் அந்த அசைவி, இப்பூவுலசுகந்திலும் அதைச் சுற்றிருக்கும் இடங்களிலும் தொடப்பட்டியல் செல்லும். ஒவியும் அந்த எமே செல்லும் ஆகவே, மூழிலுன்டாகும் அசைவி ஒன்றி முதலாளிய அதைச் சுற்றிருக்கும் கோகங்களிலும் தாக்கும். அதை தூரத்தே யுள்ளவர்கள் புறக்கருவி விண்றி இயைகளை உணர்தல் அரிது. இதில் பரதம் ஆட்சேபமிருக்கால் இடையிற் குழப்பாது இப்பொழுதே இடையிற் குழப்பாது இப்பொழுதே இப்பொழுதே அதமுடித்துப் பின் விடையைத் தொடர்வாம்.

ஆ. அதை ஒப்புத் தொன்னுகின்றேன் உமது விடையைத் தொடரும்.

சி. சாம்ரைமிர்க்கிரியரிமானுவின்ஜிலைபே (Wireless Telegraphy) நூர்சமாராத்தாந்திரின்றி, அனுப்ப உதவுகின்றது. இவ்வித இப்பிரிக்கங்குபுறக்கருவிகள், புறக்கருவிகளைக்கொண்டு மூழிக்கு மிகச் சமிபத்திலிருக்கும் செவ்வாப் (Mars) என்னும் கிரத்தடங் ஜிரைப்பிய நிபுணர்கள் சமாசாரம் அனுப்பத் தெண்டித்தனர். ஒவியைப் பற்றியும் இவ்வாறே அவிக். அசைவி, ஒனி, முதலியன மூழியில் உற்பத்தியாவது போல, மூழியைப் போன்ற மற்றக்கொகங்களிலும் உற்பத்தியாகும் என்பது தானே பெறப்படும். ஒனி, அசைவி, முதலியன சாங்கள் வசிக்கும் மூழியையும், ஏனைய கிரகங்களையும் தாக்கும். ஆகவே கிரகங்கள் மூழியைத் தொடர்வாப வைத்திருப்பது மன்றி நாங்களும் ஒன்றிருக்கின்ற தொடர்வாப வைத்திருக்கின்றன. இதைப்பற்றி இன்னும் சொல்லுகின் விரியும். உற்றும் மூட்களை மிருப்பவர்களுக்குப் புத்தி புகட்டும் கோக்காக, குரிசாராயன் சால்திரிகள் தானெழுதிய (Astrology) சோதிட சால்திரத்துக்கு, (Introduction) தூங்குமகாக, ஆற்றிருப்பது பக்கந்தக்கு மேல் எழுதியிருக்கின்றார். நான்முகம் முழுவதும் கிரக சம்பந்தத்தைப்பற்றியதே. விருப்பமானவர்கள் அதை வாசித்துப்பார்ப்பார்களாக.

து. அதை, அவ்வளவில் கிறத்தி, மற்றையளினுக்களுக்கு விடையைப் பொல்லும்.

சி. டூரி தட்டை என்பது. சுரமானிய மஹார்க்குள் விருக்கும் எண்ணாத்தையும், பரவையையும் கண்டு, அது சாத்திரசம்ம தவைன்பது பேதமை. ஆங்கில பாகைப்பில் இப்பொழுதம், (Sun rises, Sun sets) குரியன் படிக்கின்றது, குரியன் படுகின்றது என்றும் வசாங்கவிருக்கின்றன. அவைகளைக் கொண்டு, குரியன் தட்டை என்பது ஆங்கில ராஸ்தீர சம்ம தம் என்று கொள்ளவர்களுக்குண்டா? இல்லையே. அதுபோலவே எங்கள் பாளையிற் காணப்படும், வசாங்கவிலக் கொண்டு, எங்களுடைய சாத்தீர சம்மத்தை அறிப முடியாது. பண்டைக் காலத்தில் இப்பற்றப்பட்ட பல சோதிட சால்திரங்கள் எங்கள்லை மிருக்கின்றன. அவைகளில், தற்காலத்தில் அதிர் மாப் உபயோகிக்கப்படும்சால்தீர் குரியதித்தாந்தம். அதில் மூழியும் மற்றைய கிரகங்களும் குரியன்களிற் கருகின்றன என்றும் மூழி கோளவடிவான தென்றும் மிகவும் வெளிப் படையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

நட்சத்திரங்கள் தக்கனது பட்டிகள் என்றும், அவர்களைச் சுந்திரன் மணம் புரிந்தான் என்றும் வசாங்கவித்திற் கொல் கீழிருப்பது உண்மை. பூரவை இதிகாசங்கள் சால்திரங்களைல் அவைகளிக்கொருள்ள யுர் கோக்காத்தையும் அவியாதவர்களுடன் பேசுவதிற் பயனிக்கிற. இருந்தும் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத் தைச் சொல்லி முடிக்கவேண்டும். பூரவை இதிகாசங்கள் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரத்து மீப்பிருப்பும் பொழுத, அவ்வக்காலத்து பழக்க வழக்கங்களையும், சொல்வதையும், அப்பும் ரூபங்களையும், கண்பாரம்பாரகளையும் சுந்தரப்படம் கேள்வும் பொழுத, ஆங்காங்கு எடுத்துக் கூறும். அவைகளிற்கில் புதைபொருள்களுள்ளவைகளை மிருக்கும். சில பரிபாலங்களில் எழுதப்பட்டவைகளை மிருக்கும். (அவைகளைப்பற்றி நம் இங்கு கூறுமுடியாது.)

சோதிடத்தில், நட்சத்திரங்களுக்கு, இராசிகள் (வீடுகள்) அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுந்திரன் மூழியைச் சுற்றும் பொழுத மாதங்களைப், இந்த இராசிகளுக்காகச் செல்லுகின்றன. உரோகணி நட்சத்திரத்துக்குரிப் பூடபதிராசி, இவை

களில் ஒன்று, இடபாசியில் சந்தீரன் உச்சம் பெறகின்றது. அதைக் குறிப்பாய்க்கண்டதும் பொருட்டு, உரோகிளிப்பெண், சந்தீரதுடைத்துக்காரியக் கூறு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதற்கு இதைச் சாமானிய சனங்களின் மனதிற் பதிக்கும்படி, அதே அவ்விதம்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அக்காதான்கர்பனாக்கூ சோதிட உண்மையைக் கதாருபமாக்கிஸ் சொன்னதே யண்டிட சாத்திர முடிவைக் கொல்லவில்லை. “அப்படி யல்ல. ஆக்கியெடுப்பு அறிவாமையினால் அவ்விதம் கந்தினு” என்ற சொல்லது ஈச சமரிக்ட்டுத் தகாது. வென்னில், கந்தபுராணத்தைப் பாடிய வர் குமாரக்டவளில் மிகுந்த பக்கியுள்ள கச்சியப்பக்கிவாசாரியார். தான் பசுற்காலம்களிற் பாடியபாக்களை அன்றிரல், எதும் பிழைகளிருந்தால், குமாரக்டவளே, அப்பிழைகளைத் திருத்தி எழுதி வைத்தார் என்று கச்சியப்பக்கிவாசாரியர் சொல்லியிருக்கின்றார். ஆகபால், கந்தபுராணத்தில் கீழூகன் ஏற்பட விரையில்லை. இருக்கின்றவைகளும் யாராவது ஆட்சேயித்தால் அது அவர்களின் விளக்கப் பேதத்தாலென்க, கந்த ஆகிரிய நிடம் அவர்கள் பாடம் கேட்பார்களாக.

ஆ. புராண இதிகாசங்களில் சில புதை பொருள்கள் உள்ளனவு, கலைஞரும் கிண் பரிபாலங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் சொன்னிரோ. தயவுசெய்து சிலவற்றைச் சொல்லும் பார்ப்போம்:

சி. அவைகளைப்பற்றி இங்கு எம் விரிவாய்க் கூறப்படுக்கிறால், வாதம் இருக்கின்ற முடிவு பெறுத. ஆகையால், சுருக்கமாய் முடித்து, ஏதித்துக்கொண்டல்லியபத்தைத்தெர்டாடவேண்டும். கந்தபுராணத்தில், காடு கூரப்படலங்கள் முழுவதும் சரியைகிறைய, பேரகம், குரானம், என்னும் என்கு பாதகங்களையும் ஒட்டிப் பாடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைத்தக்க ஆகிரியர் களிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தியும் தோற்றத்தனவில், அதுபவத் தீர்க்கும் விவேகத்தீர்க்கும் ஒவ்வாத பாக்கள் ஆங்காக்கே மாணப்படுகின்றன. அவைகளின் இரகசியார்த்தங்களை அறியாது அவைகள் குற்றஞ் சொல்லது விவேககளுக்கழகங்கள், அவைகளின் இரகசியார்த்தங்கள் பக்குவர்க்கே யண்டி,

வணவோருக்கு விளக்காது. ஆகையால், அதில் காலம் போக்குவது விழும்.

ஐ. சீ. சோதிட்டுத்தப்பர்த்தி சொல்லகூதப் பார்த்தால், சோதிட்டுசால்திரம் செய்தவர்கள் வானசால்திரத்தில் கிபுணர்க வாயிருக்க வேண்டும்.

வானசால்திரத்தில்லோடு, சோதிட்டுஸ்திரம், சோதிடம் பார்ப்புவர்களுக்கு வானசால்திரம் தெரியவிட தும், சோதிட்டுசால்திரம் செய்தவர்கள், வானசால்திர கிபுணர்கள். பண்ணடைக் காலத்தில், அந்த கிபுணர்கள் கண்டுபோடித்தத் தொகீய பெரிய உண்மைகளை இன்றும் ஆயிரம் வருடங்கள் சென்றும் மிக கிபுணரென்று பொய்வரெட்டத், ஐசோப்பிய அமெரிக்க பண்டிதர்கள் கண்டுபோடிக்க மாட்டார்கள் போற் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

வானசோதிகளைப்பார்த்து, அவைகளைச் சொத்துக்கொய்க்கும் படி ஐஞ்சோப்பானிலுள்ள தேசங்களில், உயர்த் தூப்பரிகைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கிலாங்கில் கிற்கிச் என்ன தும் இடத்தில் அப்படிப்பட்ட உப்பரிகை கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிபோ வணிப தேசங்களிலும் ஆங்காங்கே கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இரசமானியத்தில் இவைகள் கட்டப்பட்டு, இரசமானியத்தில் தேவையான கருவிகள் சேகரிக்கப்பட்டு, இரசமானியத்தில் அவ்வத் தேசங்களில் கிபுணர் என்ற புதும் பெற்றவர்கள் அவைகளுக்கு அதிகாரி களாப் பியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

உலகத்திலுள்ள உப்பரிகைகள் என்னவற்றிதும் மிக உயர் ந்ததும் விரோதம் பெற்றதும், அமெரிக்காவைச் சேர்த்த கலிவோர்னியாவில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கு சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் (Telescope) தாரதிருஷ்டங்கள் மூடி, (Microscope) மூடுக்கண்ணுடு முதலிய கருவிகளுக்கு இல்லையான கருவிகள் வேறொத்துக் கிடையா. அப்படிப் பட்ட உப்பரிகைக்கு மேற்கொள்கியார்ஜுப்பலர் “இன்னும் ஆப்பக்கணக்கான வருடங்களுக்கு நாங்கள் சேர்தான் செய்

தாறும், இக்கீயச் சூரியத்திற் கண்டியிட்டது உண்மைகளை நாம்கள் கண்டு மியிக்க இயலாது என்றேசொல்லவேண்டும்” என்ற எழுதி பிருங்கினர்.

காமாதன். இவைகள் ஒருபூர்மிகுக் கிரகனம் அல்லது சுதா
நெப் பாப்பு கவுசிலாஸ் எண்டாகின்ற தென்று சொல்லு
கின்றார்களே. அதற்கெங்கும் சேல்லப் போகின்பிர.

சி. இதைப்பற்றியதைத்தும் புராண இதிகாரங்களிற் கூறப்பட்ட யிருக்கின்றது. முன் சொல்லிய விதபான நிபாயமே இதற்கும் ஒத்தும். சோதிட சாஸ்திரத்தில் இராகு கேதுக்கள் சூயாக்கிரகங்கள் என்ற சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவை எனுக்கு ஆட்சியாப் பூரு இராசிடும் இல்லை. இவைகள் பூமி சந்திரன் இவைகளுக்குடைய சாஸ்திரகள். இவைகள் கிரகங்களுடன் வைத்து எண்ணப்பட்டதறும் சோதிடத்தில் அவைகளுக்கொண்டு வர பலனும் கிடையாது. அவைகள் ஏற்கும் இராசிடனைக் கொண்டும் அவைகளின் பலனைச் சொல்லுவார்கள். அவைகள் ஏற்கும் இராசியதிபதி என்ன பலனைக் கொடுப்பார்களு அந்தப்பல்லையே இராகு கேதுக்கள் கொடுக்கும்.

இவைகளைப் பாம்புகள் என்ற காலிலைத்தற்கு இப்பொழுது சிபாயம் யின்னைவில்லை அதோல்தது உபயோகம் இக்காலத்தில் இவ்வரைப் போன்றதான் ஆவது விளங்க முடியாததற்கு விடத்தில் இவ்வரைப் போன்றதான் ஆவது விளங்க முடியாததற்கு விடும்பூர்வம். ஆனால் பாம்பு என்ற முக்கும் பாசிக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறது. ஏட்டிப் பிரக்கான் இன்ன கொண்டிர வேந்தவில் “நித்தாவத்தும் செத்தலைப் பாம்பு” என்பது ஒன்று. கருத்து நித்தாவத்தும் செத்தலைப் பாம்பு (பாம்பு+பா+அம்பு) பாசிய ஸீராற் குழுப்பைற்றி பூமியானது காலம் (எப்பொழுதம் பூமியில் மரங்களைப்பற்றி அழுவார்கள்) பூமியைப்போல சந்தீரலுக்கும் பற்றைய சிரகங்களுக்கும் பாம்பு என்ற பக்கங்கள் முண்ணுக்களைப் போகித்தார்களோ என்பதற்குத் திருப்படாக்கம் ஆசப்படவில்லை.

அன்றிடம் இரை பரிபாவுக்குக் கேட்கிற ருக்கிள் நனா. அது
பேச்சுகளும்பொல்லும் தூக்காலத்தில் ஆள்ள வர்களுக்கு இலகு மில்

வினாக்கள். பாலையின் உடபோக்கன் விகாரமமடைய அவைகளை இலகுவில் விளக்கிக்கொள்வது கஷ்டம். சிலபதங்களுக்கு (Shakespear) ஹெக்ஸபிரஸ்கால்தில் கூறிய அரசர்தம், அப்பகல் களுக்கு இப்போக்கூற முடியாது. இவ்வண்மை ஆங்கில பண்டிகரங்களுக்கு கண்ணுப் பின்னக்கும். அதுபோலவேதமிழ்ப்பாலை யிலும் திருமூலர், திருமகிரிதாத்தில் பரிபாஷை பேற்ற மகுடன் குட்டி சில பாக்களைப் படித்திருக்கின்றார். அவர்களின் பொருளை சர்யானியர் தாங்கள் ஏற்ற நிலைமீடு முதலிய நூல்களில் ஆதாரியப் பொருள் பொருள் சொல்ல முடியாது. அவைகளில் ஒன்று மின்வருமாறு:—

“வழுதலைவித்திடப் பாகன் முனிஸ்பதி
புழுதியைக் கண்டிடப் பூசினி முத்து
தெரமுதுகொய்செட்டுமர் தேவட்டக்குடி களே
முழுதம் பழுத்து வாழைக் களிக்கீய.”

என்பதைப் பதச்சீரானு செய்த, சொல்லோடு பொருளாகக் கொள்ளின் அதைபொருள் பொருந்தமில்லை என்றுகின்றது. அதனால் அத மிகுழான பாட்டு என்ற சொல்லவாமா? அத விரகசியர்த்தத்தை யறித்தால்லை ஒருவரும் அதை பேச்சு மாட்டார்கள். ஆதின் பயின்டுமட்டபார்கள். பக்குவிகள் பாட்டது அவியும் பொருட்டு அறிவுள்ளின் பரிபாஷையில் எழுதுவது வழக்கம். வைத்திய கால்திருக்களை யுண்டாக்கிய அனேக சித்தரிகள் இவ்வித பரிபாஷையில் அனேக உண்மை களைப் பரிசுவாவத்திற்குகிணறுகின்றனர். விசேஷமாய் இரசவாதத் தைப்பற்றிப் பாடிய பாக்கள் பக்குவிக்டீக் யண்றி பற்றவர் கருக்கு இக்குவாப் விடும்காறு. அதைச் சிஸ்திக்காது வடைச் சுரக்குகளை வாங்கி (Alchemy) இரசவாதஞ்செய்கின்றேன்று அவைகளைச் சுட்டுச் சுட்டு வரியாக்கினாக்களே யண்றி பொன செய்தரில்லை. ஆலஸ் பக்குவிகளான கிலர் தக்க ஆசிரியர்களையண்டு, அவர்கள் முழுமாய்ப்பான அமைப் பொருளையறிந்து “கு” முடித்துவைத்துக் கொள்ளுகின்றார்கள். இதை தேவையான பொழுத ஒரு வினாநிலை அப்படி ப்பட்டவர்கள் ஒரு செம்புக் காலையைப் பொற்கரசாக்குகின்றார்கள். கட்டமைவில்லை அதை

கம்பமாட்டார்கள். அவர்கள் ஜேர்மனியர் (Alchemy) இரசவாதத்தில் கண்ட அனுபவத்தை வாசித்தறிவார்களாக. இவ்வித மான பரிபாலாடி எந்றால்களிலும் இடைஞ்சிடை சாணப்படுகின்றது. கங்கபுராணத்திலே அனுபவத்துக்கு ஒத்தப்போகாத சிலபாக்களிருக்கின்றன. அவைகளின் உண்மைக்கருத்தை வறியாதவர்கள் அவைகள் பொய்யும், புழுதும் என்ற சொல்வார்கள். அவ்விதம் அவர்கள் கூறுவது தக்க நூகிரியர்களிடம் கற்காத குற்றமே.

அவ்விதம் ஏழுதப்பட்டிருப்பதைச் சாயானியர் விளக்கிக் கொள்ள கியவரது, பேதமாய் விளக்கிக் கொள்ளவர். படி த்தவர்களும் அவ்விதம் விளக்கிக் கொண்டால் அவர்களுக்கும் படியாத மூடார்ணுக்கும் என்ன பேதம்? “கந்த கசடா” என்றார்த்திருவள்ளுவாய்மனுரூப். கந்தபதைச் சுந்திரக்கிப்பிதமநாக் கற்கவேண்டும் சுந்திரக் குழங்கானால் அதாகத் தெளிந்தவர்களிடம் கேட்டுத் தெளியவேண்டும்.

ஆ. நண்ப! சோதிடர் ஐந்தாமிடத்தில் நின்ற சுந்திரன் சித்திரமானதால் கோய் மனது சம்பந்தப்பட்டதாயிருக்க வேண்டுமென்று கொன்னுரோ. அதைத் தபைசெப்பது விளக்கப்படுத்தும்படி சேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சி. (Macrocosm, Microcosm) அண்டியிண்டங்கள் ஒரே தன்மையைப்படியான வென்பது தத்தவ சாஸ்திரிகளின் கொள்கை. சோதிட சாஸ்திரங்களில் விரைவமாய் குரிய சித்தாந்தத்தில் அண்டத்திற்குள் நவக்கிரகங்களும் பிண்டத்திற்குள் ஒறுப்புகளுக்குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது அண்டத்தில் அள்ள வானசோதிகளின் குணங்களைப் பிண்டத்திற்குள் பல அண்களும் வைத்திருக்கின்றன. குரியன் ஆக்மா என்றும் சுந்திரன் தேகம், மனமன்றம், சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஜேவ்மைக்கினத்துக்கு ஒந்தாவது இராசி, புத்தரன் மனம் முதலியவைகளைக்காட்டும், ஐந்தின்குறுப்பவங் என்னகிரகமேர அந்தக் கிரகத்தைக் கொண்டு, சாத்திருடையவங்க் கூபாவத்தைச் சோதிடர் சொல்லுவார்கள், மனதைக் குறிக்கும் சுந்திரலூடன் பூமிகாரன் செங்வாய் கூடியிருப்பதால் பிருத்தியின்

குணமாகிய வெளிகை விவரத்தில் மனஞ் செல்லும். ஆகையினாலோன் மனதைப் பற்றிய கோவென்று சோதிடர் சொன்னார்.

ஆ. மனதிற்கும் சுந்திரலூக்கும் மாதம் சப்பந்த முண்டா?

சி. மேலைத்தேச வாசிகளும் அதை மொத்தக் கொள்ளுகின்றார்கள் போற் கூன்றுகின்றது. எனவனில் (Lunatic, from Lat: Luna= Moon) விசரன் என்பதற்குப் பிரயோகிக்கும் பதப், சுந்திரன் என்ற பொருள்படும் ஒரு பதத்தைத் தாதுவாய்வைத்திருக்கின்றது. அனுபவத்தில்விசரங்களுக்கு (Full moon) பொர்ணிமை காலத்து விசர் அதிகப்படுவதை எவரும் காணலாம். சுந்திரலூக்கும்மனதிற்குப்பொட்டர்பில்லாவிட்டு அவ்விதம் வர கியாயமில்லை. அன்றியும் அமாவாசி பொர்ணிமை முதலிய காலங்களில்கடல் வற்றப் பெருக்குகள் விகாரமாடவதை நாங்கள் மாண்கிறோம். ஆன்படியால் சுந்திரலூக்கும் மனதுக்கும் தொடர்பிருப்பதை எவருமாக்கிக்கொண்டியதாயிற்று.

சுந்திரன் மொட்டியே ஸதிரி புதுஷர்களுக்கு விவாகப் பொருத்தம் பார்ப்பது. சுந்திரன் நிற்கும் நிலையையும் சுந்திரன் சஞ்சரிக்கும்ஸட்சத்திரங்களின் நிலையையும் ஸதிரிபுதுஷர்களுக்கு ஒத்துப் பார்க்கும்பொழுத இருவருடையயனமும் ஒரேவகைத் தாலைவையீர, அவர்கள் ஒரே மனத்தினராய், வெளிகித்தில் ஒற்றுக்கம்யாய் வாழ்வார்களோ வேற்று பார்க்க இப்பும். இவ்விதம் பார்த்துச் செய்யும்விவாகங்கள் நல்லமையாய்முடியும். மேலைத்தேசக் கல்வியைக் கற்ற மேலைத்தேச பழக்க வழக்கமுன்னவர்கள், தங்களிறியாமையால், விவாப் பொருத்தம் பார்ப்பதை அலட்சியஞ் செய்து, பரிசாஞ் செப்கின்றார்கள். அவர்களுடைய மதியைச் சுபையார்கள் போசித்துப் பார்ப்பார்களாக.

பேலைத்தேசத்துப் பண்டிதர்கள் இந்தியரின் வானசாஸ்திரங்களைக் கற்றாரின் அதைப்பற்றி என்றுயறிவர். கற்ற கிளர் இந்தியரின் வானசாஸ்திரங்களைப் பற்றியும் மற சாஸ்திரங்களைப் பற்றியும் மிகவும் புச்சாக்கும் பேசுகிறுக்கின்றார்கள்.

அண்டக்டிரும் வைகளை (வானசோதிகளை) பின்டத்தின் (தேசத்தின்) உதவியைக் கொண்டே (மேலைத்தேசவரகிகள் சோதனை செய்கின்றார்கள்). மேலைத்தேசத்தவர்கள் நால் தேசத்தி நுத்தியால் மாத்திரம் ஈச்சோதனைகளைச் செய்கின்றார்கள். பூர்வ இந்தியர், சூக்குமதேசத்தின் உதவியைக் கொண்டுதான் டத்திலுள்ள குக்குமகுணங்களை அறிந்தார்கள். அவ்விதமறிய மேலைத்தேசவரசிகளுக்கு இன்னுமினைக் குடுமிர ஏற்றுக்கொள்ள செல்லும். அவர்களுடைய குக்கும சால்தோம் (Psychology) மாண்புமுறை, பஞ்சப் புலன்கள், பஞ்சப் பொறிகள் முதலியன வற்றையும்பற்றி மாத்திரம் சொல்லுகின்றது. தொன்னுறர்ருற தத்துவங்களில், இவைகளை மொழிந்த மற்றும் தத்துவங்களைப்பற்றி ஒன்றாக ஆக்கயால், (Psychology) கூசுக்காலேவால், சமஸ்கிருதம், சூக்ம,(கேள்க்கபாவால், Sukos) என்றும்தாதுமிலிருந்து மிருந்தும், மனவியல் சாத்திரமென்ற மொழிபெயர்க்கப்படல் வேண்டும். தத்துவங்களைப்பற்றிப் பூர்ணமாயிய, குவிநிதாவங்கள் என்கொருகல் முடியாது.

இண்டர்நை நன்றாயறிக்கால், அண்டத்தையும் நன்றாயறியாம். அதற்கு, உப்புக்கைகளும், புதக்குவிகளும் தேவையில்லை. “உறியில் தமிழிருக்க வைரவையும் வெண்ணெய்க்குத் திரிபவர் போல, வானசோதிகளின் குணங்களையும்கூட்கிளையும் பின்டத்திற் படிக்கக் கூடியதாயிருக்கும்பொழுது, உப்பினாகவிலும், கருவிகளிலும், பணக்கெலவறியப்பட விழுவதும். மேலைத் தேசவரசிகளே, இந்தியர்களைப் புதழுது பேசுப்போழுது, சம்பவர்கள் அதிலும் கற்றவர்களென்று சொல்லிக் கொண்டு இறையாப்படுவன் தலையை நிரித்திக்கொண்டு திரிபவர்கள் இனிமேலாவது அம் மூன்னேரா யிசூரது வரபடக்குவாராக.

கு-ம் அந்தியாயம்.

சோதிடர் சொல்லியபடி, மாண்தரசீன், சுவாமி தரிசனம் செய்வும், சேபதப்பு செய்யவும், மனங் கொண்டார். தனம் யன் சீத்தகுமாராலுடன் கூடி, சீத்திய ஏர்மங்களையும், ஆலபதரி சளையப்படுவதை அங்குபுடன் செய்து வக்காரர். ஏவ்வளர்களை

மணப்போக்குக்கு இகைபாது அவர்களையும், தன்வசமாக்கினார். இருந்தம், காலாநாலங்களில், மூழைரூப் நடப்பார். சுவாமி சுக்ரிதானத்தில் சிற்றும்போமுத, சிலவேளைகளில் கன்ன மறந்து விற்பார். அடுத்த கணம் தெளிவிடைத்து, சுவாமியை வனங்குவார். சித்தகுமாரன் இஷதயறிந்தும் முங்கோல நீய வழிக்குச் செல்லது, திருத்தமுற்ற நடப்பார் என்றும் விண் விவகாரங்களிலிருந்து படிப்படியாக, விலகுவரென்றும் கிணத் தார், சுவாமியாருடைய போதனையினால், புலநாகர்கள் மாண்தாரசனுக்கு மூன்போல வேதனை கொடுப்பதில்லை.

கிரகாந்தி. சிவபூரச முதலியனமுறையாகச் செய்விக்கப்பட்டன மாண்தாரசனுக்குச் சர்வே சும்மாஸப்பட்டது.

இங்கணம் சிகழும் காலத்தில் ஒருநாள் கவரமியார் சித்தகுமாராலுடைய சிரந்தநுக்கு எழுந்தருளி வந்தார். சித்தகுமாரன் அவர்கள் வண்டு எதிர்க்கல்லும் வணங்கி, அழைக்கு வந்து ஆராதத்திருத்தி, உபசரித்துபோன், தானுமுட்கார்ச்சு கொண்டு வர்த்தாவடினார். அவர், சுவாமியாரா கோக்கி, “சுவாமி ஜனது சமீகாதான் மாண்தாரான், இச்சாலியாதியார் படிக்கப்பட்டு, சோநிடர் குறிப்படி, சுவாமிதரிசனம் செய்து வருகின்றார். சுற்றிர சுவுக்கியம் அடைந்தாலும், பூனைக்கம் விரைவில் ஒரு. சுற்றிர சுவுக்கியம் அடைந்தாலும், பூனைக்கம் விரைவில் வருவதாகத் தோற்றுமின்றை தாங்கள் அறுங்புரித்த சொல்த மணடயும் வழியில் அவரை விடுப்படி விண்ணப்பந்து செய்கின்றோன்” என்றார்.

ச. நி. நினைக்கிறபடி, அப்படிப்பட்ட விவாதிகள் விவரிகில் செல்லத்தமைப்பார். அவ்விபாதின் அனேக வருவங்கள் சென்றே சொல்லப்படும். ஆனால் உயிருக்கு மோசமில்லை. ஆக்கமால் பயப்படக் கேடவையில்லை. அவுடதால் கொடுக்க முன் பாத்திரை செப்பது எல்லது. அதன்பின் அவுடதாக்கொடுக்கப்படலாம். அவருக்கு தந்தால் கியாதிக்கேற்ற மறுந்த, “சித்தகுதிபாகப்” என்றும் தில்லிய பாத்திராவைத்தும் அதிலும் சிறந்த மறுந்த இப்பூஷகில் இல்லை. தேவைகளும் அதைப் பூசிப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட மறுந்தை அவருக்கு அங்கிப் போடுக்கப்படலேண்டும். நமதுகுருவாய்மின்டம்

அம்மருந்து இருக்கின்றது. ஆனால் மாண்டராசநுடைய தேவைக்கீதி அதை யுபவோகிக்கூடிய திலையிலில்லை. ஆகையால் உங்கள் ஆசிரியர் ஹரி ஹர யோகின்வாருடன் யோசித்து அவர் கட்டளைப்படி நடந்து வந்தால் தேவை பெல்மதையும். அதன்பின் குருக்வரமிக்குநுடைய மந்திராவுடத்தத்தை யுப யோகிக்கலாம்.

இவ்விதமாகச் சுவாமிபார்சௌலிப்பொழுது, அங்கிருந்த ஆணவாராதன் மந்திராவுடத்தத்தினால் என்ன பிரபோசனம். “மந்திரத்தினால் மாங்காபி விழுமா” என்ற சாதாரணமாப் பல்திரிகளும் சொல்வதற்கியிருக்கின்றன? ஆகையால் தக்க வைத் தியப செப்பிக்க வேண்டும். அதுவும், ஆங்கில வைத்தியமாய் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்.

கி. உண்ப, என்ன விஷயத்தினும் நிவாதக்குருவைத்தொழிய காரியத்தைச் சிகித்திப்பது கிடையாது. ஆனால் அதைப்பற்றி வாளா பேசாது விடுகில், சமயாவிப. உண்கள் நில மூடத் தணமாய்ச் சொல்வதை நம்பி மோசம் போய்விடுவார்கள். உண்களை அறிந்து கொண்டும், மோசம்போக விடுவது பாத்கம். ஆகையால் மந்திரத்தைப் பற்றியும் மருந்தைப் பற்றியும் கிலைற்றைப் பேசுதல் உண்மை என்று நினைக்கின்றேன்.

ஆ. என்ன விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினாலும் அந்த விஷயத்தைப்பற்றி உம்மிடம் வியாஸமும் இருக்கின்றது. பார்க்கும் பொழுது உலகத்தில் உமக்குத் தெரியாத விஷயம் ஒன்று மில்லைப் போதும்.

கி. “கற்றது வாம்மன்னாவு கல்லாததுவானாவு” என்ற ஆங் ஜேர் கூறியிருக்கவும், நீர் எல்லாம் உமக்குத் தெரியும் என்ற எங்கோப் புகழ்வது போல, இசழுவது தம்மால்லா என்னது ஆசிரியரிடங் கற்றவைகளோ என் விவேகத்துக்கு எட்டிய அளவு சொன்னால், அதனால் வரும் பெருமை நமது ஆசிரியருக்கீழ் உபிது.

ஆ. மந்திரத்தைப் பற்றியும் மருந்தைப்பற்றியும் என்ன சொல்லப்போகின்றா?

கி. மந்திரங்கள் தண்ணியும்தலைவீணையும் அறிந்த மூனிக்கோட்டர் களாலாக்கப்பட்டன. அவை ஆதியில் கண்ணேக்கத்துடன் உண்டு படுத்தப்பட்டன. மந்திரங்களையும், அவைகளின் பிரபோகங்களையும், அவைகளால் வரும் பயன்களையும் சால காசமான பேவளைகளில் சம்பாதித்துக்கொள்வோம். இப்பொழுது அவைகளைப்பற்றிச் சுருக்கங்களில் சொல்லுவேண்டும்.

மந்திரங்கள் உயிரிருந்து பதங்கள். (அதாவது தொழில் செய்யும் சொற்கள்). நாம் ஒருவரைகோகி “நீர் மாசுபோன் ரவர்” என்று சொன்னவுடன், அவர் முகங்குறச்துமாவேத ஸைப்புகின்றார். அவரை கோகி “நீர் புச்சுப்பிரான்ரவர்” என்று சொன்னவுடன் முகமங்குத் தாந்தோயுப் படுகின்றார். இதை நாம் அறுவாத்திற் கண்டிருக்கின்றோம். இதைப்பற்றி உமக்கு யாதும் ஆட்சேபமிருந்தால் கொல்தார்.

ஆ. அதை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றேன்.

கி. “மாசு” என்ற கொல்தும், “பாசு” என்ற சொல்தும் ஒரே வள்ளுவின் பெயர்களாயும். ஒரே கருத்துள்ளவைகளாயும் இருப்பிலும் பிரபோகத்தில் வித்தியாசப்படுகின்றன. ஒன்று சேபத்தையும் மற்றது சர்தோயத்தையும் பிரப்பிக்கின்றன இப்பதங்கள் உச்சரித்தவர்களை விட்டு மறபேரிடத்திற் சென்று தொழிலில்செய்கின்றன. இதில் உமக்கு யாதேனும் ஆட்சேபமுண்டா?

ஆ. இல்லை.

கி. நீர் பூதபொதைக் காத்திருக்கற்ற, பர்த்தசையிற் கோறியவர். (Sound) சத்தமென்னாலும் விஷபாத்தில் சத்தமானது அங்கங்கு அதைப்பற்றி விழுவது காட்டுவேண்டும். பரிமாணங்களில் சத்தத்தின்கொடுபில் மூடிவு பெற்று நடந்துகொண்டிருக்குமென்றால் கற்றிருக்கின்றார். மிகவும் தாரத்திலுள்ளவர்கள் சத்தத்தின் தொழிலை புதக் கருவிகளின்றி அறிய முடியாது. ஆகையினாலே நாரத்கி அள்ளவர்களுக்குச் சமாச்சர மலுப்புகின்றவர்கள் நூரசமா சாரம் அனுப்பக்கிறார் கருவிகளை வெள்ளடிய நிடங்களிற்

ரூபித்து அவைகள் மூலமாக தங்கள் சமாச்சாரத்தை பறிஞக் கின்றார்கள்.

அவ்விதமான சந்தம், அது கருதம் ஆணை எக்கிருந்தாலும் போய்த்தாக்கும். அப்பொழுது, அந்த ஆள், நன்மை வையோ, தீக்மயையோ அதுபவிக்கும். ஆகையால் மந்திரத் தில் சக்தியுண்டென்பதை பொறுவரும் மறுக்க முடியாது. ஆ. மந்திரத்தைப்பற்றி கீர் சொல்வதை இவ்வளவில் சிறந்தி, மருந்தைப்பற்றிப் பேசும்.

சி. நமது முன்னோர் கையாண்டு வந்த ஆயுள்வேத வைத்தியம் ஆங்கில வைத்தியத்திலும் பண்மடங்கு விசேஷம் பெற்றது. இன்னும் பூரணா ஸ்திதிக்கு வராத ஆங்கில வைத்தியத்தில் ஏதோ விசேஷமிருக்கின்றது போவது பேசுகின்றீர்?

ஆ. சரியாக வரசித்து, விளக்கச் சக்தியற்ற தமிழ் வைத்தியர், இத்ன யிவாதிபென்று எவ்விதக் கண்டு கொள்வார்கள். அப்படிப்பட்ட வைத்தியர்களைக்கொண்டு ஒருவர் நம்பி வைத்தியஞ்சு செய்விக்கலாமா?

சி. கீர் சொல்ன குணமுள்ள வைத்தியருஞ் சிலர் இருக்கின்றார்கள். என்றாலும், வைத்தியத்தில் படிப்பிலும் அனுபவமே விகேஷித்தது. அன்றியும் மனதில்லறபத்தியாகும் ரோகங்களுக்கு ஆங்கில வைத்தியம் ஏற்றதல்ல. ஆங்கில வைத்திய பண்டிதர்கள் நூலைத்தாத்தில் உண்டாகும் சிற்சில வியாதி களுக்கு, சிகிர்க்கைபைக் கண்டுபீடிட்தார்களென்று, குக்கும் தேக்தில் உண்டாகும் வியாதிகளுக்கு இன்னும் சிகிர்க்கை கண்டுபீடிக்கத் தொடக்கவில்லை.

ஆ. ஆங்கிலேய பண்டிதர்கள் (Physiology) உடலியற்சாத்திரம், (Anatomy) அங்கசாத்திரம் (Chemistry) ரசாயன சாத்திரம் முதலியல்வாய்கள் பிபுனர்கள்லவோர்.

சி. ஆங்கிலேயர் அவர்களிடம் உள்ள சாஸ்திரங்களை நன்றாக்க கற்றுக் கொள்ளுகின்றார்கள் என்பதை ஒருவரும் மறக்க முடியாது. ஆனால் அவர்களிடம் வைத்தியத்திற்குத் தேவையான சாத்திரங்கள் முழுதுமில்லை. அவர்களிடத்தன்ன

(Botany) தாவர சாத்திரம் வைத்திபத்திர்க்குதாரது. இந்தி யர்களிடத்துள்ள நாடிசாத்திரம், சரசாத்திரம், மூலீமர்ம சாத்திரம், இரசவரத சாத்திரம் ஆங்கிலேபரிடத்திலாவது, எனின்போல்ரோப்பிய சாதியாரிடத்திலாவது கிடையா. ஐரோப்பியர் இற்கரக்குச் சிலவருடங்களுக்கு முன்னேயே, ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களைப், இந்தியரால் கையாண்டு வரப் பட்ட (Mercury) இரசம் என்பதை, மருந்துக்கு உதவும் என்று கண்டு படித்தார்கள்.

ஆ. மழுங்கணக்கைப் பார்ப்பதால் பசிதிருமா? நம் முன்னே கூப் புகற்வதால் நாமகடையும் பயன்னனை? நாம் முன்னி கூக்கு வரவேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட விண்ணனைத்தை விட்டு, காலத்துக்குத் தக்க சோலமாப் ஐரோப்பியருடைய நால்களைக் கற்கவேண்டும்.

சி. கீர் சொல்லுகிறபடி சுடந்தால் ஒருவரும் முன்னிலைக்கு வர மாட்டார்கள். பேரில் தேசத்தாருடைய சாத்திரங்களையும் எங்கள் சாத்திரங்களையும் நன்றாக ஆராப்சிச் செய்து, எங்கள் சாத்திரங்களில் காணப்பட்டத் உண்மைகளை அவர்களுடைய சாத்திரங்களிலிருந்து, எடுத்து கையாட்டுச் சப்பனை வேண்டும். அதை விட்டு வயிற்றப் பிள்ளையை நம்பி, கையிற் பிள்ளையைக் கைவிட்டவர் போல, நம்மவர்களில் அனேக குக்கு கிட்டாத ஆங்கில வைத்திய சாத்திரங்களை நம்பி, எங்கள் சாத்திரங்களைக் கைவிடுவது புத்தியாரது.

ஆ. கீர் சொல்லியபடி எங்கள் சாத்திரம் பூரண தசையை அடைந்திருந்த நானால், அவைகளைப்பற்றி, சற்றுவிபரித்துச் சொல்லும்.

சி. ஆங்கில வைத்தியத்தில், (Physiology) உடலீயற்சாத்திரம் (Anatomy) அங்கசாத்திரம் (Chemistry) ரசாயன சாத்திரம் முதலியல்வாய்கள் பிபுனர்கள்லவோர். ஆங்கிலேயர் அவர்களிடம் உள்ள சாஸ்திரங்களை நன்றாக்க கற்றுக் கொள்ளுகின்றார்கள் என்பதை ஒருவரும் மறக்க முடியாது. ஆனால் அவர்களிடம் வைத்தியத்திற்குத் தேவையான சாத்திரங்கள் முழுதுமில்லை. அவர்களிடத்தன்ன

கள் முதலியன தங்கள் தங்கள் குணங்களில் எவ்வளவோ மாறு தல்களையடையும். அன்றியும், சோப்ளாய்ப்பட்டு, இறந்தவர் களுடைய சீரைம் சோமினால், அதின் அங்கங்கள், பெஸமற்றுத், தொழிலற்று, அனைக்காட்களாய்க் கிடந்து, அதன்பின் மரித்த தினால், அந்த தேசமும், அதன் உறுப்புகளும் சோதனைக்கு ஏற்றவோ? சடுதியாய்க் கொல்லப்பட்ட ஒருவதுடைய தேவும், சோதனைக்கு ஏற்றவல்ல. எனெனில், எக்காத்தினாலும், பயத்தினாலும், உடம்பின் முக்கிய அங்கமாகிப, மனம் பழுத டெந்து, அம்மனதின் உபகருவிகளாகியமற்றைய அங்கங்களும் பழுதடைஞ்சிருக்கும். ஆகையால், அந்தேசமும் பரிசோதனைக்கு உதவாது. தற்காலத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கும் ரேடியம் (Radium) என்றும் பதார்த்தம், உடலை உயிருடன் இருக்கும்பொழுது சோதிக்க உதவும். ஆனால், அப்பதார்த்தம் உடம்புக்குக் கிட்ட அதிக நோயாவது அடிக்கடியாவது பிடிக்கப்பட்டால், உடம்பு நோய் கொள்ளும். ஆகையால், அதைக் கொண்டும் சோதனை செய்வது இயலாத காரியம்.

அன்றியும், ஆங்கில சாத்திரங்கள், நூல் தேக்ததைப்பற்றி மாத்திரம் கூறுகின்றன. குக்கும் தேக்தகைப் பற்றி, (Psychology) மனமிற் சாத்திரம் கூறுகின்றதே பெரின், (Sulley) சல்லிமூர்த்தியால்கிரிகள் குக்மத்தைப்பற்றிதுப்போய், சொல்லவில்லை. அவர்கள், மனம், அதற்குச் சம்பந்தமான ஜூம் பொறி, ஜூம்புலன்கள், எப்விதம் இயங்குகின்றன என்பதைப் பற்றி மாத்திரம் கூறியிருக்கின்றார்கள். ஆருதாரங்களையும் அவைகளின் தாஸங்களையும், அவைகளின் தொழில்களையும், தசவாய்வுகளையும், அவைகளின் தாஸங்களையும், அவைகளின் தொழில்களையும், மற்றைய தத்துவங்களையும், அவைகளின் தொழில்களையும் பற்றி, ஒன்றங்குறிச்சொல்லவில்லை. இவைகளைப்பற்றி மிகவிரவையும், தட்பமாயும், இர்துக்களுடைய சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவைகளைப்பற்றி சுந்தரப்பம் வரும்பொழுது கூறுவேன்.

ஆணவாததலும், காமாததலும், அங்கிருந்த பற்றவர்களும் சித்தகுமாரன் சொல்லியவற்றைக் கேட்டு, ஆச்சரிய படைஞ்சாரன்.

இதற்குச் சிலாட்களின்பின், ஆகிரியர் ஹரிஷர போகிஸ் வரர் சித்தகுமாரனுடைய கிரகத்துக்கு, வந்தபொழுது, சித்தகுமாரன் தனது சகோதரன் மாணதாராசனீஸப்பற்றி, அவருடன் யோசித்தார். அவர் இருவரையும் அழைத்து, சித்தகுமாரனை நோக்கி, “நீ மாணதாராசனீஸும் கூட்டிக்கொண்டு பாத்திரை போகவேண்டும். ஆங்காங்கே காணப்படும் ஆலயங்களுக்குப் போய், கவாயி தசிசனஞ் செய்யவேண்டும். வழியில் சர்திக்குப், சமுத்திர திர்த்தம், நதிதீர்த்தம் முதலிய தீர்த்தங்களில் தீர்த்த மாடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால், அவதுடைய சோயில் அனாபாசம் திரும். அதன்பின் நான்டங்களுக்குக் கற்பித்து வைத்த போகத்தை அப்பியகித்து வரவேண்டும். அதவே நோயை முழுதந் தீர்த்து, தேசத்தையும் பெலப்படுத்தும்.” என்ற சொன்னார்.

கா-ம் அத்தியாயம்.

தங்கள் ஆகிரியர் கற்பித்தபடி செப்பவேத உத்தமம் என்று கிணைத்து, இருவரும் யாத்திரைக்கு ஓர் குபதினத்தை நிர்ணயிக்கும்படி, பஞ்சாங்கத்தில் ஒவ்வொருதினமாய்ப் பரிசோதனை செய்தார்கள். முதல் பஞ்சபட்சி சாத்திரத்தின்படி, சங்களுடைய நட்சத்திரங்களுக்கும் நாமங்களுக்கும் உரிய பட்சிகளைப் பார்த்து, அவைகள் படுபட்சியாய் இல்லாத நாளாயும், அவைகள் அரசில் நிற்கும் நேரமாயுமில்லாதக்களை எல்லாம் குறித்தார்கள். மின், “ஆதிவர, பாணி, கேட்டை” என்றும் பாட்டின்படி, சுபகாரியம் செய்தற்கு ஆகாத நட்சத்திரங்களையுள்ள நாட்களை முன்குறித்த நாட்களினின்று விலக்கினார்கள். அதன்பின் யாத்திராகுமத்தின்படி குலத்துத் தலைாட்களையும் புறநாட்களையும் தன்னி, உள் நாட்களைத் தெரிந்து, அவைகளில் ஒரு நாளைக் குறித்து, அன்றையதினத்தில் தங்களுக்குப் பொருத்தமரன் ஒருசபமுகர்த்தத்தை நிர்ணயித்து, இருவரும் தலையாத்திரைக்குப் புறப்பட்டார்கள். தங்கள் சுற்றுமித்திரகளிடத்தில் விகடபெற்றக் கொண்டு, அவ்வூரில் எழுந்தருளியிருக்கும், மூலக் கணபதிக்கையமுதல்வணக்களுர்கள். அவருடைய ஆலயத்தை முய்முறை வலஞ்செப்பது அவருடைய சுந்திரானத்

தில் அட்டாங்கூய் நம்காரனு செப்து, எழுந்து நின்று, “சுகல் சிருட்டிகளுக்கும் மூலாதாரமாயுள்ளவரே! அன்ட பின்ட சுகல் சுராசாங்களையும் உபமிடத்தில் அடக்கி யிருக்கின்றீர் என்பதற்கு அடையாளமாக பேறை வரிற்றைக்கொண்டிருக்கும் பெருமானே! உலகத்திலுள்ள சுகலவிச்சிலைகளையும் தீர்க்கும் விக்கிணேஸ்வரரே! ஒங்கார சோரூபி! அல்லும்பகலும் நில்வொரு காலமும் அண்டமின்டங்களில் நூங்காராதாசூயானது நூயாது நூலிக்கின்றதே. அதைக்கேட்டு, அதனால் உம்மைத் தியாவிக்க, உலகமாபை எங்களை விடாத, உலைக்கின்றதே. இதை அகற்றி, எங்களை நல்வழிப்படுத்தல் மூலகாரண்யராகிய உமது கடவும் பண்டே! முத்திஷப்பும் சித்தியையும் அளிக்கும் மூழூநூற்று கடவுளே! நாம் போகும் இடங்களில் எங்களோடு நின்ற சுகல் விக்கிணங்களிலின்றும் எங்களை இரசித்துக் காப்பாற்றும்.” என்று சொல்லி ஸ்தோத்திரங்கு செய்து மின் ஜும் கிலத்தில் விழுந்து அட்டாங்க நம்காரனு செப்து, எழுந்தார்கள். அதன் பின்றும், அந்த ஆலபத்தை வஸப் பிரதட்சனாஞ்சு செய்து விகடபெற்றுக் கொண்டு, சங்கிதானத்தைகிட்டு நிக்கி, அங்கிருக்கும் சிவாஸபத்தை யாடுத்து கவாமி தரிசனாஞ்சு செப்தார்கள்.

அவ்விடத்திலும், முன்கூறியபடி, கவாமியை வணக்கி, அவருடைய சர்வதானத்திலின்று, “ராவதீவதயாபாரி எங்கள் பாசத்தை அரிக்கும் அரவே! பகபநி! அன்ட பின்டங்களை மூன்ன அணித்திலும் அதையுக்குறவாப் நின்று, அவைகளை இயக்கும் ஆகி காந்தாவே! அடியார்க் கெளிவால்பிரிவை அவர்களுக்குருள் செய்யும் அருட்சடலே! வேண்டுகொர வேண்டுபையைகளை விரும்பியளிக்கும் விண்வெள் பிரானே! மூன்னாகள் செய்த கிழமூடைப் பெற்றூர் பொறுப்பது கடன்களே? அந் யேம் கீர்கோவில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் இடங்களுக்குச்சென்று அவ்விடங்களில் அடியார்களுக்கு கீர்க்காட்டும் உமது கோலக்கைத் தரிசித்த, வணக்கும் பொருட்டு, காமிரு வரும் புறப்படுகின்றோம். அவ்விடங்களில், அருள் தந்து அடியேங்களைக் காத்து வைக்கும்படி பிரார்த்திக்கின்றோம்.” என்று

தோத்திரம் செய்தார்கள். அதன்பின், கவாமி சுங்கிதானத் தை விட்டகன்று, இருவரும் வழிரொண்டு கடஞ்சார்கள்.

அவர்கள் போகும் வழிகளிலே யுன்ன, சிவாஸபங்களையும், குருகாலயங்களையும், விஷஞ்சுவாலயங்களையும், தடிதீது, அவ்வால் விடங்களிலுள்ள முத்திகளை வணக்கினார்கள். வழியிலே காலும் நீர்த்தங்களில் மூற்றாபாகத் நீர்த்த மாடனுர்கள். பாத கண்டத்தில் கண்ணிபாருமிரு தொடக்கம் இமாசலம் வரைக்கு மூன்ன புண்ணிப் பலங்களையும் நீர்த்தங்களையும் தரிசித்துக் கொண்டு போனார்கள். தலக்களில் மிதிப்படி தங்கவேண்டிய நாட்கள் குக்கி சுவாமி தரிசனாஞ்சு செய்தார்கள். நீர்த்தங்களில், மிதிப்படி தங்கவேண்டிய காலவைர நீர்த்த மாடனுர்கள். ஆங்காரமிகை தங்களாலேயன்றாவு அபிவேஷம், அர்ச்சனை, வாடிவாகவும் தாணம் மூதலியவைகளை நடப்பித்தார்கள்.

மானதாரசனின் ஏவலானாகிய புவாகர்கள் இவர்களுடைய குடிசை சென்ற தாபகேடுப்பவைஷ்டியாலனி களைச் செய்து காம் நாரக்கூடிய போகங்கள் அதைபித்தார்கள்.

அவர்கள் செல்லும் மாங்கந்திதான் இருடிகள், தபோதனர் வகிக்கும் பர்னாசாலைகளையும் ஆக்சிராமங்களையும் தரிசித்து, அங்கு வகிக்கும் மூவிவர்களையும் தபோதனர்களையும் வணக்கி அவர்களுக்கடவுப்பாந்தக மொழிகளைக்கேட்டு அபங்களுடைய ஆரீவாதத்தையும் பெற்றார்கள்.

இவ்விடத்தை தலையாத்திரை, நீர்த்த யாத்திரைகளைச் செய்து, ஒரு ஆண்டு சென்றபின், மூகுக்குத் திரும்பி வந்து சேங்காரர்கள். அடுத்த ஈன், ஆயிரம் அடியாருக்கு அன்னதானாஞ்சு கெப்பது கலையாத்திரையைப் பூர்த்திசெய்தார்கள்.

இந்த பாத்திரையினுடைய, மானதாரசன் மாத்திரமல்ல சிந்தகுமாரனும் செம்பரபைடங்கார். மனமூட்டேகமூட்ட ஆற்கல்லடங்கமொரும், பிறதேசசங்காரஞ்சிசப்தமையாலும், தேகம்பலம் அடைந்தது மன்றி, அறிவும் விசித்தியானது. பலபல தேசங்களின் பழக்கவழக்கங்களையும் அவ்வத் தேசந்தாரின் நடை, உடை, பாவளினகளையும் கேரே எண்ணாலும் கண்டு அதுபவப்பட்ட

டார். தபோதனர் முனிவர்களைத் தரிசித்ததாலும், அவர்களுக்கடைய அருளேங்கத்தைப் பெற்றதாலும், அறிவை மயக்கும் உலகமானவரின் சக்தியை உள்ளபடி உணர்ந்தார்கள். தித்தசுத்தி யடைந்தார்கள்.

மாணதாசதும் அவருடைய எவ்வளர்களும் தாங்கள் அக்காலம் வரைக்கும் செய்துவந்தவைகளெல்லாம் தவறான வைகள் என்று கண்டார்கள். என்றாலும் காயமிருந்த பாண்டம் போல, முழுதும் சுகமடையவில்லை. இனிமேல் அப்பியாசத்திலே அலும் அதில் அடையும் அனுபவத்தினாலும் மிக விரைவில் அவர்கள் நன்னிலீக்கு வருவார்கள் என்று எவரும் காத்திருக்கார்கள்.

சித்தகுமாரனும் மாணதாசதும் பாத்திரமினின்று கிருமியாக்க சிலதினாங்களில் ஆஸாவாததும் காமாததும் எண்போரும் அவர்களது கிரகத்துக்கு முன்போல் வரத் தொடங்கினார்கள். சகல காரியங்களும் முன்போலவே ஈடந்து வர்தனா.

இவ்விதம் கடந்து வரும் காலத்தில் ஒரு நான் ஆஸாவாதன் சித்தகுமாரனை கோக்கி “நீங்கள் யாத்திரை முடித்து விடுவது சேர்ந்து விட்டீர்கள். இன்னும் மாணதாசதுக்கு “சித்தாத்தியாகம்” என்றும் அவட்டம் தேவையோ?” என்று கேட்டார்.

சி. இச்சாமியாதி கொண்டவர்களுக்கு சித்தாத்தியாகம் என்றும் மருந்து கொடுக்கப்படாவிட்டால் கோபைச் சொல்லப் படுத்துவது அரிது.

ஆ. அந்த அவட்டம் ஆங்கில வைத்தியத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது?

சி. ஆங்கில வைத்தியத்தில் மாத்திரமல்ல, ஏனைய ஐரோப்பிய தேச வைத்தியங்களிலும், அதைப்பற்றி ஒன்றாக கூறப்பட்டிருக்கவில்லை. இற்கைக்கருச் சிலவருஷ்வக்களுக்குமுன் மிகவும் பாண்டத்தியம் பெற்ற சில ஜேர்மன் வைத்திய பங்கிடான் நீர்சாரியிடிக்கு பாத்திரமாகி, உடப்பி ஓவ்வாகும்,

சகல வியாதிகளுக்கும், சிஸ்தாத்தியாகம் ஓர் சிறந்த மருந்து, என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அதை உபயோகிக்க்கும் முறை அவர்களுக்குத் தெரியுமோ என்பதைப்பற்றிச் சங்கேத கங் கொள்ள வேண்டிய மிகுக்கின்றது. ஏனெனில் அதைப் பற்றி அவர்கள் ஒன்றாக கூறவில்லை. இந்த மருந்துதான் அவர்கள் மிகப் புதிதாய்க் கண்டுபிடித்த அவட்டம் (latest invention in Medical Science)

ஆ. அவ்வைத்தியத்தில் ஆர் மிகப் பெயர் பெற்றவர்?

சி. அவ்வைத்தியம் சாமானிய வைத்தியர்களால் செய்யப்பட முடியாது. அம்மருந்துக்கு கண்டச் சரக்குகளாவது மூழியிற் காணப்படும் மூலிகைகளாவது சேர்க்கப்படுவதில்லை. அதை யுபயோகிக்கும் பக்குவமும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதற்குப் பத்தியபாகம் மிகவும் கடுமையானது. அதை எவர் கரும் உபயோகிக்கலாம். உபயோகித்து வந்தால் காயமும் வச்சிரா காரமாகும்.

ஆ. அது இரசவாதிகளால் (Alchemists) செய்யப்படக் கூடியதா?

சி. சுவிரசவாதிகளால் முடியும். கற்றக்குட்டிகளால் முடியாது.

ஆ. இரசவாதமும் அருமையான காரியமா?

சி. வாதங்கெட்டு வைத்தியமானது என்ற பழையாழியபக் கேள் விப்பையில்லையா? வாதம் செய்து அதில் அதுகலப்படாத வர்கள், அவர்கள் கண்ட அனுபவத்தினால், சரக்குகள் உலோகங்கள் முதலியவைகளின் குணங்களையும், அவைகள் செய்யக்கூடிய தொழில்களையும், நன்றாக அறிவர். ஆகையால், மற்றைய வைத்தியங்களிலும் விபுணர்களா மிகுப்பார்கள்.

ஆ. வாதஞ்செய்து, அனைக்காப் என் அதுகலம் வருவதில்லை.

சி. வாதத்தைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் பாக்கள் பரிபாக்கலிற் பாடப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் வெளிப்படையான பொருளைக் கைக்கொண்டு, அதன்படி செய்த பாக்கிகளுக்கள். அந்தப் பாட்டுக்களின் பொருளை, அந்தஅறபவசாலிகளிடம் கேட்டறிய வேண்டும். அறிவாளிகள் அதை எல்லாருக்கும் சொல்லிக்கொடுக்க மாட்டார்கள். அவர்கள்

சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய பக்குவழுள்ளவர்கள் இரசவாதக் கைத்தெப்பை விரும்பார்கள்.

இரசவாதன் செப்பக்கூடிய அனேகர் இந்தியாவிலிருந்து கிழுர்கள். அவர்கள் ஒரு செலவு மின்றிப் பிரயாசையும் மின்றி, ஒரு விதாடியில் செம்பை வெள்வியைப் பொண்ணாக்குவார். அப்படிப்பட்டவர்கள் “குரு” என்னும் நீர்மருஷ்கை எப்பொழுதும் தங்கள் வசம் வைத்திருப்பார்கள். அதைக் கொண்டே அவர்கள் இலகுவில் தாழ்ந்த யட்லோசத்தை உயர்ந்த உலோகமாக்குவார்கள்.

தற்காலத்திலே, ஜேர்மனியர் அதைக் கெப்பத் தெண் டத்து அற்ப அதை வைக்காத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் செப்பும் செலவும் அடையும் பிரயாசையும் அவர்களுடையும் பயனிலும் கூடியனை.

ஆ. இரசவாதிகள் தானும் செப்பமுடியாத அவ்வட்டத்தை ஏற்றும் கிளாட்கருக்கு உபயோகிக்க விரும்புகின்றேன்.

சி. நீர் உபயோகத்து வருவது கண்ணமாகும். விசேஷமாய் உள்ளுக்கிருக்கும் நோய்களைச் சுத்தமாக்குவதே, முனைக் குப் பெலத்தையும், தெளிவையும் கொடுக்கும்.

கூ-ம் அத்தியாயம்

யோகில்வரர் ஆக்ஞாபித்தபடி, சித்தகுமாரனும், மானதராசனும் யோகாப்பியாசனஞ் செப்பட்டத்தேசித்து ஓர்க்கப்பழகர்த தத்தில் ஆரம்பித்தார்கள். சித்தகுமாரன் சுத்தமனமுள்ள வராயும் மனம்போன போக்கில்லறி புலன்களை விடாது வைத் திருக்கும் சக்தியுள்ளவருமாகவரால், அவருக்கு யோகாப்பியாசம் செப்பது இலகுவாயிருந்தது

மானதராசன் கெடுக்காலமாக, தன்மனம்போனபடி புலன்களைச் செலுத்தி, விடப்போகங்களில், அவர் மனம் அழுங்கிக் கிடந்தமையால், அதை இப்பொழுதூருவறிப்படுத்தல் இலகுவானதல்ல. ஆகையால் யோகாப்பியாசம் செப்பும்பொழுது, மனம் ஒரு நிலையில் வில்லாது பல்விடத்தும் தந்தும். அதனால் சுவாசத்தை ஒழுங்கு படுத்தல் கஷ்டமாயிருந்தது.

இருங்கும் இருவரும் கிளங்கோதம் குபியோதயத்தக்கு ஜக்கு காப்பிகைக்கு முன்னும், குரியாஸ்தமனத்துக்கு ஜக்கு நாழிகைக்குப்பின்னும், ஒவ்வொருக்காப்பிகை ஆப்பியாசமெப்பது வந்தார்கள். ஆவ்வாதனும் காமராதனும் யோகாப்பியாகத் தைப்பற்றி சீல உண்மைகளைத் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டார்கள். அதற்கைச்சுத் தீத்துமாரன் வசதியான ஓர் சாபுக்காலம் குநமுகமாய் அறியவேண்டிய ஒப்பமானவைகளை விட்டுச் சாதாரணமாய்ச் சொல்லக் கூடியவற்றைச் சொன்னார். ஆ. ஆசிரியரே, உங்களுடைய ஆசிரியர் யோகில்வரர்கட்டளைப் படி நிக்கலிருவரும் யோகாப்பியாசன் செப்பது வருகின்றீர்கள். தைப்பெசப்து ஆரம்பத்திலிருந்து அறிந்தவரையில் கூட அதைப்பற்றி விபரித்தால், காங்கள் அதைக் கிரகிக்கக் கூட மேற்று விளைக்கின்றேன். கடுமென்றுகண்டால் உங்கள் ஆசிரியரிடம் வில்காலம் பரடங்கீட்டு உத்தேசிக்கின்றேன்

கி. யோகாப்பியாசஞ்செப்பயிலிரும்புவர்கள் ஆரம்பத்தில் தினங்கோதம் காலை மாலை அப்பியாசம் செப்ப வேண்டும். விடிய ஜக்கு காப்பிகைக்கு முன்னும், அல்தமனமாக ஜக்கு காப்பிகைக்குப் பின்னும், அப்பியாசஞ்செப்பவதற்கு மிக உகந்த காலம்.

ஆ. என்ன நியாயத்தினால் இந்தக்காலங்கள் தெரியப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றக் காலங்களிற் கெய்லதால் ஏற்படும் தோறும் என்ன?

சி. நான் முன்கூறிய காலங்களில் பூமியிலுள்ள சுல சாசாங்கஞம் ஒடுக்கும், பிர்ச்சத்தபான் கோம். அங்கேத்தில் இப்பல்கிழே மனமும் ஒடுக்கும். மனம் ஒடுக்குக் காலமே, யோகாப்பியாசத்திற்கு உகந்தது.

சுடாவது குளிராவது அனுஶாதவும்மனிதராவது மிருகங்களாவது சுத்தி செப்பாததமான ஓர் இடத்தைத் தெரிந்து அந்த இடத்தில் தருப்பைப் புல்லையாவது மான்றேல், புலித் தோலையாவது பாப்ப வேண்டும்.

ஆ. இவைகளின் கோக்கமென்ன?

சி. குடாசது குளிரவது அப்பியாசிகளைப் பிடிக்கப்படாது. எனவனில், அப்பியாசத்துக்குப் பங்கம் செய்வது மன்றி, அப்பியாசிகளுக்கு கோயும் உண்டாகும். சில காலங்களில், அப்பியாசம் செய்யும்பொழுது, மின்சால் மூதலியகைகளால் (Electricity) மின்சாரம் உடம்பில் ஒடாது தடுத்தற்கு மேற் சொல்லிய ஆசனங்கள் இன்றியமையாதன. மின்சாரத்தை உடம்பு கார்த்து பூமிக்கு கடுவது இயல்ல. அப்பியாசகாலங்களில் மின்சாரத்தை மேலிருந்து கீழேபோகவிடும்பொழுது, அது, கீழிருந்து மேலே மிழுக்கப்படும் கவரசத்தோடு முன் நுது எதிராக சுக்கிகள், ஒன்றை பொன்ற தாங்கும். அப்பொழுது அப்பியாசத்துக்குப் பங்கம் வரும். அன்றியும் இரண்டு சுக்கிகளும் மிகப்பெஸமாப் ளக்ரூடன் ஒன்று மூட்டுனால், அது சம்பளிக்கும் இடத்திலுள்ள கருவிகளுக்கு மோசம்படும். சிலவேளை மரணமும் சம்பளிக்கும்.

ஆ. நிர்சொன்னது பொருத்தமான சியாயம். சிலர் இந்த சியாயங்களை யறியாது போகாப்போசத்துக்காய்க் கறிய வழி களை மாந்திரம் படித்துவிட்டு அவைகள் ஆதாரமற்றவர்கள். அவைகளில்லாமல் யோகாப்பியாசம்ரெப்பப்படாதோன்று தர்கிப்பதை கான்பலமுறையும்கெட்டிருக்கின்றேன். ஆனால் இன்றதான் உண்கையான சியாயத்தை யறிக்கேன்.

சி. அதன்பின் யோகால்கிரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கும் ஆசனங்களில் தனக்கு இயைந்த ஓராசனத்தைத் தெரிந்து அந்த ஆசனத்திலிருக்க வேண்டும். அவைகளில் தந்தால்த்துக்கு ஏற்றதும் தற்கால மறுவசூக்கு இயைந்ததும் பதுமாசனம்.

ஆ. பதுமாசனமாவது யாது?

சி. பதுமாசனத்தில் இரண்டுயைக யுண்டு. அவைகளில் இலகு கானதை நாலுமக்கு விபரிக்கின்றேன். இரண்டு கால்களையும் மடக்கி ஒரு குகிக்காலால் அபானத்தை (மலவாயிலை) அடைத்து, மற்றக் குதிக்காலால் சலவாயிலை அடைத்து, பாதங்களின் மூற்பக்கத்தை தொடைக்கும் காலுக்குமிடையிற் சொருகி முதலெலுபுவளையாக நிமிர்க்கிறோம் வேண்டும்.

ஆ. தபைசெப்து இவைகளின் சிபாபங்களையும் கூறுகின்றேன்.

சி. தேகத்திலே தச (பத்து) வாயுக்களிருக்கின்றன. ஒரே வாய் வாயிருந்தம், அது சின்று தொழில் செய்யும் தானங்களை கோக்கி, வேறு வேறு பெயர்பெற்று, கசவாயுக்களாகும். அந்தச் தசவரயுக்களும், கவரசத்தோடு சம்பந்தப்பட்டனவ. அவைகளில் இரண்டு அபானத்திலும் குறியிலும் நின்று தொழில் செய்வன. அவைகள் சிலவேளைகளில் கவரசத்தின் மொத்தங்களே வெளியேப் புறப்பட எத்தனிக்கும் புறப்பட விட்டால் கவரசமும் தன்னழியை விட்டு இவைகளிற்புரைக்கும். புகாரத்தால் அப்பியாசிகள் கவரசத்தைத் தங்களாட்சிலில் வைத்திருக்க இயலாது. ஆகையால், அந்த இரண்டு வாயுக்களும், அவைகளுக்குரிய வாயில்களால் வெளியே வராதபடி, குதிக்கால்களாற் றடுக்கப்படும்.

முதலெலும்பு வளையாது நிமிக்கிறுக்க வேண்டியதின் ஸியாயம்.- கவரசம் மூலதாரத்தினின்று புறப்பட்டு முதலெலும்பை ஒட்டி மேலே ஒடும். பரதை கோரப் பிருக்கும் பொழுது கீழும் வாய்வும் விரைவாக ஒடும் இயைபுடையன. வளையாய் இருந்தால் வளைஷனில் சற்று கோர தடைப்பட்டு, அதன்மீன் ஒடும். ஆகவே மூலதாரத்தினின்றும் புறப்பட்ட கவரசமானத்தடையின்றி ஏறவும் இறங்கவும்முதலெலும்பு கோரவிருக்க வேண்டும்.

ஆ. மகவும் சுக்கோவும். மின் எண்ண செய்யவேண்டியது.

சி. ஆசனத்திலிருந்து கொண்டு தாம் நினைத்தபடி கவரசத்தை மெனியே விடவும், உள்ளே இழுக்கவும், பழக வேண்டும். கவரசம் இயல்பாக உள்ளும் புறம்பும் போய் வங்காலும் காலவரை குறித்து விடுவதும் இழுப்பதும் யோகத்தின் ஆய்யம். சில காட்சனாக்கு அப்பியாசித்தபின், இடக்கலைபால் இழுக்கவும், பிங்கலைபால் விட்டு இடக்கலைபால் இழுக்கவும் பழகவேண்டும். இன்னும் பிங்கலைபால் விட்டுப் பிங்கலைபால் இழுக்கவும் இடக்கலைபால் விட்டு இடக்கலைபால் இழுக்கவும் பழகவேண்டும். இவ்விதம் சிலமாசங்கள் பழகவேண்டும்.

ஆ. இப்படிச் செய்வதற்கு ஏதும் மந்திரமுண்டா?

சி. இதற்கு மக்களில்லை அதற்குச் சபாவான் சத்தக்கை
கவரசும் உண்டாக்கப் பழக வேண்டும்.

ஆ. கவாசத்திற்கும் சத்தமுண்டா? அதைத் தெளிவாய்ச்
சொல்லும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்

சி. வாபைத்திறவாது, காக்கை யுபவேரகிக்காது, உள்ளுக்கிருந்த ஸ்ரூப் கவாசமானது, “ஹம்” என்றும் நிசுயடன் வெளிபே போகவேண்டும். அப்பிதமே வெளியிலிருந்து உள்ளே செல்லும் கவாசமானது “ஸா” என்றும் நிசுயடன் போகவேண்டும். இவ்விதமாகப் பழக்கிவந்தால் ஒல தினங்களில் “ஹம்ஸா” என்றும் நிசு அப்பியாசிகளின் காதக ஞக்குக் கேட்கும். அதுபவத்திற் கண்டவர்கள் அதை ஆட்சேபிக்காட்டார்கள். “ஸாஹம்” என்றும் பதமே, முன் சின்னும் மாற்றப்படும்பொழுது “ஸாஹம்” என்றும். அது வே, “ஸாஹம்” எனவும் “சிவேரசம்” எனவும் உச்சரிக்கப் படுகின்றது.

ஆ. வேறென்ன அப்பியாசிகள் கவனிக்க வேண்டியது.

சி. ஆரம்பத்தில் இரண்டு கண்களையும் மூக்கு நினியப் பார்க்கப்பண்ணி, படிப்படியாம், பார்க்கவைப் பல்லே செலுத்தி சுற்றில் முழுப்பார்க்கவையையும் ஸ்ரூப்பானத்தைப்பார்க்கப் பண்ணவேண்டும். (ஸ்ரூப் ஸ்ராவம்—ஈசிமுடி சில் இரண்டு புருவங்களுக்கும் புத்தியெய்யுள்ளதிடம்).

ஆ. இதன் பிரபோஶம் யாது?

சி. பார்க்கவை இந்த இடத்தில் இருக்கும்பொழுத மனமும் இவ்விடத்தை படையும். அப்பொழுது (Concentration of mind) மனம் கணமில்லாத நூரை கிளையில் இற்கும்.

ஆ. இவ்விதமாக எவ்வளவு நேரம் அப்பியாசிக்க வேண்டுமென்?

சி. ஆரம்பத்தில் கால் ராறிகை வரை அப்பியாசித்தல் போது மானது.

ஆ. ஒவ்வொருளானும் ஒரு ராறிகை இரண்டு ராழிகை அப்பியாசம் செய்தால்லன்ன?

சி. அவ்வளவு நேரம் செப்பது எட்டம். எனவீல் விரைவில் களைப்பு வரும்.

ஆ. கவாசம் விடுவதிலும் கணப்பய? பக்னும் இரவும் ஒய்வொரு வரும் செப்பது வருகின்றார்களே. கணப்பவர்களைக் காண வில்லையே.

சி. காரியத்தை உள்ளபடி அறியாது, பேசுகின்றே. தயவுசெய்து கவனமாய்க் கேளும். சாற்கை உள்ளுக்கிழுந்து அவரவர் சக்திக்கேற்றனவு நேரம் அக்காற்றை, வேண்டிய ஆதாரத்தில் (ஆரூதாரங்களில் ஒன்றில்) வைத்திருந்து, மீன் அதை வெளிபே விடவேண்டும். இதை பேசக் கூரக்கும்பகம் என்று அழைப்பார். இதைப் பற்றிவைகளே யண்டி, மற்றவர்கள் அறிவதற்குப் பயனில்லை. இதையே போகம் என்று சொல்வதைச் சாவிர, வழக்கம்போல, கவாசத்தை உள்ளுக்கிழுப்ப நூம் வெளியே மிடுவதும் போகமல்ல.

ஆ. எவ்வளவு காலம் இவ்விதம் பழகவேண்டும்.

சி. கால அளவு எல்லா மூக்கும் நூரை தன்மைத்தாசிருந்த மாட்டாது. மூங்கு மாசுகளில் பிரானுயாமா செய்யப்பழகின் வர்களு முன்று. மூங்கு வருஷம் சென்றும் பிரானுயாமா செய்யப்பழாதவர்களு முன்று. குறைக்க பட்சம் பண்ணிடுங்கள் வருஷம் அப்பியாசம் செய்யதவர்கள் பூரண யோசிக்காமட்டார்கள்.

ஆ. என்ன! அப்புது காலஞ் செல்லுமா?

சி. மூலாதாரம் ஏதாடக்கம் ஸ்ரூப் ஸ்ராவம் வரையிலும் எட்டுப்பின் பகுதிகளில், நிலத்தக்கள் அடங்கிய பொதான இடம் ஆறு உண்டு. அந்த ஆறையும், ஆரூதாரமாக்கி வேறு வேறு பெயர்கள் கொடுப்பட்டிருக்கின்றன அந்த ஆறுதானாக களிலும் கவாசம் முந்தெமான தொழில்களைச் செய்யும்.

இயல்பிலே, கவாசமானது, மூலாதாரத்தினின்ற புறப்பட்டு மூலாதாரம், காசிவீரி பாய்வதெல்லோகின்றது. வெளியே இருந்து உள்ளுக்குக் கொட்டும் காற்றும் மூலாதாரத்துக்குப் போய் மீனுகின்றது. யோக்கள் படிப்படியாக் காற்றை மூல

போகாப்பியாசம் செப்பும் காலத்தில் அப்பியாசிகளுக்கு

வேண்டிய ஊன், உடை முதலிபவற்றைப் பற்றி, இன்னொரு நாள் கூறுவேண்.

ஆ. போகாப்பியாசத்தால் ஆடையும் பயினவே?

சி. அதனால் அடையும் பயன்கள் அனேகம். அதுவகையும் பின் சொல்வேண்.

கடும் அத்தியையும்

சித்துமாராம், மானதாசலும், போகாப்பியாசஞ்செய் தம், ஆஸய வழிபாடு செப்தம் வரும்பொழுது, மானதாசன் சற்றீர சங்கிபமாடங்ததொட்டு வந்தார். இதனால்வது மானதாசலுக்கு அதிவ வரவில்லை. உள்ளக்கிருக்கும் கவாசம் பிரசாரந்திரத்துக்குப் போய் அதன் வாயிலில் மோதி திருப்புவதுண்டு. அவ்விதமான காலங்களில் அப்பியாசிகளின் நகிகளில் பரிசுத்துப் பார்த்தால், கவாசம் காணப்பமாட்டாது. முஷ்க என்ற பேச்சே பேசப்படாது, காரியம் தெரியாதவர்கள் அவர்களை இறந்து போனார்கள் என்றும் என்னக்கூடும். ஆனால் சிவகாடி கள் தனரா. கருவிகள் பழுதடையா. குடுகாணப்படும். இவ்விதமான கிலையில் அனேக நாட்களுக்கும் கழியும். ஹியாதீத கிலையில் இருப்பவர்கள் இந்த கிலையில் அனேக வருஷங்கள் இருப்பர். கிலையுக்கணக்காயும் இருப்பர் அங்கிலையில் இருப்பவர்களுக்கு, உலகத்தில் நடஞ்சும் சம்பவங்கள் ஒன்றும் குலப்பட மாட்டா.

மேல் சிரைவிழுள்ள அப்பியாசங்களை, குரு மூல்விகையாகச் செப்பவேதை உசிதம், அங்கேல், உயிரை இழுக்கவும் கேள்வும். சிலகாலம்களில் அப்பியாசிகள் கவாசத்தை ஒரு தானத்தில் தடித்து, வைத்திருக்கும் பொழுதுஅவசியம்கேட்டால் அதை வெளியே கிட இயலாது முட்டிப்படுவார்கள். அந்கேரம் பிறர் உதவி தேவை, இல்லையெனில், அங்கவாசம் சீவதாதுக்களைப் பொருமச்செய்து, கருவிகளைவழிக்கப்பண்ணும். அதனால் சீவதுக்கு மோசம் வரும் ஆகையால் ஓவ்வொருவரும் குருஷவ பண்டி அப்பியாசங்கு செப்பவேதை யுக்தியிசேற்றதாகும் புத்தகங்களிலுள்ள கிடக்கையும் முறைகளையும் வாசித்து அப்பியாசத்து செப்பவர்களில் அணைச் சோசம்போய் கிட்டார்கள்.

இதனால், சித்துமாரான் மனமலுத்து, தீபதிகளைக் கொண்டால், கூடாரிச்சை செப்பித்து, மானதாசனை எண்ணிலைக்குக் கொண்டு விட தூர். கவாயியாரைக் கொண்டு புத்தகிமதிகளைக் கொல்லுகிறீத்து மன்றி, மொயல்தலத்திற்கு அதைப்பித்து, கண்டனைக்குள்ளார்கப் பகவார் என்றும் அது வித்தார். ஒன்றும் ஒரு பயனுமில்லை. ஆகையால் தீபதிக்கு முன்விட்டு, அவரைக் கொண்டு ஏல்வழிப்படுத்த என்னிலு.

இதுகூழுக் காலத்தில், குக்மன் என்றும் அரசன், மாயரபுகிக் கோட்டையெலிருக்கு ஆரசுபுரிஸ்து வங்கரன். அவளுக்கு உலகத்தில்ஒருக்கறையுமில்லை. வேண்டிய வகையில் எல்லாம் கோட்டையிலுள்ள அப்படும். தேவையான வைகளை, அவர்களே ஒருங்குடைய எவ்வுமின்றிக் கோட்டைத்துக் கொள்ளுவார்கள். அவ்விதம் செப்பவாலிடன், ஏவ்வார்களே அதன் பயனை ஏற்ற வேண்டியவர்களாவார்கள்.

அந்தக் கோட்டைக்கு வரவில்லை என்பதுண்டு. ஒவ்வொரு வாயிலுக்கும், ஒவ்வொரு காவற்காரனுண்டு. கண்ணே இமை காப்பது போல, ஒவ்வொரு காவற்காரனும் இரவும் பசுமை ஸ்ரிப்பாயிருக்கு கணக்டைமையாகவான்பதினுடைய தொடரை வேலை செப்பத் தொன்றுவதற்கு முன் பேர்கள் சியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்களைக் கோட்டையிலிருங்க, அரசன் விடான். ஆங்கில நாடகாசிரியான, ஷேஷ்மீயர், அவர் இயற்றிய ஓர் நாடகத்தில், கலீபன் என்றும் அரக்கன் மேலை செப்பாது, ஒப்பந்திருந்தால், ஏரியல் என்றும் ரா ஜூப் தேவதை, அவனு கடய கணகளுக்குப் புலம்படாது மிகும், அவனைத் தண்டிக்கும், ஆகையால், அரக்கன், சூப் பேலை செப்பவன் என்று சொல்லியிருக்கின்றார். அதுபோல்கூல், காலைஞர்களாவது, தொன்றுவேலை செப்பவர்களாவது, தந்தம்கட்டைமையப்பாராது சோம்புததன் முன்னவர்களாய்கிறதால், குங்கன் இவர்களையறியாது, தீவர்களைக் கஷ்டத்தைக்குள்ளாக்குவான். ஆத்துடன் விடாது, கிடைக்காதன் என்றும் நீதிபதியை, இவர்களுள் தன்றுப் படப்பவர்களைத் தண்டிக்காத என்றுடன் வைத்திருந்தான்.

இந்த நீதிபதி, மிகவும் கோரியான தோற்றமுள்ளவர். அங்கு நெற்றியும், வெண்டலையுமுள்ளவர். அவருடைய முக்கு கழுதின் சேரன்டெபோல், நின்டு நானில் வீணாவரமில்லை. கண்களோ சிறியவையும், ஆழமான குழி கள் உள்ளவைகளாயுமிருக்குப். பார்வைக்கு சுதா யாதோ மோசித்துக் கொண்டிருப்பவர் போல், தோற்றுவார். அறிவில் அவருக்கு அவரே கிரானவர். ஈசனுக்கும் இவருக்கு மின்டேயே யாதும் பேதமிருக்கின்றதோ என்று ஏவரும் ஐயுறவர். நீதிக்கு தர்மாசாலும் இவருக்கு இருண்டானவர்கள், பூஷாத்துள்ளகால தேசத்தாராலும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சட்டங்கள் அவரிடத்தில் கிண்ணே உற்பத்தியாயின. அவருக்குத் தெரியாத சட்டமே கிடையாது. அவருக்குப் பட்சபாதம் என்பது என்னவென்று தெரியாது. அவர் செப்பத் திர்க்கையில் குற்றம் சொன்னவர்

களை கூட இதோறும் காணவில்லை. அவருக்குச் சுற்றாமிக்கிருக்கானும் சமந்தான். கனவிலும் பேதமறியார். அவரே பூலோக தெய்வம்.

இவருக்கும் குங்குத்தும், செருங்கிப் பும்பாதமுண்டு. கிளர் குங்கமனே விவேகாதன் என்றும் பெய்வாத் தாங்கி சிம்மாசுயததிற்குத், சிகி பெறுக்குதாவான் என்று பெசிக்கொன்வார். கிளர் இருவரும் செருங்கிப் பக்குத்தக்கி என்று கொல்லார்கள்.

இந்த நீதிபதி, நீதிவிலும், சட்ட அறிவிலும் மாத்திரம் கிசேஷம் பெற்றவர்கள், விவேகாதனும், அவருக்கு கிரானவர்களில்லை. எந்தகிடமான லாடசங்கலீயான வழக்குகளையும் முன்பின், மூரணிக்கி தீர்த்த கிழவர். அவருடைய தீர்ப்புக்கு மேல்விசாரணையுமில்லை. வின்னப்பழுமில்லை. இவரிடத்தில் சித்தகுமாரன் வாதிப்பதை கணக்கியாசியதை எற்படுத்தி ஞார் மானதகுமாரன் பிரதிவாதிப்பக்கப்பட்டார். சுவாமியாரும் போகில்வரரும் சர்ட்சிகளாக அழறக்கப்பட்டார்கள்.

சியமிக்கப்பட்ட தெந்தில், வாதி, பிரதிவாதி சர்ட்சிக்காரர், அனைவரும் நீதிபதி விவேகாதனங்களும் வந்த தோற்றினார்கள். நீதிபதியர்கள், சுவாமியாராயும் யோகில்வரனாயும் அழறக்கு தன்றுடன் சட்டார வைத்துக் கொண்டார். வாதியின் சியாச்சியம் பில்லரும் தூக்குக்கப்பட்டிருந்தது.

நானும், பிரதிவாதி பானதாசனும் உடன்றிந்தவர்கள். ஆகவே சொத்துக்களென்று உலகத்தவர்கள் கறும உடைமைகள் அனைத்தும் இருவருக்கும் சமான உருகமயுள்ளன. இதுவரைக்கும், பொறுகமயான எனது சேராதரதுடன் ஒத்து வாழ்க்கென். எனவிட புக்கிடைச் சொல்லியும், சொல்லுவித்தும் அவர் ஒழுங்கப்படப்பதாகத் தோற்றுவில்லை. இருவருக்கும் உடைத்தான நீட்டையும், அதற்குச் சேர்ந்தவைகளையும், பொருட்படுத்தாத பழுக்கடையச் சூடியவிதமாக சட்டத்திலெருக்கின்றார். அவர்களை இவர் மோசப்படுக்கின்று என்கிறும் மோசத்தைக் கொண்டுவந்து வீடுவார். அது தனக்கும் மோசத்தைக் கொண்டுவரும் என்று விளக்குகின்றார்கள். இருவரும் மோசம்

பேரவதீர்ம் ஒருவராவது என்கிறிருப்பதுபுத்தியாகும் என்று விஷயக்கிள்ளேன். எங்களிருவரின் உடைமைகள் பிரிக்கப்படக் கூடியவை அல்ல. ஆகையால் கங்கீஸ் பேரன்ற விவேகின் அதற்கு ஒருவழி காட்டிவிருக்கவேற்று எம்பி இந்தப் பிராவதக் கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். போறாமையுடன் ஆராய்க்கு ஒரு வரும் பழுதுபடாதபடி தீர்ப்புச் செய்யும்படி மிகவும் மனதுட்டமாய்க் கேட்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

நீதிபதி அவர்கள், பொதிவாசி மாண்தராசனீக் கூப்பிட்டு, விசாரணை செய்த பொழுது, அவர் “எனது தமிழனார் கொண்டுவந்த பிராது முழுவதும் சரி. அதில் ஒரு பொய்யா வது புட்டாவது கிடையாது. பின், கான் என் அவருக்கு கிருப்பமில்லாதபடி எட்டத் வருகின்றேன் என்ற பராவதா ஹேட்கள், அது எவ்வது க்பாலும் என்றே சொல்லவேண்டும். அந்தச் குலம் என்றுடைன் பிரத்தாது அதை மாற்றவதற்கு, மிகப்பிரசாரகசப்பட்டும், சிலரையங்களில் தவறி கிடைகின்றேன். தாங்கள் ஆஞ்சூடுகிறோம், இவிடேமீற் செய்வதற்குச் சித்த முன்னவாறு கிருக்கின்றேன்ற கற முடித்தார்.

நீதிபதி பவர்கள், நீர்ப்பைச் சொல்லவதின் மூல் வாதமிருக்கிறதிடம் அவர்களுக்கு யாதுமாட்கேப மூண்டவென்று கேட்டார். உடனே, பொதிவாசி மாண்தராசனுடைய கட்சிக் காக ஏற்பட்ட முனுப்புடன் எங்கும் நியாயவாதி எழுந்து பின்வருமாறு பேசினார்.

“மாண்தராசன், வாதீயின் பிராக்கத பொப்புக்கொண்டாலும், அதைப்பற்றிச் சிலவற்றைச் சொல்வதற்கு உத்தரவு கேட்கின்றேன். இயற்கையின் வழி ஒருவன் ஒழுகுவதே சட்டம். அதற்கு மாநுப் படப்பது சட்ட விரோதம். மானதராசன், கன்னியாகுமரியில்லை எடந்து வருகின்றார். ஆகையால் அவர் சட்ட விரோதமான செய்கைகளைன்றொன்றையும் செய்ய வில்லையே. இப்பூவுலகத்தில், மாமிச பட்சனான் செய்யும் மிகு கங்கள் தங்களுக்கிட்டமான மிகுகள்களைப் பிடித்துக்கொன்று தின்னுகின்றன. புலி பசிந்தாற் புல்லைத்தின்னுமரீ இப்பற்றக்கை மாற்ற சுதந்திரம் முடியாது. தண்டஞ் செப்பது, ஒரு

வகை கண்ணிலைப்படுத்தும் கொங்காகவே. தண்டஞ்சால் அவ்விதங்கிடப்பெற்று தீயங்கொடுவில், தண்டஞ் செப்பதினால் பயன்தான் என்ன? பயனில் காரியத்தைச் செப்பவர்கள் பைத்திபகு கொண்டவரோ.

இன்னுப், உலகத்திலுள்ள சகலவுமிருக்கும் மிரக்கும் பொழுது, தங்களுக்கிடப்பாயுள்ள சவுதினைத்தூண் பிரக்கின்றன. அக்குணம் பிராவிள்ளில் மாத்திரமாய்கிற, தாவாங்கலி ஜூங் காலைப்படுகின்றது. மிகவும்பாரப் காங்கள் தீண்டுக்கொடுக்கு வரைக்கு கிளி முதலீப் பட்சிகள், தருணம் வரய்க்கும்பொழுது, தங்கள் கண்ணட கீட்டுப் பறந்து விடுகின்றன. அய்வித குணம் மதுஷர்களில்லை பென்று சொல்கின்றார்? சொல்ல முடியாது. சுவானினங்கைத் தடுக்க முயல்வதினுடைன் உலகத். தீண்ட பொர, சண்டை வாத முகவியன் உண்டால்லன. காம உலகத்திலே ஒர்றமை யுள்ளவர்களைப் பொழு விருப்பில்லை, மற்றவர்களுடைய கவுதினத்திற் நீண்டப்படாத மாண்தராசன், தனது சாயாதீஷ்ததில்லை சட்ட சட்ட விரோதமா? ஆகையால் பட்சபாத மில்லா தவர்கள் மாண்தராசன்குற்றவானி பென்று சொல்லமுட்டார்கள்.

இன்னும் சட்டங்கள் தேசுத்தக்கும் காலத்தக்கும் ஏற்ற கவுகளைக் கண்டாக்கப்படுகின்றன. அதுவுமன்ற அவ்வச்சாதி யார் அடைந்த தேர்மகிக்கும் அறிவுக்கும் காசிரிக்குத்தாக்கும் தகுத்தனவாகிறுக்கும்.

மேலும் தண்டம் ஆட்டங்குக்குத் தகுந்ததாய்க் கெப்பய் படும் காரியத்தைச் சுற்றுப்பறிக்கவன் ஒரு குற்றந்தைச் செப்பதால், அவனதுக் கண்டைய விதிக்கப்படுவான். தெரிபாமர் செப்பதவன் குற்றந்த தண்டைய விதிக்கப்படுவான்.

நான் முற்கூறிய நியாயம்களில்லை, செங்குமாறன் மாண்தராசனில் பிராது கொண்டுவர்த்தே வாறு. தவறாக கொள்ளாத, நீதிபதியவர்கள், தண்டஞ்செப்பப்புகின், அவருடைய நிலைக்கேற்பத், தண்டஞ் செப்பது நீதியும் தர்மமூர்க்கும். ஆகையால் நீதிபதி யவர்கள் தீர்க்காலோசனீ செய்து கீழ்க்கண்டபடி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பிரதிவாதியின் சியாயவாதி மனைப்பிட்டன், பேசி' முடிந்த வுடன்வாதியின் சியாயவாதி சுபுத்தி பெண்பவர் எழுஷ்டு பின் வருமாறு தன் பேச்சை பாரம்பித்தார்.'

"பிரதிவாதியின் நியாயவாதி யார்கள் பேசிபவைகளை யுற்ற சேர்க்கில், ஆகை வியப்பினும் வியப்பை விளைக்கின்றன. அவர் ஒருவர் இபற்றக்கு ஏற்க ஈடத்தல்சட்டத்தக்கு ஒத்த தென்றும் மிருக ஈடத்தல்சட்ட விரோத மென்றும் சொல்வதை பொருவரும் மறுக்கார். ஆனால் அவர் அறிவு குறைந்த பிராணிசீராயும் ஆற்றிவுன் மதுவாயாயும்சமயக்கிப்பேசியது தவற. மிருகங்களிலும் பார்க்க விசீசவுமாக பகுத்தறிவு என்னும் ஓரிசை மதுவான் உடைத்தாமிருக்கின்றன. ஆகையால் மதுவான் மிருகங்களைப் போலை ஈடப்பது தவற, அது தண்டத் தாங்கு முடிப்பட்டது.

இதற்கும் மதுவான் தன் பழக்கங்களை நெடுங்களமாக, அப்பியாசித்து வந்தால், முகை காலாடித்ததில் இபற்றக்காரன். அந்த நூதன வியற்றக்கிழ்ப்பாடுடப்பது சட்டமிரோதமல்லவென்று யார் சொல்வார். அதை இபற்றக் கென்று, விசாரும் பைத்தியகாரரும் சொல்வார்களே யன்றி மற்றவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள்.

உயிர்கள் கவாதிவத்தோடு மிறப்பது உண்மை. ஆனால் ஒருவன் தன்னபங்கருதி, இன்னெருவனுக்குத் தீவை விளைப்பது, தர்மமாகுமா? 'தீபாகுமா?' தன்னுயிர் போல மன்றுயிரையும் என்னாகவன் மறுஷனு? மிருகமா? தன்றுயிர் போல மன்றுலிகர பெண்ணுக்குத்துடைய கவாதினத்தை அவனிட மிருகத் தீபியபெண்றுதல் தர்மமும் தீயுமாகும். அப்படிப் பட்டவனித் தண்டக்குள்ளாக்கினால், அவனது செயற்கையால் யால் யந்த இபற்றக்கும் அவனது தூபேட்சையாலாய் சுவாதிச்சமூக் கெட்டு உள்ளபடியான இபற்றக்கும் சுவாதிவமூம் கஞ்சியிருக்கும்.

ஒருவன் தாவிஷ்டப்படு மெற்றறையும் மிருகங்களைப் போலச் செப்பது தற்கு ஒருவன் தான் செய்பப் போவது, தகுங்கதோ தகாததோ வென்ற தன் பகுங்கற்வால் விசாரித் தற்ப யேன்டே. அதன்பின்பே அதைச் செய்யவேண்டும்.

பிரதிவாதி வாதிக்குச் சமமான கல்வி கேள்விகளையுடைய வர், விவேகமூள்ளவர் அவர் தனது விவரங்களைகிய புலகாக்கள் வசூப்பட்டு அவர்கள் என்னப்படி கடக்கின்றார். அவர் தன் சுப்புத்தியின்படி கடக்கின்றார். ஆகையால், அவரைத் தண்டக்குள்ளாக்குவது அரசரின் உடைமை. இதனால் அவர் நல்வரி ப்பட்டு இகத்தில் மாத்திரமால்ல பரத்திறும் நன்மை படைவர். வாதியாகிய அவரது சொத்தாக் கித்தகுமாரன் அதை சேர்க்கிபே இப்பிராதைக் கொண்டுவர்த்தவர்.'

இதன்தேவீதிபதிபவர்கள்பின்வருமாறு தனது நினைவையை எழுத வாசித்தார்.

'வாதியின் பிராதை பிரதிவாதி ஒப்புக் கொண்டுகையால் சாட்சிக்காரராய்வழுத்து விசாரணை செய்யவேண்டும் அவசியம் கேள்வில்லை. வாதி பிரதிவாதிகளின் சியாயவாதிகள் தங்கள் ஈட்கிக்கு ஊருக்கமரன் உண்மைகளை பெடுத்து விரிவாய்ப்பேசி கிருக்கின்றார்கள். இருவரும் சொல்லியவை அவரும் நலைக்குத் தகுங்கலை, மனிதரில்லுவதையான குணமுள்ள வர்களிருக்கின்றார்கள். மஹாக்ருணத்தோடு கடவாது மிருக குணத்தோடு கடப்பவன் தண்டுக்கப்படுவது நீதி. அதைச் செய்வது அரசின் உடைமை.

வாதியும் பிரதிவாதியும் உடன்பிறந்தவர்கள், ஆயினும் இயல்விற் சுற்றே பேதப்பட்டவர்கள், வாதிக்கியாயங்களுக்கு கட்டுப்பட்டவர், பிரதிவாதி சிர்சில் வேலோக்கில் வழிதப்பி உடப்பதூண்டு. தன் இனிமேல் அரசகட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு உடப்பதாக வாக்கவித்திருக்கின்றார்.

ஒருவர் நான் பழகிப் பழக்கத்தை கஷ்டப்பட்டும் விட்டு விடுதலை வீரமூடுக்கமுமாம். ஆகையால் மானதாசக்கந்துவேவளான் சொல்வதின்படி உடவாது உண்மையன் கித்தகுமாரன் சொற்படி உடப்பதே ஸ்விது. அப்படி உடத்து வர்தால் தனது சொத்தாணைச் சங்கீதாஸப்படுத்துவது மல்லாமல் அழியாப்புத் தூருயும் படைத்துக் கொள்வார்.

இருவருக்கும் உரிமையான உடைமைகள் பிரிக்கப்படத் தக்கவேள்ள. இருவரும் அவைகளை ஒற்றுமையாய் ஆண்டு

அறுபக்கங்களும். அவ்விதது செப்பு வந்தால் நல்ல பயணம் மடைவார்கள். இருவருக்கும் உரிமையர்கள் பத்துப் பக்கங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை வசப்படுத்தி பாரபாதித்து வந்தால் அவைகள் இவர்களுக்கு நல்ல பயணக் கொடுக்கும். அதை களை அவைகள் விண்டத்தபடி விட்டால் அவைகள் ஒருவருக்கும் உபயோகப்படமாட்டா. சில வேளைகளில் நீண்மகனையும் விண்க்கும்.

இவர்களுக்குரிமையான ஏவலானார்கள் இருவருக்கும் பொறுவானவர்கள். என்றாலும் அவர்கள் மானதாசனுக்குச் சார்புள்ளவர்களா யிருக்கின்றார்கள் என்னவில், அவர் அவர் வன் அவர்களென்னப்படி நடக்க விடுகின்றவர். அவர்களைத் தடுத்து எல்லாம் விடும் சித்தகுமாரனை வயர்கள் வெறுக்கின்றார்கள்.

இந்த பிராபங்களினால் எனிருவருக்கும் கொல்லுதாலும்:-

நிங்களிருவரும் ஒற்றுமையாய் வரப்பதனவேண்டும். மானதாசன் சித்தகுமாரனுடைய விருப்பத்தின்படி நடக்கத் தவற ஆறும் அவைராமன் வித்து கன்விலைக்குக்கொண்டுவருகின்றன. இவ்விதம் செய்துவழநுவதை விட்டுத் தவறினால் இருவருக்கும் பிரிய வழும் கேட்டும். மானதாசன் சித்தகுமாரனுடைய எண்ணப்படி எட்காது விடின். சித்தகுமாரனைப் பிரித்து இருவருக்கு முடிமையான உடைமைகளை மானதாசனுக்கே விட்டு, சித்தகுமாரனை என்றுடன் வைத்துக்கொள்ளுவேன். அங்கிலைக்கால் மானதாசன் வாழ்வதறிது. அவரை உலகத்தவர்கள் வைத்தியம் பிடித்தவரே நாட்காலியர்கள் இப்பொழுது சார்புள்ளவர்களையிருக்கும் ஏவலானர்களும் அவர்களைக்கிட்டுகிடுவார்கள். அங்கிலைக்குவர மானதாசனுக்கு விருப்பம் வராது. சித்தகுமாரனும் தங்கப்படுவார். ஆகையால் இந்து தொடக்கம் உயிர்க்கட்டும்பூல் ஒத்து யாழும்படி அஞ்சுங்கின்றேன்.

இங்கிடங் இப்பைச் செய்து இருவராயும் விட்டுக்கிறுப்பினால். மானதாசனின் மனதில் தீபதியவர்களின் புத்திகள் நன்றாய் பதித்து விட்டன. தான் இவிமேல் தன்மைமேபோன போக்கிப்படி நடப்பதில்லை யென்று விட்டப் பண்ணிக்கொண்-

டார். உடனே அவருக்கு மன ஆற்றலும், சந்தோஷமும் உண்டாலேன். சித்தகுமாரன் தனது சௌகாதான் நல்லப்பிழில் நடக்க கிருபை செய்யும்படி கடவுளை, அல்லும் பகலும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு வந்தார்.

கூ-ம் அந்தியாயம்.

மேற்கூறிய சம்பவத்தின் மீண், மானதாசன், ஒழுங்காக நடக்கத் தொடக்கினார். சித்தகுமாரன் அனாலில்லாத சந்தோஷமடைந்து, தங்கள் கோகத்துக்கு வருகிறவர்களோடு, மனக் கிழேசமிழறி, வார்த்தையாடுவார். ஒருஞ்சாட்சாயுங்காலம், காமாநாதன், சித்தகுமாரனை கோக்கி, நெடுங்கணக்கிலுள்ள எழுத்துக்களின் உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லும்படி கேட்டார். சித்தகுமாரன் ஆரம்பத்தில் அகரத்தைப் பற்றிச் சொல்லத் தொடக்கினார்.

கி. இப்பூவிலகிலுள்ள சகல சீவராசிகளும், பிறக்கவுடன் அங்காத்தலைச் செப்கின்றன. (அங்காத்தல் = “அ” என்று சொல்லுதல், “அ” என்று வாயைத்திற்கிறதல்). “அ” என்றும் சத்தம் உயிருள்ள மனிதருக்கும் ஏனைய பிரானிகளுக்கும் இயல்பாயுள்ள சத்தம். பிறந்தவடன் இயல்பாய் “அ” என்ற சத்தம் உண்டாகின்றபடியால், நெடுங்கணக்கிலுள்ள எழுத்துக்களுக்கு முதலாயுள்ள எழுத்துக்கு “அ” என்ற ஒலி கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது

கா. அந்த ஒலி “அ” என ஏன் எழுதப்படுகின்றது?

கி. “அ” என்றும் ஒலி, காரியம். காரியத்துக்கு, காரணமிருக்கவேண்டும் என்பது தர்க்கநால் முடிபல்லவா?

கா. ஆம்.

கி. சீவர்கள், உயிருடன் இருப்பதற்கு, சுவாசம் இன்றியமையாதது. இச்சுவாசம், மூலாதாத்தினின்ற புறப்பட்டு, பிரமாந்திரம் வரைக்கும் போய், அதினின்றும் திரும்பி காசிவழி யைப் பெளியேபோகின்றது. அந்தச் சுவாசமே அகராலுளிக்குக் காரணமானது.

கா. அதற்கும் அகரத்தின் வடிவுக்கும் சம்பந்தமென்ன?

சி. சொல்லுகின்றேன். பொறுப்பாயும் வனபாயும் கேளும். அச்சவாசம் கத்திரிக்கோல் போல மாறி தடும். அது ஒரு முறை நடி மீணும்பொன்றையைக் கிறினுல், “அ” என்ற எழுத்தைப்போல் வரும். ஆகையினுடேதான், காரியமாகிய “அ” என்ற ஒலி காரணமாகிய கவாசத்தின் வடிவாக எழுதப்படுகின்றது.

கா. அப்படியானால் ஒலி முந்தியதோ? எழுத்த முந்தியதோ?

கி. ஸீர் கேட்டுக் கேள்வி, கொட்டை முந்தியதோ, மரம் முந்தியதோ, எனத் தர்க்க நூலானதோத் த ஆகங்கிப்பதை நிக்கும்.

கா. எப்படியும் விடைதா வேண்டியது தானே.

சி. தங்க நூலாருடைய ஆசங்கையையும் முடியப்படும் நானின்கு கூறவில்லை. அவைகளை நிர்வாசித்துப்பார்த்துக் கொள்ளும்.

கா. உம் முடைய விடையைக் கூறும்.

சி. அதற்கு விடையில்லாமல் இருக்கவில்லை. ஆனால் அதற்குத் தற்குந்த விடையளிக்க ஆரம்பித்தால், இலகுவில் முடியாத நிரும் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்ள மாட்டார். (metaphysics) தத்துவ சாஸ்திர ஆராய்ச்சி யுள்ளவர்களுக்குத்தான் அது கண்ணுப் பாதையும். ஆகையால் சுருக்கமாய் முடிகின்றேன்.

கா. ஸீர் சொல்வது மூன்றாவது எட்டாதாரி?

சி. பூதபெளத்தை, சாயன் சால்திரங்களில் பரிட்சை செய்து பார்க்க வேண்டியவைகளை, அப்படிச் செய்யாது, சாதாரண மரக்காசித்துப் பார்த்தால், பூண்மாப் விளங்குமா? விளங்காது, மனதிற்படியவும் மாட்டாது. அது போலவே கானிப் பொழுது சொல்லுகின்ற உண்மைகளையும் அதுபவத்தில் கண்டறிய வேண்டும். அங்கேல், நன்றாய் விளங்காது. மலைவும் வரும்.

கா. குறும் குடியவரையில் மூளையிற் செலுத்திப் பார்ப்போம்.

சி. ஒருவனுடைய தேவத்தில், தொன்றுவது அத்துவங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை இறுதியிலிருங்கு ஒவ்வொன்றும் ஆராய்ந்து, பிபதிகளைதுகட்டியாப் பெற எஞ்சி மிருக்கின்றது என்றுபார்த்துவேண்டும். அதை அதுபவத்தின் நூல்லோன்

இங்ப் பார்த்துவா வேண்டும். அவ்விதம் பார்த்து, அதுபவத்திற் கண்டவர்களுக்கே, ஒவ்வொன்றும் உற்பத்தி விளங்கும். ஆகையால் அவைகளை ஒவ்வொன்றும் இவ்விடங்களிலே வருது கிலவற்றை மாத்திரம் சொல்லுகின்றேன்.

கா. எவ்விதமாயும் சொல்லி முடியும்.

சி. மிக்குநாதமே உலக உற்பத்திக்கு மூலகாரணமாயுள்ளது. ஸாதம், சத்தம்; ஒலி, சத்தமே உலக உற்பத்திக்குக்காரணமாயிருந்தால், அது சுபாவமாய் எதிரும் காணப்படும். அக்கினி யும்குமென்றாலிருந்து ஒன்றுமிக்கப்படமாட்டா. அக்கினி எப்பொழுது இருக்கின்றதோ, அப்பொழுது குடும் இருக்கின்றது. ஒன்றில்லாத விடத்தில், மற்றதும் இராது. அதாவது குணமுக்குணியும், பிரிக்கப்படமாட்டா. அதுபோலவே விக்கு காதமும் பிரிக்கப்படமாட்டா. அப்படிப்பட்டனவுகளில் எதுமுந்தியது எது பிர்திபது என்று சொல்வது இயலாத காரியம். இரண்டும் ஏக்காலத்தில் உள்ளன.

கா. அது சிற்க, மற்றைய எழுத்துக்களின் உற்பத்தி என்ன?

சி. தொ வரியிலுள்ள மற்றைப் பொழுதுக்கள் அகாத்தின்விகாரமேயன்றி வேறொன எழுத்துக்களால்ல. இருக்கும் அவைகளை இலகுவில் அறிக்கொள்ளும்படி அவ்விகாரங்களுக்கு, வேறு வேறு ஒலியும் வடிவும் கொடுப்பட்டிருக்கின்றன. கெய்வத் தன்மை பொருங்கிய திருவள்ளுவகாசனார் செய்தருளிய “ஆகரமுதலையுத்தெல்லாம், ஆதிபகவன் முதற்றோயலது” என்னும் முகற்குறைப்பாவக்குசரியான அர்த்தம், அறிக்கவர்களுக்கு இது கண்ணுப்பு புலப்படும். அக்குறைப்பாவக்குப் பலரும்பலவிதமான அத்தசத்தைக் கூறுகின்றனர். தத்துவ சாத்திரத்தில் அதுபவானார்ச்சி யுள்ளவர்களுக்கே, அதின் அர்த்தம் தெளிவாய் விளங்கும்.

கா. மெப்பெழுக்கதப்பற்றி என்ன சொல்லுகின்றீர்.

சி. சில ஒலியில் செயற்கை விசாரம் உண்டு. அச்செயற்கைமேல் வாய், கீழ்வாய், தனிகா, அடிகா, தொன்டை, மேலுதி, கீழுதி, மேல்வாய்ப்பல்லு, கீழ்வாய்ப்பல்லு, காசிமுதலியவைகளால் தனித்தும் இரண்டு முதலியவைகள் சேர்ந்தும் உண்

டாக்கப் படுகின்றது. அவ்விதமாய்வறபடும் விகாரங்கள் பதினெட்டு வகைப்படும். அப்பதினெட்டுச் செபற்றக் கிராரங்களும் பதினெட்டு மெப்பெழூர்த்துக்களாயின. உயிர்மெப்பெழூத்துக்களைப் பற்றி இலக்கண நூலாசிரியர் விரிவாய்க்கறிமிருப்பதால் அவைகளைப்பற்றி நான் கூறவேண்டிய அவசியமின்று.

ஆணவாராதலும், கரமாகாதலும் சித்தகுமாராலுடையசெபற்கைவாசனையால், ஒருவிதமான எண்ணம்பையும் அடையல்லை. அவர்களுக்கு இயற்கை வரசனையே எப்பொழுதும் மேற்கொள்ளும். அவர்களை நல்வழிப்படுத்த வேண்டுமெனக் கிந்தகுமாரன் ஆவல் கொண்டிருந்தார். அப்படிப்பட்ட தருணம் எப்பொழுது வாய்க்கும் என்பதே அவருடைய மனதற் குடிசொண்டிருந்தது.

ஆணவாராதன் கரமாகாதன் என்பவர்களுடைய அசங்காரமாவது உலகவிச்சைகளாவது குறைபளில்லை. இவைகளால் தாங்கள் கிணத்தவைகளை அடையாது அப்ஜேபம் அடையுங்காலத்திற்குன், இவர்களுக்கு அவைகளின் பலன் விளக்கும் அப்பொழுது, அவர்கள், இவைகளையுடைய எவ்வளவு முயற்சி எடுத்தார்களோ, அவ்வளவு முயற்சியை எடுத்து, நல்வழியில் ஏடுப்பார்கள்.

கா-ம் அந்தியாயம்.

மூன் அத்தியாயத்தில், கொல்லப்பட்டவைகள் நடந்து வருங்காலத்தில், குக்மன் என்றும் அரசன், நன்து ஆண்க்குப்பட்ட சிற்றாசர்கள், தங்கள் பிரசாசகளை மிகக் கொடுமையாய் ஆண்டு, அவர்களுக்குத் துண்பு செப்பின்றுக்கொண்டு கேள்விப்பட்டு, விவேக காதனை அழைத்து, அவருடன் ஆலோசனை செய்தான். அவர், மேசித்து, “அவ்லூக்கார்களுக்குத் திச்கு விசயஞ் செய்து, எதிர்ப்பவர்களுடன் புத்தம் செய்து, அவர்களைவன்று, அவர்களை எக்கள் வரப்படுத்தி, மறுபடி ஒழுங்காக நடக்கவும், நீதியாப் அவர்கள் தேசங்களை அவரவரே ஆளும், வைத்தத்திரும்புவதே புத்தி” என்று சொன்னார்.

குக்மன், அங்கைம் செய்வதே, யுக்தியென்ற எண்டு,

விவேகாதன் கூட்டுப்படி, பிரசைகளைவரும் செய்வேண்டுமென, அவர்களுக்கு ஆஞ்ஞாபித்தான்.

உடனே, விவேகாதன், நன்து கட்சியாரை, அழைத்து அவர்களுக்குச் செல்லும்போது அஞ்ஞாபித்தான். அவர்கள், அதைப் பிரசைக்குட்டு அறநித்தார்கள். சனங்கள், விவேகநாதனுக்குச் சார்பான், ஒருக்கியும், எதிரான இன்னேருகட்சியுமாக, இருக்கட்சியார்கள். சந்தூர்யமுள்ளவர்கள், விவேகநாதனுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தார்கள். துர்க்குண முள்ளவர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தார்கள்.

சித்தகுமாரன், மாணதாரசன் முதலியவர்கள், விவேகநாதன் கட்சியைச் சேர்ந்தார்கள். ஆணத்தாசி, காமாநாதன் ஆணவாராதன் முதலியவர்கள் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தார்கள்.

சித்தகுமாராலும், மாணதாரசனும், விவேகாதன் கட்சியைச் சேர்ந்த பொழுது, அவர்களுடைய ஏவலளார்சனாகிய புலங்கள்கள், அவர்களைப்படி, எதிர்க்கட்சியாரை, அடையாத்தனித்த பொழுது, அவர்கள், அவைகளை அடக்கி, தண்டம் செய்து, தனை பூட்டினார்கள். இனிமேல் தாங்கள் எச்மானங்களை மீறி, நடக்க மாட்டோ மென்று, அவர்களுக்கு வாக்குப் பண்ணியின், அவர்கள் மெய்காப்பாளாக வியபிக்கப்பட்டார்கள்.

விவேகாதன் இவர்களையும் மூலப்படைபையும் அழைத்துக் கொண்டு அருந்தன் தேசத்துக்குப் போனார். அவன் இவரைக் கண்டவுடன் வாவேற்ற, தக்க உபசாரஞ் செய்து, செப்பவேண்டியதற்கு ஆஞ்ஞாபிக்கும்படி யாசித்து விழருவ். அவனை அவர் படைக்கோடு தனக்குப்பின்வரும்படி கட்டின செய்து, சுவாதிட்டருடைய தேசத்தை யடைந்தார். அங்கே அவ்லூர் அரசன் கமலாநாதன், அவரையடைந்து சரங்குக்கி அவர்கள் கவாதிட்டர்களுக்குச் சேனைப்பதைக்கி அவனையுக் கட்டிக்கொண்டு மலிபூரகநியை அடைந்தார். அங்கேக்கு இருபக்கத்திலும் என்ன வையானும் சிற்றாசன் அபைதான் அவரிடம் வந்து அவருக்கு வேண்டிய உபகாணக்களைக் கொடுத்தான்.

இவை இன்னனம் நிசழு, ஆணவாதலும் காமராதலும் தீதகம் தோற்களை படைந்து அத்தெசத்தவர்களுடன் விவேக நாதனை எதிர்த்து யுத்தம் செய்வதற்கு வெண்டிய ஒழுங்கு களைச் செப்துர்கள். ஆஸத்தாசி கந்தோட்டடைபைத் தனது யாசஸ்தானமாக்கிக்கொண்டு தனது பரிவாரங்களைக் காலறப்படையாக்கி அக்கோட்டடையை அரண்படுத்தினார்.

விவேகநாதன் மணிபூரா நிதிக்கருவில் பாசுறை இயற்றுகின்றது, அதிலிருந்து கொண்டு எதிரிகளுக்கு அறிவித்தார். அவர்களும் போருக்காரம்பித்தார்களேயன்றிப் பின்வாங்க வில்லை. காம்புத்தரசன் புத்திஸ்தானும் அவன் படைகளும், காரபுத்தரசன் அதங்காராதலும் அவன்படைகளும், தன் கன் தேசங்களை விட்டிப் புறப்பட்டு விவேகநாதனையும், அவர்களுடைய படைகளையும், எதிர்த்து யுந்தம் செப்பியபடி, ஏன் பேரிக்கையுடன் வந்தார்கள்.

உடனே விவேகநாதன் தன்படைகளை சட்டோனை விழுகமாய் அளிவிக்குத்து முன்னவியிலுள்ள முக்கோணத்தில், வலப்பக்கத்தில் சமைக்காதனையும், அவன் படைகளையும், இடப்பக்கத்தில் அனுகாதனையும், அவன் சேரினகளையும், நடுகில் அபேதகாதனையும், அவன் கேளைகளையும், சிறுத்திப் பின்னவியிலுள்ள முக்கோணத்தில், வலப்பக்கத்தில் சித்தகுமாரலும், இடப்பக்கத்தில் மானதாரசலும், மத்தியில் காலும், நின்று, மூலப்படைகளை மூன்றாகப் பிரித்து, மூன்றிடத்தும் நிறத்துறை.

அதன்பின் விவேகநாதன் இடப்பக்கொடியுயர்த்தி, குன்னாகோந்தி, நாதப்பறையைத்து, வெள்ளோக்குடை பிடித்து, திருக்கிறதுக் கவசமிட்டு, தன்னிலும், தருமம் நீதி முதலிய சற்குணங்களிலும் விசுவாசமுள்ளவர்கள் தன்னைச் சூழ, எதிரிகள் வரவைப்பார்த்து நின்றார். (மாணிக்கவாசகக்ஷாமிகள் பாடிய திருப்படைப்பழுச்சிகைப்ப பார்க்குத்).

எதிரிகள் சுதார்க்கோணவிழுகமாய் நின்று, மூன்னவியின் வலப்புறத்தில் ஆணவாதலும், இடப்புறத்தில், காமராதலும், பின்னவியின் வலப்பக்கத்தில், புக்காரதலும், இடப்பக்கத்தில் அதங்காராதலும் நின்றார்கள். ஆஸத்தாசி முழுப்ப

நடக்கும் சேனூராயகமாயிருந்தான். வெளக்கத்தில் அழுக்கி தேஷபே ஆக்மா போகமீ முத்தியென உலகவிச்சைகளை அறுபசிப்பதே, தாங்கள் பிறந்ததின் நோக்கமேவென்னால், அவைகளை அறுபசிப்பதில் தங்கள் செயியதை, கழிப்பவர்களே எதிரிகளுக்குப் படைத்துனையாயினர்.

விவேகநாதன் குதிரையிலிருந்தபடியே, வேண்டிய குடிச்சிகளையும், உபாயக்களையும், போரை கடத்த வேண்டிய முறைகளையும், தன்றுகூடப் பேனுபதீகளுக்கு, சொல்லிக் கொண்டு முழுப்படையையும் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு உலாவினால். ஆஸத்தாசியாவள், கண்சாஸ்தங்களாலும், சைக்ககளாலும் நூல் பேச்சத் திறமைபாறலும் தன் படை விரங்களை வைக்கப்படுத்திக் கொண்டு, படைகளைச் சுற்றி உலாவினால். அவர்கள் வீராவேஷதநூடன் புத்தம் புரிந்தார்கள்.

இருபக்கமும் கடும் பேர் புரிந்தன. விவேகநாதனின் சேனூபதீகள் மனந்தளவாது, மிக ஊக்கமாய் இடசாரி வலசாரிகளையும் சுற்றித் திரிந்தார்கள். எதிரிகள் பக்கத்துச் சேனூபதீகள் மிகவும் சிங்கது, அஞ்சா கெஞ்சராய் சிங்க யுத்தம் புரிந்தார்கள். பகலும் இரவும் இவ்வித யுத்தம் நடந்தும், ஒரு பங்கத்துப்படையும் பின்னிடவுமில்லை. கடைக்கலமில்லை. பார்த்தவர்கள் பேர் எவ்விதம் முடியுமென்று சொல்ல இயலாமலிருந்தது.

விவேகநாதன் பக்கத்துச் சேனூபிரகும் படைகளும், போறுமை யுள்ளவர்களையும், சாந்தமுள்ளவர்களையும், மனதீர் சலைம் சுற்று மில்லாது, எதுவும் கிணிச்சிடாக நடக்கும் என்றும் என்ன மூள்ளவர்களையும், கிணிப்போகம் முடித்தால் தேக்கம் ஒரு திரைப்போதளவாயிலும், இவ்வுலகில் சிற்சாது, என்றும் திடமுள்ளவர்களையும், நின்று யுத்தம் புரிந்தமையால், அவர்களுக்கு கோம் போன்றும் தெரியவில்லை. பசி தாங்ம் தோன்றவில்லை. தேக இளைப்பு வரவில்லை. ஆகவே ஆரம்பத்தில், நின்ற விதமாய் நின்றார்கள்.

ஆஸத்தாசி சுடக்கிய சேனூபிரகும், படைகளும், கோபாலுள்ளவர்களையும், அகங்கார மூள்ளவர்களையும், இன்றும்

தங்களுக்குச் சூபம்வரவில்லை என்றும் மனச்சலன முள்ளவர்களாயும், எல்லாம் தங்களால் முடியும் என்னும் எண்ணத் துடன் நின்ற யுத்தம் புரிந்தவர்களானபடியால், தேசபலக்குன்றி, மனமறுத்த, பசி, தரக்கொண்டு, தங்கள் தேக்ககளைக் காப்பாற்றுதல், தங்கள் கடவெனன்றென்னி, புறக்காட்டி ஓடினார்கள். வெறியிருக்கின்து விழுந்தவர்களை, அவர்கள் கதிக்குவிட்டு, மீதிபானவர்கள், நடிக், கற்கோட்டையிலுள் புகுந்தார்கள்.

கற்கோட்டையோ மிகவும் பெலமானது. ஒரு விதமாயும் உடைக்கத்தக்கதல்ல. விவேகாரதஜுடைய சேஞ்சீரர்களும் படைகளும் அதைத் தங்க்க, பல்கள் முயன்றும், வாய்க்கவில்லை. எவ்வித கருசிகளும் அதன்மேற்பட்டு கூர்மழுங்களைவகனே யன்றி, அதை அனுவேதும் சேதப்படுத்தவில்லை. அதைச் சோதனை செப்பும் படி சித்தகுமாரன் மிகவும் கிட்டப்பொய்ப் பார்த்தார். அவர்கள் என்னியிருந்தபடி அது கற்கோட்டையல்ல. அது கழிமண்கோட்டை. ஆகவே, அது அவ்வளவு நாலும் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டும் உடைக்கப்பட முடியாமலிருந்தது. விவேகாரதன் இதைக்கேள்வியற்ற மனிபூரகத்தின் நீலர மொண்டு, அக்கோட்டையின் மேல் ஈற்றும் படி கட்டளை செப்தார். உடனே படைகள் அங்கைம் செப்யவே, கோட்டை மண்ணூடி மண்ணுப்போனது. உள்ளே ஒளித்திருந்தவர்கள், வெளியே வந்து மறுபடி போர்ப்பிய ஆரம்பித்தார்கள். அங்கேரம், சுவரமியார், அங்கே தோன்றிச் சித்தகுமாரனித் தன்றுடன் அனுமத்துச் சென்று, காமாரதனையும் ஆணவாரதனையும் கண்டு. அவர்கள் மூலமாய், ஏனையசேஞ்சீரர்களையும் சுந்தித்தார். அப்பொழுது அவர் அவர்களை கோக்கி “நீங்கள் யுத்தம் செப்து மான்வது நிச்சயம். வீறாய் உங்கள் உயிரை இழுங்காரிக்கன். சமாதானமாய்ப் போவட்ட புத்தி” என்று சொல்லி அவர்களைத்தனவசப்படுத்தி, அவர்களைத் தன்றுடன் கட்டிக் கொண்டு, விவேகாரதனிடம் சென்றார். விவேகாரதன் காலிற்றைாழுடியு, அவர்களைக் காவலில் வைக்கும்படி யோசித்தார். அப்பொழுது சுவரமியார் அவரை கோக்கி “இனிமேல் இவர்கள் துஷடத்தனமாய்க்கடக்க

மாட்டார்கள். ஒழுங்காக நடப்பதாக வாக்குப்பண் ஹுகிங்ரூர்கள். அவர்களைக்கொண்டு அவ்விதம் செய்கிப்பதுவனது கடன் என்ற சொல்லி, அவருடைய உத்தரவைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர்களுடன் அவ்விடம் விட்டுப் போனார். யுத்தம் முடிந்ததும் எல்லோரும் தங்கள்தக்கள் தேசங்களுக்குப் போனார்கள்.

ஆணவாரதனும் காமாரதஜும் பிரம்பிக்குப் போப், முன் போல, சித்தகுமாரனுடன் சங்கேதாஷமாய்க் கொண்டாடிவந்தார்கள். யுத்தத்தின்பின், ஆணவாரதன், காமாரதன், சித்தகுமாரன், மானதாராசன் என்றும் நால்வரும் சகோதரர்கள் போல் மீகவும் ஒற்றுமையா யிருந்தார்கள். யுத்தம் சுற்சனாருங்கு அவர்களின் கன்மைக்காய் பிரதிபலனையும், தூங்கானாருங்கு அவர்களின் நீணமயின் பயனாக, அவமானத்தையும் கொடுத்தது.

குறு-ம் அத்தியாயம்.

ஆணவாரதனும் காமாரதஜும் யுத்தத்தில் தாங்களைடுத்த அபஜெயத்தைப்பற்றி மிகவும் துக்கப்பாட்டு அதன் காரணத்தை அறிய விரும்பினார்கள். அவர்களுடைய மனதில், அது தட்டுப் படவில்லை. அவர்கள் சுவாதசமாயிருங்கு காலங்களில் பின்வருமாறு யோசித்தார்கள்:—

“எங்கள் கட்சியார் மிகவும் கேசபலமுள்ளவர்கள். அகங்காரமுள்ளவர்கள். அபிமான முள்ளவர்கள். புகழ் கிர்த்தி முதலியவைகளில் ஆசையுள்ளவர்கள். எதிர்க்கட்சியாரோ எங்களைப்போன்றதேகபலமுள்ளவர்களால்ல. அபிமானமில்லாத வர்கள். போரில் ஜெப அபஜெயக்களைப் பற்றிப் பறுவாய் பண்ணுதவர்கள். இருந்தும் எங்கள் படைகள் அவர்களுக்கு முன் விரிச் சியலாது புறங்காட்டி ஓடியது மிகவும் வியக்கந்பாலது. நாங்கள் இவ்விதமான அபஜெயம் அடைவோம் என ஒரு காலமும் காத்திருக்கவில்லை. இவ்விதம் சம்பவித்ததற்கு வியாயமில்லாமல் போகாது. அந்த வியாயம் எங்களுக்குப் புலப்படவில்லை.

ஒருவரும் தகர்க்க முடியாத கோட்டையைநூறு கணத்தில் நாசமாக்கி விட்டார்களே. எவராறும், எவ்வித கருவியாறும்,

தக்கப்படக்கூடாத கேட்டையை ஒரு கணத்தில் சொல்கின்றனர்கள். நாங்கள் அடைந்த அவசரங்களுக்கு அளவு செலவில் முடியாது. ஆகா! எங்கள் கொரவம் என்று மிருக கிணறுத். இதன்மேல் நாங்கள் இருந்தாலென்ன? இரந்தாலென்ன? இனிமேல் யாவர் எங்களை மதிக்கப் போகின்றார்கள்? நாங்கள் சுற்றுக்கல்வியால் ஈரம்ஒருபால்யம் யுமையவில்லை” என்று இவ்விதமாக பலநாட்களாகயோசித்தும்தவர்களுக்குக்காரணம் புலப்படவில்லை. சுற்றில் சுவாமியரைக் கேட்டறிவதே நகுதி மென்று கிணத்து அவரிடங் கேட்டார்கள்.

கு. சீம்கள் இதுகாறும் இவ்வித எண்ணத்தைக் கொல்ள வில்லை. இப்பொழுதுதான் உங்களுக்கு நல்ல புத்து உதய மாயிற்று. அதைக்காண எனக்கு மிகவும் சுங்கோடும் உண்டாகின்றது. பிராணிகளுள், அதிகப்பெல்லுள்ளவைகளுமுண்டு. கொரோமானவைகளும் முண்டு. சார்த்தமானவைகளும் முண்டு. “ஆஹிரம்பேர் சேர்ந்தும், ஒரு யானையை அனசக்குமுடியாது” என்னும்பழுமொழியைச் சொல்லக் கேட்டிருப்பிரகன். அப்படிப்பட்ட யானை ஒரு மறுஷ்டலுக்கமைந்து அவனிடும் கட்டளைப்படி நடக்கின்றதைக் காணவில்லையால் சிங்கத்தின் கொஞ்சிப்பில் எப்பிராணிகளும் நடைக்கும். அதற்கு முன் ஒருவரும் எதிர்த்து நிற்கமாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சிங்கத்தை மறுஷன் பிடித்து, அதை அடக்கி அதன் முதலில் குஞ்சு சவாரி செய்வதை நாயகள் காணவில்லையா? அவ்விதமாக எந்த மிருகத்தையும் மறுஷன் பிடித்து அது தனக்கு அடங்கி நடக்குமாற செய்கின்றன.

நான் முன் சொன்னவை மாத்திரமா? ஒருவன் நிலை ஆழம், கெருப்பில் ஏரியாமலும் கடக்கின்றுன். ஒரு தாபமுமின்றி அந்தரத்தில் இருக்கின்றுன். இவ்விதமான அரிமசெயல் களை அற்ப மதுவங்களையிட்டு விவரம் அவன்எப்படி செய்கின்றுன் என்று எப்போதாவதுஇன்றுப் பார்த்திர்களா? தேவசக்தியாலா? வேறு சக்தியாலா? நன்றாய் யோசித்துப் பாருங்கள்.

மலூங்கும் மிருகங்களைப் போலவே, தேசமுன்னவாக்கா. பிராணிகளுக்குத் தேசத்துக்குத் தக்க பெலமுண்டு. தேசபே

லத்தை விரும்புகின்றவர்கள், அதற்கு வேண்டிய உனவுகளைக் கொடுத்து, அதைப் போயிப்பர். பெலம் குறைந்தவர்கள் பெலம் கூடியவர்களை அடக்கி ஆரோவதற்கு தேவைபெலம் தேவையில்லை என்று நீங்கள் கண்ணார்கள். மட்டு சக்தியுள்ளவர்கள், தேவைபெலத்தோடு மாத்திரமல்லிப்பவர்களை, தங்களுக்கு அடிமையாக்குகின்றார்கள். மட்டு சக்தி தேவைக்கிக்கு ஆயிரம் மட்டஞ்சு வல்லமையுள்ளது. ஆகவே மட்டுச்சக்தியுள்ள ஒருவன் தேவை சக்தி மாத்திரம் உள்ள ஆயிரம் பேருக்குச் சமமாவன். ஆகம சக்தியுள்ள ஒருவனுக்கு அவ்விதச்சக்தியில்லாத, உலகத்திலுள்ள சகல சிவராசிகளும் சமமாக மாட்டா. அப்படிப்பட்ட ஆகம சக்தியுள்ளவன் ரினீக்க எதுவும் நடக்கும். உலகத்திலே நவீன மாகக் கண்டுமிடிக்கப்பட்டிருக்கும், எந்த இயந்திரமும், எந்த ஆயுதமும், எந்தப் பிரக்கியும், அவனைக் கொல்ல மாட்டாது. அவனது ரினீவுக்கு மாருப், மேலே சொல்லப்பட்ட இயந்திரம் முதலியன், தங்கள் தொழிலைச் செய்யா. அவ்விதமான சம்பவங்கள் அனேகம் நடந்திருப்பதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பிருகள். அப்படிப்பட்ட மதுஷன்னாவ்விதமாய் அந்தச்சக்தியை விர்த்தி பண்ணினால் என்று விளங்காது நீங்கள் மயங்கக்கூடும். ஆனால் அவைகளை நீங்கள் நன்றாய் அறியும்பொழுது ஸ்புவீர்கள்.

நான் யேவே சொல்லிப் பூத்ம சக்தியுள்ளவர்கள் செய்யும் செப்பைகளை சாமானிய மறுவூர்கள் மிகவும் வியந்த அவைகளை (Miracles) அற்புதங்களைன்று கூறுவார்கள். ஆகை சக்தி யையும், அதின் இயல்வையும் அறிக்கவர்கள், அவைகளை அற்புதங்களைன்று சொல்லமாட்டார். திருஞானசம்பந்த நாயனார் முதலிய சமயகுரவர்கள் விவிலியதூலிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் கிறிஸ்துகாரர், கெளதமபுத்தர், இஸ்லாமார்க்கத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கும் முகம்மது கீரி முதலியமகான்கள் பிரபல்விய மான கூத்ம சக்தியுள்ளவர்கள்.

ஆ. அப்படிப்பட்ட ஆக்மசக்தி யுள்ளவர்கள் தற்காலத்தில் வில்லையா?

சி. அவ்விதமான சக்தியுள்ளவர்கள் எக்காலத்துமுண்டு.

ஆ. நீங்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால், கிறிஸ்த சமயம், முசுமது சமயம், முதலிய சமயங்களை, மகான்களே ஸ்தாபித்தார்களென்ப பெறபடுகின்றது. அவைகளைத் துவித்தல் பாலமல்லவா?

சி. அதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? “தெப்பமிக்கேல்” என்ற ஒளவைப்பிராட்டியார் கூறியதை மறந்தவிட்டங்களா? கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஒரு தெய்வமும், முகமதியருக்கு ஒரு தெய்வமும், அங்கிதமே மற்றைய சமயங்களாருக்கு ஒவ்வொருதெய்வமுமாக, அனேக தெய்வங்களிருக்கின்றனவா?

ஆ. உலகத்தில் ஒரே கடவுளிருக்கின்ற கொன்பதை யாவர் மறப்பர். ஆனால், இம்மகான்கள் புதிதாகச் சமயங்களைத் தாபித்ததின் காரணமென்ன?

சி. உலகத்திற்குறைய ஒரு மகானும் ஒரு சமயத்தைப்பூர்ண டாக்கவில்லை உண்டாக்கியிருந்தால் இப்பொழுது என்னில் வாத சமயங்கள் காணப்படும்.

ஆ. இவர்கள் மதஸ்தாபர்களா யிருக்காவிடன், கிறிஸ்தசமயம், புத்தசமயம், முகம்மதுசமயம், முதலியன் எவ்விதம் ஸ்தாபக மானின.

சி. கிறிஸ்துநாதர் கிறிஸ்தசமயியா? புத்தர் புத்தசமயியா? முகம்மதுசமயமா? இல்லையே. இவர்கள் அவ்வக்காலங்களில் அவ்வாற் தேசங்களில் சனங்கள் என்னசமயங்களை மறுட்டித்தார்களோ அந்தச்சமயங்களையே அனுட்டித்தார்கள். ஆனால் தாங்கள் அனுட்டித்துவந்த சமயங்களில் கமயங்களுதிய ஆசாரியர்களும் ஏனையோரும் தங்கள் பரமபராயில் வருபவர்களுக்கும், தங்கள் வம்சத்தவர்களுக்கும், வெளிக்கத்தில் முதன்மை, இலாபம், சீர்த்தி முதலியகவுகளைக் கொடுக்கக் கூடிய விதிகளைப் போர்த்த சமயவிதிகளைப் போர்த்த சமயவிதிகளைத் திருத்தினார்கள். ஆசாரியர்ம்பராயிலுள்ளவர்களையும், குருவும்சத்தவரையும், கண்டித்தார்கள்.

அதற்கு, தக்க சமாதானங்க் கூறவில்லாது, ஆசாரியர்களும் அவர்கள் வழிப்பட்டோரும், அந்தமகான்களைத் தூஷிக்கவும் தருணம் வாய்த்தால் கொல்லவுங் தொடக்கினர்கள். ஆபிரக்கனங்கான வருஷங்களாய், இத்தவறை கொள்கைகளைக் கையாண்டு வக்தவர்கள், இந்த மகான்களுடைய திருத்தக்கையும், போதனையையும் இலகுவில் அங்கீரிக்கவில்லை. கிறிஸ்துநாதர், முகம்மதுநபி, முதலிய மகான்கள் பட்டகவுடங்களை, சிவிலிய நாளிலும், குறைநிலும், வாசித்தறியலாம்.

ஆ. அங்கைனமானால், அந்தச் சமயங்களுக்கு மகான்களுடைய பெயர்களை யேன் கொடுத்தார்கள்?

சி. அந்த மகான்களுடைய சீடர்களும் அந்த மகான்களுடைய போதனைகளை பங்கீரித்தனர்களும், அவர்கள் செய்த திருத்தத்திற்கு ஓர் ஞாபகசின்னமாக அப்பெயர்களைக் கொடுத்தார்கள்.

ஆ. அப்படியானால், இந்தியாவிற் கோற்றிய மகான்கள் பேரில் ஒரு சமயமுழில்லையே.

சி. சங்கராசாரியர், இராமநூசாரியர் முதலியோர்கள், அங்கைனம் செய்தாராயிலும் அவர்களைப் பரவிக்கரர்கள் நூசெல்வதேயன்றி, மதஸ்தாபகர்களைந்து சொல்வதில்லை. இருந்தும் அவர்களுக்கு மாறுந கட்சியிலுள்ளவர்கள் சங்கராசாரியமதம் இராமநூசாரியமதம் என நின்றையாகக் கூறவர்.

இன்னும் இவைகளைப் பற்றி, சமயம் என்னும் விஷயத்தை கான் எடுத்துக் கூறும்பொழுது, மிகவுமிவாகச் சொல்ல உந்தேகித்திருக்கின்றேன்.

கான் மேலேசொல்லியவைகளிலிருந்து, உங்களுக்கு கோர்க்க அபையத்தின் காரணம் நன்கு புலப்படும் என்று சினாக்கின்றேன். இருந்தும் இன்னும் சிலவற்றைச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லி முடிக்கின்றேன்.

விவேகாநாதன் கட்சியிற் சேர்த்தவர்களிலேனேகர் மனோசக்தியுள்ளவர்கள். சிலர் ஆத்ம சக்தியுள்ளவர்கள். உங்கள் கட்சியிற் சேர்த்தவர்கள் ஒருவருக்காவது மனோசக்தியுமில்லை. அவர்களைக்கிடையினால் வாய்மையும் விடும்.

கள் தங்கள் தேசுக்தியை மாத்திரம் கம்பி மோசம் போய்சிட்டார்கள்.

மேலும் உங்கள் கட்சியிற் சேர்ஸ்தவர்களைனைவரும், கோபம் அங்காரம், மமகாரம், தங்கம் முதலிய தற்குணங்களையுள்ள வர்கள். விவேகநாதனுடைய கட்சியாரோ, பொறுமை, சாந்தம் சந்தோஷம் முதலிய சந்தனங்களைப் பொருந்தியவர்கள்.

நீங்கள் கற்றிருக்கும் ஆகசில பாலையில், மேலைத்தேசத் தில் கிர்த்தி பெற்ற வைத்திய பண்டிதர்கள் மேலை சொல்லப் பட்டிருக்கும் தற்குணங்கள் ஒருவனுடையதே கபலத்தைக்குன் நாசிரம்து காளைடவில் அவளை நோயாளனுக்கு மிகவிரைவில் ஆயுளை முடித்துவிடு மென்றும், சந்துணங்கள் சுகதேகியாகக் கிருந்தியிருக்கப்பண்ணு மென்றும் வெளியிட்டிருப்பதை நீங்கள் காணவில்லையா?

நானும்களுக்கு, நன்னம் பயக்கக்கூடிய போதைகளைச் செய்ப உத்தேசித்திருக்கின்றேன். அவைகளை நீங்கள் கேட்டு மனமை பண்ணி அறபவத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அங்கேல், நீங்கள் அவைகளால் ஒரு பயனியுமடைய மாட்டார்கள், நீங்களிலும்ஹரித் திருவிறைகளைபோய்கிற்கின்றீர்கள். அவைகள் அறிவை வளர்க்க மாட்டா. “நீரதனுலாபயபடைன் கொல் வாலறிவன், நஞ்சுமிடாழுஅரெனின்” என்றார் தெய்வப் புலமைத் திருவன்னுவநாயனாரும்.

கருவிறைகளைக்கற்ற அனேகர், தங்களைக் கற்றவர்களைன் தென்னி கர்வம் படைத்திருக்கின்றார்கள். அவர்கள் மேற்கூறப் பட்ட குற்பாவிற் கூறியபடி, அறிவை விர்த்திபண்ணி யிருக்கின்றார்களோ வென்ற சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களார்.

ககு-ம் அத்தியாயம்.

மேற்கூறப்பட்ட சம்பவங்களின்மீன், சுவாமியருடைய பெயரும் புகழும் செல்லாத விடமில்லை. பிரமபுரிக்கு மிகவுக் குராமான கிராமங்களில் வசிப்பவர்களும், அவரைத் தரிசிக்கும் படியும் அவருடைய உபதேச மொழிகளைக் கேட்டானத்திக்கும் படியும், சித்தகுமாரன் வசிக்கும் கிரகத்துக்கு அடிக்கடி வருவார்கள்.

அவ்விதம் அங்கு வருபவர்கள் சைவசமயிகள் மாத்திரமல்ல. மற்றைய சமயத்தவர்களும் அங்குயந்து கூவோர்கள். கூபோர்களிற் கிலர், சர்வகலாசாரைப் பரிசைத் தெளிவேறு பாடங்களில் கித்தியகைட்டுப்பட்டம் பெற்றவர்கள். கிலர் ஸ்பாய்வாதிகள். கிலர் அயந்திய பண்டிதர்கள். கிலர் அரசினரின்கீழ் உயர்ந்த உத்தியோகங்களில் அமர்ந்தவர்கள்.

ஆரம்பத்தில், இவர்களிற் கிலர், சுவாமியருடன் வாது செய்த அவரைத் தோல்வியகைட்டப் பண்ணும் கோக்கத்தூடன் வந்தும், காளைடவில் அவரிடத்திருக்கவிசைத் துறிவுக்களுடு, அவரிடத்து மிகச் சும்பு பூண்டு அவருடைய பக்தரானார்கள்.

சுவாமியாதலும், ஆண்யாதலும் தங்கள் கல்வியால் கொண்டிருக்க செருக்கற்ற, அறிவை விர்த்தி பண்ணக்கூடிய கல்வி பைக் கற்கவேண்டுமென்னும் அவளினுல்தான்டப்பட்டார்கள். தாங்களிதுகாறும் கற்பூருஞ் சுமந்த கழுதைபோல், புத்தகப் படிப்பைக் சுமந்து திரிந்தீர்தி யன்றி அறிவை வளர்க்கக் கூடிய கல்வியைக் கற்கவில்லையென்று கண்டார்கள்.

பலசமயவாதிகளும், அங்கு கூடியிருக்கும்பொழுத சில வேளைகளில் சமயவாதமும் கடப்பதான்டு. இதைக்கண்டு ஒரு கால் சுவாமியார் அவர்களை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினார்.

“அங்பர்களே, ஏன் உங்களுக்கு சமயத்தைப்பற்றி ஒரு உபங்கிலாசார் செய்ய உத்தேசித் திருப்பதால், அதுகாறும் கிங்கள் பொறுத்தமயாயிருக்க வேண்டுமென்ற யாசிக்கின்றேன். அதன்பேர் நீங்கள் வாது செய்ய விரும்பமாட்டார்கள். சுகரவாதிகளாவது நிர்ச்சரவாதிகளாவது சமயவாதத்தால்எக்காலத்தும் ஒருபயனையுமடையவில்லை. சில நீர்ப்பகள் கூடி ஒரு வெற்றெற்றும் புக்குச் சன்னட செய்வதைபோல, சமயவாதிகளும் தமக்காவது மிஹர்க்காவது இம்மை மறுகைஞருக்கு உபயோகயில்லாத விளையங்களிற் சன்னட செய்கின்றார்கள்.

நிர்க, சரோதூர்களே! உங்களுடைய விடுதலை காட்கள் சமீபத்தில் வருகின்றன. நீங்கள் உங்கள் சென்னை ஆங்காருக்குச் சென்று பந்துமித்தீர் மத்தியில் உத்தராயணசிடா புண்ணிய

காலத்தையும், புதுவெள்ளிக்கிழமைத் திருநாளையும் கொண்டாடிக் காலங்கழிக்கப் போகின்றிர்கள். அக்காலத்தில் அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுதென்றபடி நான் பின்னாற் கூறும், விஷயங்களை சாவகாசமாயிருக்கும் வேலோகளில் சிந்தித்து ஏற்ற விகடகளைக் கூற ஆயத்தகரராய் வரும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவ்விஷயங்கள் பலதிரத்தனவாயிலும் அவைகளின் முடிபு ஒன்றே, ஆகவே, விடைகளும்ஒரேபொருளைக் குறிக்கும்.

குருடனுக்குத் தேவை கண் என்பதுபோல, எங்களுக்குத் தேவையானது அறிவே. அவ்வறிவு, எப்பாலையிற் சொல்லப் பட்டிருப்பினும் எச்சாதியரிடத்திற்காணப்பட்டிலும் எச்சமயக் கொள்கைகளாயிருப்பினும் பரஷை சாதி சமயங்களைப் பாராது அதன் உண்மைப் பொருளை பற்றிது அதை யெங்களுடைய தாக்கவேண்டும்.

“அப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்டினும் மப்பொருள் மெய்ப்பொருள் சான்ப தறிவு.”
என்றால் திருவள்ளுவ நாயனாரும்.

உ-வது. The Gospel According to St. John,
Chap. I. 1—5.

1. In the beginning was the word and the word was with God, and the word was God.
2. The same was in the beginning with God.
3. All things were made by him; and without him was not anything made that was made.
4. In him was life; and the life was the light of men.
5. And the light shineth in darkness; and the darkness comprehended it not.

நமது கிறிஸ்த கண்பர்கள் இவ்வாக்கியங்களின் உண்மைப் பொருளை ஆராய்ச்சிசெய்வாராக.

உ-வது. மஸ்தாங்காகிபு அவர்கள் பாடல் சிராமயக்கன்னி.

எட்டிரண்டு மின்னதென்ற மேற்கூறியாதபடி வெட்டவெளிப் பேசுதபென விட்டாய் சிராமயமே.

கண்மனி மாலீக்கங்களி.
நாதவிந்தாய் நின்றதுவ ஸனென்றுபதேசங்
காதிலுரைத்தருளாய் கண்ணோ பராபரமே.
முகமதிய கண்பர்கள் இதன் உண்மைக் கருத்தை ஆராய்வர்களாக.

உ-வது. Shakespeare, King Richard II,
Act. V. Sc. V. 1—9.

I have been studying how I may compare
This prison where I live into the world;
And for because the world is populous
And here is not a creature but myself,
I cannot do it; yet I'll hammer it out,
My brain I'll prove the female to my soul,
My soul the father; and these two beget
A generation of still-breeding thoughts
And these same thoughts people this little world.

ஆங்கில இலக்கிய நிபுணர்கள், மேலே கூறப்பட்டிருக்கும் வாக்கியங்களின் பொருளை, யுக்தி அனுபவங்களை பொட்டிடக் கூறுவாராக.

உ-வரயாசிரியர் (Verity) வெற்றி அவர்கள், இவ்வாக்கியங்களின் உ-ம். வரியிலுள்ள, Prison. மின்டமெனவும், World. அண்டமெனவும், பொருள் கொள்ளுமெனக் கூறுகிட்டு, மற்ற வைகள் வெளிப்படையான பொருளை யள்ளவை என்று, பொருள் கூறவில்லை. ஆகையால் அவைகளிலுள்ள உபாடான உபமேயங்களை வேறு வேறாக எடுத்து விளக்கிக் காட்டுவார்களாக.

உ-வது. a' = 1.

கணி தங்குனர்கள் இதிலுள்ள தாட்டாங்த திட்டாங்களை விளக்கி, அண்டபின்டங்களின் எந்தஉண்மையைத் து கடிடி காட்டுகின்றது, என்ற கூறுவாராக.

ஞ-வது. எந்த சியாயதிபதிக்கு வாதி பிரதிவாதிகளின் சியாய வாதிகளுடைய சகாயுக் தேவையில்லை?

இதை சியாபவாதிகளாராய்ச்சி செய்வாராக.
கூ-வது. எந்த அவ்டதம் சகலசியாதிகளையுங் குணப்படுத்தும்?
இதை வைத்தியபண்டிதர் ஆராய்ச்சி செய்து பார்ப்பார்
களாக.

க-ம்பாகம் முற்றிற்ற.
சுபம்.

* * புத்தகவிளம்பரம்.

1. சித்தகுமாரன். முதலாம் பாகம் ரூ. க. ச. 2.50.
2. " " 2-ம் " , விரைவில்வெளிவரும்.
3. ஸிலகண்டன் அச்சில்.
4. சிறிய வினாக்கலைகள். க-ம்பாகம் சதம் க0.
5. மற்றைய பாகங்கள் விரைவில் வெளிவரும்.
6. Eng - Eng - Tamil Dictionary by the Late A. Mootootamby Pillai New-Edition. வெளி யாப்பிட்டத் ர. 5-50.

விலையாகும் இடங்கள்.

மாணைஜர்,

பிறித்ரூப்பியா ஸ்ரோர், Britannia Stores,
வன்னப்பன்னை Vannarpannai
யாழ்ப்பானம். JAFFNA.

S. S. சண்முகம்	S. S. Sanmugam.
S. K. கந்தயாபிள்ளை	S. K. Kandiah Pillai.
C. K. சண்முகநாதன்	C. K. Sanmuganathan & Bros.